

Tässä numerossa:

- 6 Psalmien uusi suomennos
- 10 Virkamieskirkosta kohtauspaikaksi
- 23 Venäläisille oma hiippakunta
- 29 Kriittistä medialukutaitoa

KMR

Omat hupinsa niin luostarissa kuin maailmassakin

Näin sanoo KS Joensuun **piispa Arseni**, joka vuoden alussa sai vihkimyksen korkeaan virkaansa. Siitä käynnistynyt työntäyteinen aika on tuonut monia muutoksia elämään, myös uusia näkemyksiä siitä, mitä rukous ja kutsumus merkitsevät luostarin ulkopuolella.

Piispa Arsenin elämässä on tapahtunut paljon. Ensin hän muutti maalta kaupunkiin, mutta tuskaa on lieventänyt se, että hän asui maalla heinäkuun alusta lokaan loppuun. Kotoisin hän on Lapinlahdelta, mistä Kuopioon ja kirkollishallitukseen on 50 kilometriä.

– Palvelutehtäväni muuttui luostarista arkkipiispan kansliaan ja säännölliseen päivätyöhön. Olen tottunut

olemaan ”kakkosmiehenä”, koska olin 15 vuotta luostarin varajohtajana. Siinä mielessä muutos ei ole suuri. Kaiken kaikkiaan aika on mennyt kovin nopeasti, koska työtä näyttää riittävän vaikka kellon ympäri.

Piispa Arseni kuitenkin kertoo, ettei hänen ajankäyttönsä ole työn osalta paljon muuttunut. Ennen luostarissa elämää rytmittivät päivittäiset jumalanpalvelukset ja yhteiset ruokai-

Pyhittäjä
Herman Alaskalaisen
jalanjäljissä

SIVUT 30–31

- 1 Omat hupinsa niin luostarissa kuin maailmassakin
Kari M. Rantilä
- 2 Pääkirjoitus
Vähän homologisesta inseminaatiosta
Kari M. Rantilä
- 3 Kirkkokalenteri / radio / TV
- 3 Rakkaus on todellisuuden pohjimmainen olemus
Metropoliitta Ambrosius
- 5 Kirkkomme ulkosuhteet
Arkkipiispa Leo
- 6 Psalmien uusi suomennos valmisteilla
Kari M. Rantilä
- 8 Pyhä ristinmerkki
Isä **Ion Durac**
- 9 Sääntöuudistus Viron ortodoksisessa kirkossa, osa 2
Metropoliitta Johannes
- 10 Virkamieskirkosta kohtauspaikaksi - kirkkokunta vai kirkko?
Jyrki Härkönen
- 12 Jumalan rakkaus tulee lähellemme
Isä **Markku Toivanen**

13-17 TAMPERE

- 16 Porin kuulumisia
- 18 Kuljemme sisälle Herran temppeleihin
Isä **Petri Ratilainen**

18-23 TURKU

- 22 Rauman kuulumisia
- 23 Kirkkokunta ja kansalliset venäläisemme
Isä **Aleksej Sjöberg** ja isä **Mikael Sundkvist**

24-26 HÄMEENLINNA

- 24 Sisäänpäin – ylöspäin
Isä **Markus Aroma**
- 27 **LAPSET ja NUORET**
- 28 Opettajat huolissaan koulujen opetusjärjestelyistä
- 29 Korvakuulolta. Medialukutaitoa kriittisesti
Timo Ruottinen
- 30 Luostaripalsta. Pyhittäjä Herman Alaskalaisen jalanjäljissä
Igumenia Marina
- 32 Syntymäjuhlan merkitys vuonna 2005
Metropoliitta Johannes

Vähän homologisesta inseminaatiosta

Luterilainen kirkkohallitus antoi 17. elokuuta lausunnon hedelmöityshoitolaisten valmistelua varten. Kyse on kohdettaan laajakantoisemmasta eettisestä kysymyksestä, joka liittyy käsitykseen elämän perustavista arvoista ja suhteista. Lausunnonantamista perusteltiin myös sillä, että käsitys oikeasta ja väärästä nousee suomalaisessa yhteiskunnassa paljolti kristilliseltä pohjalta.

Kirkkohallitus pitää tärkeänä, ettei lainsäädännöllä vähätellä isyyttä eikä isän merkitystä perheessä. Lapsella on oikeus vanhempiin, isään ja äitiin, eikä ole toivottavaa, että lain turvin saatettaisiin maailmaan lapsia, joilla ei ole isää. Näin ollen hedelmöityshoitoja ei kirkkohallituksen mielestä pidä sallia yksin eläville naisille tai naispareille.

Luterilainen kirkkohallitus korostaa, että kirkon (!) opetuksen mukaan ihanteena on naisen ja miehen välinen elinikäinen avioliitto, joka on julkinen ja laillinen sopimus yhteiselämästä ja lasten kannalta turvallisina parisuhteen muoto. Kirkkohallituksen mielestä hedelmöityshoitoja voidaan antaa aviopareille. Mikäli hoitojen piiriin tulevaa joukkoa halutaan laajentaa, se tulee rajoittaa eri sukupuolta oleviin pariin, joissa molemmat osapuolet myös juridisesti sitoutuvat hoitojen avulla syntyvän lapsen vanhemmiksi. Kirkkohallitus painottaa myös, että vaikka lapsen saaminen kuvataan usein subjektiiviseksi oikeudeksi, jopa ihmisoikeudeksi, se ei sitä ole. Myös avioliitto on yhtä arvokas, syntyipä siihen lapsia tai ei.

Meitä ortodokseja kirkkohallituksen lausunto sivusi siinä mielessä, että siinä todetaan katolisen ja ortodoksisen kirkon kieltävän muiden kuin aviopuolisoiden sulusolujen käytön, koska me pidämme vanhempien ja lasten perimän aitoa yhteyttä olennaisen tärkeänä. Kirkkohallitus myös tiesi, että me näemme luovutettujen sulusolujen käytön heikentävän avioliiton merkitystä. Luterilaiset lausunnon arvostelijat puolestaan ovat olleet kummissaan siitä, että kirkkohallitus heidän mielestään ryhtyi yllättäen kumartelemaan katolisen ja ortodoksisen kirkon suuntaan eikä pitäytynyt luterilaisessa opillisessa ajattelussa.

Kun luin näiden arvostelijoiden kommentteja, tunsin jonkin aikaa ylpeyttä siitä, että meillä vanhoihin kirkkoihin kuuluvilla on sentään perinteet ja periaatteet hallussamme ja että luterilaisetkin voivat hädän tullen ottaa niistä mallia. Näin siis tunsin lyhyen välähdyksen ajan, kunnes rupesin miettimään, mistä asiakirjoista viittaukset oman kirkkomme näkemyksiin oikein on saatu. En näet muista yhtään piispaankouksemme teologista tai opillista lausuntoa asiasta, enkä tiedä, että yhtään bioetiikan työryhmää tai lausunnonantajaa olisi kirkolliskouksen aloitteesta perustettu. Muistini voi olla hatara, mutta luulen, että olemme kuin vahingossa päässeet itseämme parempaan seuraan ja vaikuttamaan siten ikään kuin keittiön kautta hyvin tärkeään yhteiskunnalliseen kannanmuodostukseen. Sen kyllä tiedän, että näiden asioiden pohdintaa on syvällisesti harjoitettu katolisessa kirkossa ja että Moskovan patriarkaatin isät tuntevat tässä suhteessa katolista teologista ajattelua. Siihen joukkoon meidänkin kirkkokuntamme ikään kuin varkain pääsi mukaan. Ja hyvä edes niin.

Meidän on kuitenkin suomalaisina ortodokseina kysyttävä itseltämme, olemmeko todella sitä mieltä, mitä meidän sanotaan olevan. Joku meistä näet saattaisikin hyväksyä muutta mutkitta suomalaisen kulttuuriperinteemme pohjalta niin sanotun *heterologisen inseminaation* eli sen, että joku muu kuin aviopuoliso luovuttaa keinohedelmöityksen alkutarpeet. Tällainen näkemys on mahdollinen, koska suomalaisina ortodokseina me emme ehkä tiedä, mitä oma kirkkomme asiasta opettaa.

Omaa teologista kyvyttömyyttäme luterilainen kirkkohallitus tulee siis kertoneeksi meille, mitä mieltä me olemme, niin että mekin sen nyt tiedämme. Tällainen asioiden kulku on nurinkurista, mutta kertoo hyvin sen, miten vähän valmistuneita olemme kirkkokuntana tarkkaa opillista reagointia ja asiantuntemusta vaativiin eettisiin kysymyksiin. En viitsi edes ehdottaa, että asialle tehtäisiin jotakin. Toiset kyllä hoitavat ajattelun puolestamme myös vastaisuudessaakin.

Kari M. Rantilä

ANALOGIN ILMESTYMINEN

Seuraava Analogi ilmestyy 24. helmikuuta 2006. Siihen tuleva aineisto on jätettävä viimeistään **perjantaina 27. tammikuuta**. Ensi vuoden muut lehdet ilmestyvät: numero 2/ 7.4., 3/ 2.6., 4/ 1.9. ja 5/ 24.11.

MARRASKUU

SU 20.11. Neitseeseen Marian temppeliin tuomisen aatto
RADIO: liturgia klo 11, **Tampere**, Pyhän Nikolaoksen kirkko
MA 21.11. YLE RADIO 1: klo 16.10 - 17.30 arkkipiispat Leo ja
Paarma suorassa kontaktilähetyksessä
LA 26.11. RADIO: aamuhartaus, rovasti Veikko Purmonen,
Helsinki

JOULUKUU

SU 4.12. Köyryselkäisen naisen sunnuntai
RADIO: liturgia klo 11, **Jyväskylä**, Kristuksen ylönousemi-
sen kirkko
TI 6.12. Itsenäisyyspäivä
RADIO: liturgia klo 10, **Joensuu**, Pyhän Nikolaoksen kirkko
LA 17.12. RADIO: aamuhartaus, rovasti Viktor Porokara,
Helsinki
SU 18.12. Pyhien isien sunnuntai
RADIO: liturgia klo 11, **Vantaa**, Kristuksen taivaaseen
astumisen kirkko
TI 20.12. RADIO: iltahartaus, rovasti Raimo Sissonen,
Joensuu
LA 24.12. Kristuksen syntymän aatto
RADIO: Suuri ehtoopalvelus klo 18.00-18.45. **Kajaani**,
Kristuksen kirkastumisen kirkko
SU 25.12. Herramme Jeesuksen Kristuksen syntymä
RADIO: liturgia klo 8.00-9.00, **Kajaani**, Kristuksen
kirkastumisen kirkko.
LA 31.12. Kristuksen syntymän päättäjaisjuhla
RADIO: uuden vuoden rukoushetki klo 22.05-22.55,
Mikkeli, Ylienkeli Mikaelin kirkko

TAMMIKUU

SU 1.1. Herran ympärileikkaus
RADIO: liturgia klo 11, **Lahti**, Pyhän Kolminaisuuden kirkko
LA 7.1. RADIO: aamuhartaus, apulaispiispa Arseni, Kuopio
SU 15.1. Publikaanin ja fariseuksen sunnuntai
RADIO: liturgia klo 11-12, **Kotka**, Pyhän Nikolaoksen kirkko
TI 17.1. RADIO: iltahartaus, kirkkoherra Markku Toivanen,
Tampere
LA 28.1. RADIO: aamuhartaus, pastori Jyrki Ojapelto,
Pielavesi
SU 29.1. Tuomiosunnuntai
RADIO: liturgia klo 11, **Rautalampi**, Pyhän Nikolaoksen
kirkko.

HELMIKUU

SU 12.2. Ortodoksisuuden sunnuntai
RADIO: liturgia klo 11, **Joensuu**, Ortodoksinen seminaari

TELEVISIO: MA 26.12. TV1 klo 10.00-11.30

Toisen joulupäivän ortodoksinen aamupalvelus lähetetään
Joensuun ortodoksinen seminaarin Pyhän apostolin Johan-
nes Teologin kirkosta. Palveluksen johtaa KP Karjalan ja ko-
ko Suomen **arkkipiispa Leo** seminaarin papin, rovasti
Rauno Pietarisen ja muun papiston avustamana. Opis-
kelijakuoron kanttorina on **Aleksi Suikkanen**. Ohjelmassa
kerrotaan ortodoksisesta paasto- ja juhlaperinteestä, kirk-
kovuoden kulusta seminaariyhteisössä sekä seurataan
jouluaterian laittoa.

- **Radion ortodoksiset aamuhartaudet joka kolmas lauantai Yle Radio 1 klo 6.15. ja 7.50.**
- **Radion ortodoksiset iltahartaudet joka kuukauden kolmas tiistai Yle Radio 1 klo 18.50.**
- **PISARA – ajatus uskosta: joka perjantai TV2 klo 18.30 ja uusinta vaihtuvina aikoina maanantaisin.**

*Rakkaus on todellisuuden
pohjimmainen olemus*

Kristillinen usko korostaa elämän lahjan ja tehtävän ainutkertaista tar-
koitusta, koska se näkee olevaisen Jumalan luomana ja ylläpitämä-
nä. Kirkon kautta elämä ja koko olevainen avautuu meille ihmeenä
ja salaisuutena. Kun otamme elämän aidosti ja vakavasti, se kasvaa ja muo-
dostuu entistä suuremmaksi lahjaksi ja tehtäväksi. Kristillinen usko koros-
taa elämän lahjan tehtävän ainutkertaista tarkoitusta, koska se näkee ole-
vaisen Jumalan luomana ja ylläpitämänä.

Jumalanpalveluselämän rikkaus ja kauneus heijastavat tämän todelli-
suuden syvintä sisältöä, mutta myös sen läpinäkyvyyttä ja yhteyttä Kristuk-
sen illattomaan päivään. Rakkaus Jumalaan ja hänen kirkkoonsa antaa meille
näköalan, kokemuksen jo tässä ajassa näkyvän ja näkymättömän maailman,
ajan ja iankaikkisuuden samanaikaisesta läsnäolosta. Tässä mielessä kirk-
koon liittyminen ja kirkkoon tuleminen ovat paluuta kotiin.

Emme palvele Kristusta erillään toinen toisistamme. Altтарin sakramentti
ja lähimmäisyyden, sisaruuden ja veljeyden, sakramentti kuuluvat erotta-
mattomasti yhteen. Historiansa kuluessa kirkko on ollut voimakas silloin,
kun seurakuntayhteisön elämässä nämä molemmat puolet, pystysuora ja
vaakasuora ulottuvuus ovat olleet tasapainossa.

Osuvasti on sanottu, että kirkkoa kaunistaa ymmärrys, hienotunteisuus
ja kunnioitus kaikkea elämää kohtaan. Jumalan luovasta rakkaudesta al-
kunsaa saava elämä eri muodoissaan kaikkialla unelmoi täyttymystään ja
odottaa luvattua kirkkautta, Jumalan alkuperäisen luomistahdon toteutumista.

Suotta eivät jo vanhan kirkon hengelliset opettajat puhuneet – myös
omasta kokemuksestaan – siitä, miten pyhän ehtoollisen vietto tuo ”taivaan
maan päälle”. Kirkko on erityisesti pyhissä toimituksissaan Kristuksen
mystinen ruumis, jossa niin antiikin ajattelijoiden kuin oikeastaan koko ih-
missuvun kaipaus hyvyteen, totuuteen ja kauneuteen saa syvimmän täyt-
tymyksensä.

Ranskalainen ortodoksiteologi **Olivier Clément** on sanonut: ”Yhteis-
kunnassamme ovat vahvistumassa seuraavat kolme eettistä, jopa hengellis-
tä ulottuvuutta: ihmisen ehdoton kunnioitus, jakamisen tarve jopa koko pla-
neetan mittakaavassa sekä ekologinen omatunto”. Nämä ulottuvuudet, siis
ihmisarvo, jakaminen ja ympäristö ovat keskeisiä omalle hengelliselle pe-
rinnöllemme. Tässä on myös yksi syy siihen, miksi tämän ajan hengellistä
etsimistä niin runsaasti kanavoituu myös meidän kirkkomme suuntaan. Or-
todoksisessa kirkossa kunnioitamme jokaisen ihmisen oikeutta omiin rat-
kaisuihinsa. Samalla tehtävämme on antaa virikkeitä muillekin, jotka etsi-
vät elämän tarkoitusta. Kirkon ovien tulee olla auki jokaiselle.

Rakkaus

Koko todellisuuden pohjimmaisena olemuksena on rakkaus. Kaikki hyvä,
oikea ja kaunis maailmassa ilmentävät Jumalan rakkautta. Jumala itse tuli
Kristuksessa ihmiseksi tuodakseen meille hyvydessään ja ihmisrakkau-
dessaan syvemmän sisällön ja tarkoituksen elämälle. Tämä haastaa meitä
etsimään valoisampaa käsitystä olemassaolostamme, sillä Jumalan rakkaus
on lopultakin todempaa ja suurempaa kuin kärsimys ja viha.

Emme palvele Jumalaa saavuttaaksemme jotain itsellemme, vaan kas-
vaaksemme antamaan omastamme. Kristus antoi itsensä maailman elämän
edestä. Myös meillä jokaisella on oma kutsumuksemme olla Kristuksen ja
toinen toisemme palvelijoita.

Helsingin metropoliitta **Ambrosius**

Omat hupinsa...

lut, ja väliajat kuluivat erilaisissa kuu-
liaisuustoissa. – Nyt teen arkipäivisin
töitä virastoajan puitteissa, ja viikon-
loppuina olen toimittanut jumalanpal-
veluksia ja osallistunut tapahtumiin.
Olen vierailut jo yhtä vaille kaikissa
Karjalan hiippakunnan seurakunnis-
sa. Olen saanut tutustua niiden toimin-
taan jo varsin kattavasti. Mahdollis-
uuksien mukaan olen koettanut pi-
tää viikoittain yhden vapaapäivän.
Luvassa on jatkossa myös lain suo-
mat lomat, joita ei luostarissa ollut
samassa määrin kuin kirkon palveli-
joilla maailmassa.

Työyhteys muiden piispojen kanssa

Työyhteys muiden piispojen kanssa
on Arsenin mielestä sujunut hyvin.
Hän toimii arkkipiispan apuna, mutta
arkkipiispa on myös hänen esimie-
hensä ja lähin työtoveri. Mutta alkuun
Arseni tunsi hieman epävarmuuttakin.
– Apulaispiispaksi valintani jälkeen
pelkäsin hiukan, etten mahdollisesti
saa tehdäkseni itsenäisiä ja kiinnos-
tavia työtehtäviä. Esipaimen **Leo** on
kuitenkin antanut minulle monia laa-
joja työkomentoja ja haasteita. Niistä
olen hänelle hyvin kiitollinen. Arkki-
piispa on myös ollut aina valmis kes-
kustelemaan työhöni liittyvistä kysy-
mysistä, opastanut ja tuonut esiin
oman näkökulmansa.

Metropoliitoista Arseni toteaa,
että yhteistyö heidän kanssaan on liit-
tynyt lähinnä piispainkokouksiin. Iloi-
sesti hän kuitenkin toteaa: – Molem-
mat heistä ovat veljiäni luostarin ajoil-
ta, joten keskustelu- ja työyhteys on
ollut saumatonta.

Uusia töitä ja vastuuta

Edellisen apulaispiispan tavoin Arseni
sai johdettavakseen OKJ:n eli *Orto-
doksisen kirjallisuuden julkaisuneu-
voston*. Sen tehtävänä on kirkkomme
tarvitseman jumalanpalveluskirjalli-
suuden tuottaminen. – Olen saanut
koko kuluneen vuoden ajan osallistua
Psalttarin käännöskomitean työsken-
telyyn. Lisäksi organisoin kirkkomme
maahanmuuttajatyötä, ja pilottina
siinä olen käyttänyt Karjalan hiippa-
kunnan seurakuntia. Olen myös pan-
nut alulle kirkkomme kriisinhallinta-

ohjelman laadinnan. Näiden lisäksi
olen välillä toiminut arkkipiispan teo-
logisena sihteerinä eräiden kirkollis-
hallituksen asioiden valmisteluissa.

Arseni kuitenkin painottaa, että
valta ja vastuu kulkevat käsi kädessä.
Koska hän ei ole hiippakuntapiispa
vaan apulaispiispa, hän ei koe kanta-
vansa muuta vastuuta, kuin vain vas-
tuun ajallaan ja hyvin suoritetusta
työstä. Tässä suhteessa hänen ase-
mansa piispallisessa tehtävässä ei ole
muuttunut muuksi luostarin varajoh-
tajan tehtävistä.

Papiston tukena ja kannustajana

Apulaispiispan tehtäväkuva vastaa
Arsenin mielestä tietyssä määrin hä-
nen kollegojensa tehtäväkuvia Atee-

*Lähimmäisissä
meillä on kiusaus ja
pelastus, ja lähimmäisiin
me peilaamme itseämme.
Se, missä ihminen asuu,
ei nähdäkseni ole
kovinkaan tärkeää.
Muutoksessa on aina
mahdollisuus, ja
siksi koen luostarista
lähden mahdollisuutena
kehittyä ja kasvaa
eri tavoin.*

nan arkkipiispan tai Puolan metropo-
liitan apulaispiispoina. Kreikan kir-
kossa on kullekin apulaispiispalle
määrätty yksi selkeä erikoisala tai toi-
mintakenttä. Arseni huokaa, että hä-
nellä tällaisia tehtäviä on kahden tai
kolmen edestä, minkä vuoksi työpäi-
vät ovat sirpaleisia. Silti hän pitää toi-
menkuvaansa meidän oloissamme jär-
keväenä. Hänestä on myös kiinnosta-
vaa tehdä eri hankkeita rinnakkain.
Jotakin voisi silti uudistaa. – Olen
havainnut, että arkkipiispalta liikenee
varsin vähän aikaa oman hiippakun-
tansa työlle. Olen koettanut pitää hä-
nen puolestaan yhteyttä papistoon ja
tukea ja kannustaa heitä. Ehkä tältä
saralta löytyisi tarvittaessa mahdolli-

suuksia uudistaa apulaispiispan teh-
täväkuva.

Piispan rukouselämän ongelmia

Piispa Arseni joutuu toteamaan, että
hänen oma rukouselämänsä on aina-
kin väliaikaisesti köyhtynyt uuden
tehtävän myötä. – Kuopiossa ei luos-
tarin tavoin toimiteta päivittäisiä
aamu- ja ehtoopalveluksia. Myös li-
turgioihin osallistumiseni on supistu-
nut vain viikonloppuihin ja juhlapäi-
viin. Oman henkilökohtaisen rukous-
sääntöni olen kuitenkin pyrkinyt pi-
tämään ennallaan, mutta totuuden ni-
messä on myönnettävä senkin horju-
neen. Uskon tilanteen kuitenkin kor-
jaantuvan, kun ajankäyttö vakiintuu
ja elämänrytmi tasaantuu. Myös ko-
dinhoito vie enemmän aikaa kuin
luostarissa, koska siivoan, laitan ruo-
kaa ja huollan vaatteeni itse.

Luostarista maailmaan, kiusaukset ja mahdollisuudet

Arseni painottaa, että luostarissa on
tarjolla kaikki samat kiusaukset kuin
maailmassakin. Kummassakin jokai-
nen meistä askaroi niiden asioiden
kanssa, jotka koemme itsellemme
kiinnostaviksi ja tärkeiksi. – Lähim-
mäisissä meillä on kiusaus ja pelas-
tus, ja lähimmäisiin me peilaamme
itseämme. Se, missä ihminen asuu, ei
nähdäkseni ole kovinkaan tärkeää.
Muutoksessa on aina mahdollisuus, ja
siksi koen luostarista lähden mahdol-
lisuutena kehittyä ja kasvaa eri tavoin.

Mutta kummassa elämä on haus-
kempaa, elämä luostarissa vai maail-
massa? Piispa Arsenin mieli on hie-
man haikea: – Joku kysyi minulta hil-
jattain, että onko ikävä luostariin?
Vastasin, että ei ole. En ole luonteel-
tani paikkoja ikävöivää lajia. Kai-
paukseni ja ikäväni kohdistuvat sen
sijaan ihmisiin, ja voin kertoa usein-
kin ikävöiväni luostari veljiä. Vala-
mossa luonto on lähempänä kuin kau-
pungissa, ja löysin siellä aikaa ulkoil-
lemiseen, marjastamiseen ja sienes-
tykseen. Uusi elämäntilanteeni taas
antaa mahdollisuuden ruuan laittami-
seen, mistä pidän kovasti. Sen lisäksi
olen voinut osallistua Kuopiossa kult-
tuuritapahtumiin, käydä teatterissa,
elokuvissa ja konserteissa sekä taide-
näyttelyissä. Eli omat hauskat puolen-
sa on luostarissa ja omat hupinsa maa-
ilmassa. ■

Tärkeä viesti Pietarista

Muistoja Sortavalasta

Ortodoksisten Pappien Liitto perustettiin 80 vuotta sitten Sortavalassa. Kun liitto nyt syyskuussa juhli vuosiaan, se kokoontui Joensuun lisäksi myös Sortavalassa. Palveltiin kaupungin pääkirkossa, käytiin entisen pappiseminaarin kotikirkossa, vietettiin päiväjuhlaa kirkkokunnan keskustalon suojissa kirkollishallituksen juhlasalissa. Rukoiltiin muistopalveluksessa Sortavalan sankarihautausmaalla ja rovasti *Sergei Okulovin* haudalla. Käytiin myös Riekkalansaaren kirkossa, monien seurakuntien villallisissa leimasimissa esiintyneessä tempelissä.

Varmasti monet mukana olleet kokivat, kuten minäkin: historia oli läsnä, se oli lähellä; vaikka jotain oli kaukana, jotakin merkittävää oli läsnä.

Sortavalan aikaisesta pappispolvesta ei enää ole ketään keskuudessamme, mutta muistoja on kirjallisissa ja kuvallisissa lähteissä. Sortavalan ajan seminaarilaisiakaan ei ole monta enää, mutta muisto elää. Sota muutti maailmaa, niin kuin jokainen päivämmekin muuttaa sitä omalla tavallaan ja omassa mittakaavassaan.

Pietari, Sortavala, Joensuu... Tälläkin akselilla yhteys rakentuu. Koulutuksellista kanssakäymistä ja vuorovaikutusta kehitetään, opiskelijoita vaihdetaan, vieraisilla käydään.

Vladimirin sanoma venäläisille

Pietarin metropoliitta **Vladimir** vieraili kirkossamme suomalais-venäläisten luterilais-ortodoksisten oppikeskustelujen edellä syyskuussa. Hänen kohteitaan olivat Kuopio ja luostarit. Kirkkomuseossa hän ilmaisi ilonsa siitä, että kaikki nuo aarteet evakuoitiin silloin ja näin pelastettiin. Jos ne eivät olisi täällä, niitä ei olisi olemassa enää. Tämä Pietarin ja Laatokan piispa ilmaisi kunnioituksensa myös niin Valamomme kuin Lintulamme kehitykselle.

Kuopion katedraalissa ja seurakuntasalilla metropoliitta Vladimir sai tavata hyvän joukon täällä asuvia Venäjältä muuttaneita ortodokseja. Hän kertoi myöhemmin keskustelusta, jota he kävivät keskenään. Vladimirilta oli kysytty, voivatko venäjänkieliset osallistua kirkkomme kalenterin mukaisiin juhlapalveluksiin. Vastaus oli ollut, että maahamme muuttaneiden pitää elää kirkollista elämäänsä sen kirkon ja seurakunnan mukaan, jonka lähellä ja alueella he asuvat.

Uskontopoliittista dialogia Istanbulissa

Istanbulissa pidettiin 20.-21. lokakuuta kansainvälinen konferenssi, joka oli yhdeksäs kokoontuminen dialogissa, jossa keskustelevat ortodoksiset kirkot ja Euroopan Unionissa ja sen parlamentissa edustetut puolueet ja kristillisdemokraattiset voimat. Tässä ekumeenisen patriarkan siunauksella ja myötävaikutuksella käytävässä dialogissa oli tällä kertaa läsnä useita niin nykyisten kuin tulevienkin EU-maiden pääministereitä, ministereitä, parlamenttien puhemiehiä, ”meppejä”, piispoja, papeja ja muita yhteisessä Euroopassamme vaikuttavia tahoja. Teemana tällä kertaa olivat eurooppalaiset perusarvot, joitten varaan voi rakentua se solidaarisuus ja yhteistyö, joka tekee myös unionin laajentumisen mahdolliseksi.

Erityinen merkitys konferenssille oli sillä, että keskustelut käytiin Turkin maaperällä. Myös erityisen vaikuttavaa oli läntisten kristittyjen, niin katolilaisten kuin protestanttien, islamin ja juutalaisten edustajien läsnäolo. Näiden kaikkien keskeisistä arvoista muodostuvat eurooppa-

laiset arvot. Ihmisoikeudet ovat yhteinen arvo, ja uskonnollinen vapaus on keskeinen ihmisoikeus.

Välittömin ja suoriin keskustelu käytiin Turkin hallituksen edustajan ja **patriarkka Bartolomeoksen** välillä. Osoittautui, että keskustelua tarvitaan vielä. Monissa puheenvuoroissa tehtiin selväksi, että Halkin teologisen koulun avaaminen, tiettyjen kirkon omaisuuksien palauttaminen ja patriarkan aseman tunnustaminen monien muiden määriteltyjen kysymysten lisäksi on välttämätöntä ennen Turkin liittymisratkaisua. Eräässä puheenvuorossa edellytettiin, että Istanbulissa ja Turkissa yleensä tulee olla mahdollista yhtä helposti avata kirkko kuin Hollannissa moskeija.

Paljon toleranssia tarvitaan unionin laajentumisessa. Pelkkä sietäminen ei kuitenkaan riitä, tarvitaan myös aitoa ymmärtämystä, kunnioitusta ja keskinäistä inhimillistä rakkautta. Tarvitaan yhteyden kokemista kaikessa erilaisuudessa, myös kristillisyydessä, mutta samalla kaikessa uskonnollisuudessa.

Keskustelua patriarkan kanssa

Olessani taas Istanbulissa nyt, niin kuin kaikkinaikin vuosina 2002:sta lähtien, käytiin hyväksi mahdollisuutta suoraan keskusteluun patriarkkamme kanssa. Olemmehan näinä vuosina vaihtaneet paljonkin ajatuksia niin Suomessa kuin Yhdysvalloissakin tavatessamme. Taaskin keskustelut käytiin mitä positiivisimmassa hengessä samalla suoraan asioista puhuen. Teemoja ovat olleet olosuhteet ja asiat niin Suomessa, Virossa, Venäjällä, Ruotsissa kuin Amerikassakin.

Ja kanssakäymisemme ja vuorovaikutuksemme eri muodoissa jatkuu. Yksi näistä muodoista on nuorisonvaihto-ohjelmamme. Tänä syyskuun marraskuussa olen tarjonnut Joensuun seminaarimme tyttöjä ja poikia opettajansa johdolla viikon vierailulle Konstantinopoliin. Hänen Pyhytyensä on toivottanut heidät sydämellisesti tervetulleiksi.

Vierailut Roomassa

Kolme kertaa on tieni vienyt Roomaan tänä vuonna. Ensin luterilaisen arkkipiispan ja katolisen piispan kanssa teemalla *Kirkko Suomessa 850 vuotta*. Sitten matkustin pääministerin seurueessa **paavi Johannes Paavali II:n** hautajaisiin. Nyt syksyllä katolinen kirkko kutsui joukon ortodokseja Suomesta, Virossa ja muualta kertomaan ja keskustelemaan pohjoismaisesta ja Baltian ortodoksisesta luostariperinteestä. Tämä tapahtui yli tuhatvuotisessa Grotta Ferratan luostarissa katolilaisten täydellä taloudellisella ja henkisellä tuella.

...ja Afrikassa

Kenian ortodoksinen kirkko on ainutlaatuisella tavalla suomalaisen ortodoksinen lähetystyön luomus. Minulla oli ilo vihkiä sinne taas uusi ortodoksinen kirkko. Työ jatkuu.

Edesmenneen Aleksandrian ja koko Afrikan paavin ja patriarkan kanssa sovittu afrikkalaisen opiskelijan saaminen Joensuuhun toteutui. Zimbabwesta kotoisin oleva opiskelija on jo vihitty pappi. Ehkä Jumala johdattaa hänet joskus alkuperäisestä afrikkalaisesta kansasta kohonneeksi ortodoksiseksi piispaksi maassaan ja mantereellaan.

Toivotan jokaiselle kirkossamme rauhaa ja siunausta Kristuksen, Vapahtajamme syntymän juhlaan valmistautumiseen ja juhlan viettoon.

Arkkipiispa Leo

Psalmien uusi suomennos valmisteilla

Kirkkokunnassamme valmistuu ensi vuoden kuluessa uusi Psalmien kirjan suomennos. Kevään kuluessa suomennosteksti saataneen jo koekäyttöön. Se on silloin kaikkien luettavissa ja arvioitavissa myös internetin verkkosivuilta.

Psalmien käännöskomitean kokous: (vas.) suomentaja Kari M. Ranttilä, PTh Arimo Nyström, TT Seppo Sipilä, isä Sergius Colliander, TM Jyrki Härkönen sekä Joensuun piispa Arseni.

Nykyinen Raamatun virallinen Vanhan testamentin suomennos vuodelta 1992 on tehty pääosin heprealaisesta alkutekstistä, kun taas ortodoksisen kirkon käyttämä liturginen ja teologinen raamatun teksti on aina perustunut pitkälti jo ammoin hepreasta käännettyyn kreikankieliseen *Septuagintaan*. Tämän vuoksi kirkkokuntamme liturgisen ja kirkollisen elämän tarpeita varten suomenkielisen käännöksen saaminen Psalmien kirjasta sekä muista kirkon liturgisessa käytössä olevista Vanhan testamentin teksteistä on jo pitkään ollut hyvin toivottavaa.

Raamatunkäännöstyö lienee vaikeimpia kielenkääntämisen alueita, koska kielellisen materiaalin (heprea / kreikka) käännöstyön lisäksi työssä on hallittava tekstiin liittyvien kulttuuristen kysymysten lisäksi myös uskonopilliset kysymyksenasettelut. Ehkä tästäkään syystä kirkkokunnassamme ei ole tähän mennessä syntynyt yhtään virallista Septuagintan mukaista suomennosta. Ulkomailta

tällaisia on tehty jonkin verran, muun muassa ortodoksisissa sisarkirkoissamme.

Psalmien kirja on alkuperäisessä heprealaisessa muodossaan vuosisataisen kehityksen tulos. Heprealaisia psalmeja on käytetty Jerusalemin temppelin liturgiassa ja sen laulukirjana. Psalmiä käännettiin hepreasta kreikkaan parisataa vuotta ennen ajanlaskun alkua Egyptin Aleksandriassa sikäläisen juutalaisyhteisön tarpeisiin. Kristinuskon synnyin myötä yhdestä heprealaisen Raamatun kreikkalaisesta käännöksestä (nimeltään Septuaginta) tuli kristillisen kirkon Vanha testamentti. Kun Uuden testamentin kirjoittajat aikoinaan lainasivat Vanhaa testamenttia esimerkiksi Kristusta koskevia lupauksia käsitellessään, he lukivat usein juuri Septuagintakäännöstä pyhänä tekstinään. Siten myös ortodoksisen kirkon teologia ja ajattelu perustuu nimenomaan tähän kreikankieliseen raamatun tekstiin, vaikka heprealaisen pyhän tekstin ja siitä tehdyn kreikkalaisen käännös-

tekstin välillä on paikoin hyvinkin suuria eroja: monet rinnakkaiset raamatunkohdat ovat keskenään merkitävään erilaisia näissä rinnakkaisissa teksteissä. Syiden osoittaminen tähän kuuluu jo tieteellisen tekstintutkimuksen alueelle.

Käännöstyön järjestäminen

Suomen ortodoksinen piispa kokous päätti 20.8.2001 aloittaa Psalmien kirjan Septuagintan mukaisen suomennoksen valmistamisen. Lähtökohtana oli TM Kari M. Ranttilän Ortodoksisen kirjallisuuden julkaisuneuvostolle laatima pohjapaperi, jossa kuvataan käännöshankkeen tarpeellisuutta ja tarkoitusta. Suomennos tehtiin alkuvaiheessa nimenomaan tieteellisen tekstin mukaisesti eli Alfred Rahlfsin Psalmien kirjan *Psalmi cum Odis* –tekstilaitoksesta.

Kääntämisestä pohjapaperissa todetaan edelleen, että käännöksen suomalaiseksi perustekstiksi otetaan nykyinen vuoden 1992 kirkkoraamatun suomennos. Silloin kun tämä vastaa kreikankielistä tekstiä, uusi käännös noudattaa mahdollisuuksien mukaan sen sanamuotoa. Kun nykyinen virallinen suomennos taas poikkeaa Septuagintan sanamuodosta, silloin käännetään uudestaan pelkästään Septuagintan mukaan. Suomennöstyön alkuvaihe perustui siis sekä heprean että kreikan kielen vertailevaan kääntämiseen.

Työ alkoi vuoden 2002 alussa, ja peruskäännös valmistui syksyllä 2003. Vuoden 2005 alusta Kari M. Ranttilä teki varsinaisen psalmien suomennöstyön sekä valmisti käännöksen myös liturgiassamme käytettävistä oodeista ja Psalmista 151. Tässä vaiheessa toiseksi käännöksen perustekstiksi otettiin Kreikan kirkon liturginen psalmiteksti *Psaltirion*, jonka mukaisesti suomennos lopullisesti toteutetaan. Käytännön ongelmia on aiheuttanut se, että tieteellinen ja kirkollinen tekstilaitos poikkeavat monessa kohdin toisistaan. Toisaalta jo niiden käyttötarkoituksetkin on erilainen.

Psalmien käännöskomitea aloitti työnsä syksyllä 2004, ja vuoden 2005 alusta siihen kuuluivat KS Joensuun piispa Arseni, suomentaja Kari M. Ranttilä, entinen OKJ:n toimitussihteeri PTh Arimo Nyström, TM Jyrki Härkönen kanttorien edustajana,

Psalmi 50 (51)

1–2 Kokonaan. Psalmi. Daavidille. Profeetta Natanin käytyä hänen luonaan sen vuoksi, että Daavid oli tehnyt aviorikoksen Bersabeen, Uriaksen vaimon kanssa.

3 Armahda minua, Jumala, suuressa armossasi, pyyhi pois minun rikkomukseni suuren laupeutesi tähden.

4 Pese minut puhtaaksi rikoksestani ja puhdistaa minut synnistäni.

5 Sillä minä tiedän rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni.

6 Sinua ainoaa vastaan tein syntiä, ja tein pahaa sinun edessäsi, näin sinun sanasi osoittautuvat tosiksi, ja sinä voitat, kun joudut oikeuteen.

7 Sillä, katso, minä sain syntyni rikoksissa, ja synneissä äitini halusi minut.

8 Sillä, katso, sinä rakastit totuutta, viisautesi tuntemattomat ja salatut asiat sinä minulle ilmaisit.

9 Vihmo minut iisopilla, niin puhdistun, pese minut, niin tulen lunta valkeammaksi.

10 Sinä saat minut kuulemaan iloa ja riemua, nöyryytetyt luuni pääsevät iloitsemaan.

11 Käännä kasvosi pois synneistäni, pyyhi pois kaikki rikokseni.

12 Luo minuun puhdas sydän, Jumala, ja uudista sisimpääni vilpítőn henki.

13 Älä karkota minua kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois pyhää henkeäsi.

14 Anna minulle pelastuksesi riemu, ja vahvista minua henkesi johdatuksella.

15 Minä opetan tiesi lainrikkokijille, ja jumalattomat palaavat sinun luoksesi.

16 Jumala, pelastukseni Jumala, säästä minut vereni vuodattamiselta, minun kieleni riemuitsee sinun vanhurskaudestasi.

17 Herra, sinä avaat minun huoleni, ja suuni julistaa sinun kiitostasi.

18 Sillä jos olisit halunnut uhrin, olisinhan sen antanut,

polttouhrit eivät miellytäne sinua.

19 Murtunut mieli on uhri Jumalalle, särkyntyttä ja nöyryntyttä sydäntä Jumala ei hylkää.

20 Tee hyvää, Herra, laupeudessasi Siionille,

rakennettakoon jälleen Jerusalemin muurit!

21 Silloin sinulle ovat mieleen vanhurskauden uhrin, uhrilahjat ja polttouhrit, silloin sinun alttarillesi tuodaan nuoria härkiä.

KUNNIA olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon sinulle, Jumala.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon sinulle, Jumala.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Kirkkokunnalle tärkeä suomennos

Piispa Arseni on suomennostyön kuluessa pohtinut paljon psalmien sisältöä ja runouden luonnetta.

nut minut pohtimaan psalmien syvällistä sisältöä ja kielen kauneutta. Psalmi on hengellinen aarre, josta nyt on jo aika saada ortodoksisen perinteen mukainen suomenkielinen käännös.

Käännöstyössä mukana oleminen on vaikuttanut piispaan: – Olen pohtinut aiempaa enemmän psalmien sisältöä ja niissä käytettyjen ilmaisujen runollisuutta. Teksteissä on paljon salattua ja vaikeasti käsitettävää, mutta ne piirteet kuuluvat uskonnon olemukseen. Kaikkea ei voida sanoa selkokielellä, ja kaikkea ei voida ymmärtää tai selittää.

Uudella suomennoksella on myös vaikutus kirkkomme liturgiisiin kirjoihin. Liturgian asiantuntijana piispa Arseni tietää, että jumalanpalveluskirjoissa on eniten lainauksia juuri Psalmtarista.

– Pian valmistuva uusi käännös vaatii uudistamaan myös kirkkomme kaikkien jumalanpalvelusten sisältämät psalmeista lainatut tekstit. Näitä ovat muun muassa *prokimenit*. Uusi käännös vastaa koko muun ortodoksisen maailman käyttämää alkuperältään kreikkankielistä tekstiä, ja sen suomentaminen on perusta monien tarpeellisten kirkollisten kirjojen toimitustyölle.

Ensi vuonna julkaistava Psalmien kirjan suomennos on myös piispalle tärkeä kirja. Siksi hän haluaa jo nyt sanoa kirkkokansalle: – Ottakaa vastaan ja käyttäkää psalmien aarteistoa hengelliseksi lohduksi ja iloksenne!

KS JOENSUUN PIISPA ARSENI on Ortodoksisen kirjallisuuden julkaisu-neuvoston puheenjohtajana osallistunut tämän vuoden alusta suomennoksen valmistamiseen.

– Psalmtarin käännöskomitean työskentelyyn osallistuminen on ollut minulle uusi ja kiinnostava kokemus. On hyvä, että sekä piispainkokous että kirkollishallitus ovat aikanaan nähneet tarpeelliseksi saada meillekin Septuagintan mukaisen käännöksen Psalmien kirjasta. Septuaginta tai siitä tehdyt käännökset ovat käytössä koko muussa ortodoksisessa maailmassa. Kari Rantilan käännösten lukeminen on herättänyt ihailua hänen lahjakkuuteensa sekä suurta kiitollisuutta siitä, että kirkostamme löytyy Karin kaltainen kääntäjä. Käännöstekstien tarkastelu on saa-

isä **Sergius Colliander** slaavilaisen liturgiikan asiantuntijana sekä Yhdistyneiden Raamattuseurojen käännöskonsultti **TT Seppo Sipilä** Suomen Piipiaseuran edustajana. Komitea on saanut kokoontua Piipiaseuran tiloissa Helsingin Katajanokalla.

Käännösperiaatteista

On pidettävä tarkoin mielessä, että nyt tehtävä suomennos on nimenomaan *käännöksen käännös*, mikä jo sinällään asettaa selvät puitteet suomennoksen kielelle ja sanastolle. Voisi sanoa, että Septuagintan kreikan kie-

li on poljennoltaan hieman samanlaisia kuin vuoden 1933 suomalaisen kirkkoraamatun sanonta on nykyajan lukijoille, siis kielellisesti hieman jäykkä ja silloisille kreikkalaisille lukijoilleen osin vaikeatajuista.

Suomennoksen lähtökohtana on hyvä suomen kieli, erityisesti sellainen, joka sopii ortodoksisen liturgiiseen käyttöön ja vastaa sen tarpeita (resitoiminen, rytmikka, kielellisen tyylin vaatimukset). Vaikka linjauksella voi tuntua itsestään selvältä, se ei sitä kuitenkaan ole. Yllättävää on sekin, että kukaan ei näytä tarkasti tietävän,

Jatkuu sivulla 8

Pyhä ristinmerkki

Seurakuntalaiset kysyvät usein papilta pyhästä ristinmerkistä. Jos pappi haluaa olla puolueeton ja varmistaa, ettei suututa ketään, hän vastaa, että pyhän ristinmerkin voi tehdä aina, kun kristitty tuntee halua siihen. Jotta ymmärtäisimme paremmin, mikä on pyhän ristinmerkin tarkoitus ja milloin se pitää tehdä, on meidän tunnettava ristinmerkin historiaa.

Pyhästä Raamatusta emme löydä yhtään mainintaa pyhästä ristinmerkistä. Tästä merkistä meille puhutaan pyhien apostolien seuraajien, kirkon pyhien isien opetuksissa, siis pyhässä traditiossa. Alkuvaiheessa sanottiin pyhän ristinmerkin tekemisen yhteydessä ”*Jeesuksen nimeen*”, ”*Isän nimeen*” tai ”*Pyhän Kolminaisuuden nimeen*”. Nämä sanat liitettiin ristinmerkkiin, joka tehtiin otsaan peukalolla tai etusormella T:n tai X:n muotoisesti. Myöhemmin tehtiin sama merkki suun sekä rinnan ylle. Näin toimittiin ensimmäisellä kristillisellä vuosisadalla. Myöhemmin ristinmerkki on tehty eri tavoin yhdellä, kahdella tai kolmella sormella. Kun monofysiittien oppi levisi, sen kannattajat tekivät ristinmerkin yhdellä sormella, mikä tarkoitti sitä, että he opettivat Jeesuksella olleen vain jumalallinen luonto, eivätkä he tunnustaneet sitä, että Jeesuksella oli myös inhimillinen luonto. Sen takia muut kristityt tekivät ristinmerkin kahdella tai kolmella sormella näyttääkseen, että he eivät ole monofysiittisen opin seuraajia.

Sormien sanoma

Tapa tehdä pyhä ristinmerkki siten, kuin me sen teemme nykyään, on peräisin 700-luvulta. Siitä saakka on ensimmäisten kolmen sormen yhdistäminen (peukalo, etu-

sormi ja keskisormi) symboloinut Jumalan kolmea persoonaa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä. Toiset kaksi sormea (nimetön ja pikkurilli), jotka on liitetty kämmeneen, symboloivat Vapahtajan kahta luontoa, jumalallista ja inhimillistä.

Ristinmerkkiin, jonka me teemme, kuten jo 1400 vuotta sitten on tehty, liitetään sanat ”*Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen*” tai ”*Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle*”. Kun sanomme *Isän* tai *Isälle*, viemme käden otsalle; kun sanomme *Pojan* tai *Pojalle*, viemme käden rintaan; kun sanomme *Pyhän Hengen* tai *Pyhälle Hengelle*, viemme käden oikealta olkapäältä vasemmalle muodostaen ristin, jolle Vapahtaja naulittiin.

Käden vieminen otsalle tarkoittaa ristin ylä-osaa ja ihmisen mieltä. Samalla lailla otsa tarkoittaa ihmisen hengellistä nousemista Jeesuksen Kristuksen kautta, ja myös otsa muistuttaa meitä, että mielesämme teemme syntiä. Silloin kun laskemme käden rinnalle, se muistuttaa ristin ala-osasta niin kuin se muistuttaa myös Jeesuksen laskeutumista maan päälle. Rinta (sydän) on tunteiden paikka, ja tämä on hetki, jolloin meidän tulee muistaa, että sydämeistämme meidän tulee karkottaa kaikki houkutukset ja synnilliset halut.

Kun sanomme sanat ”*Pyhä Henki*”, viemme käden oikealta olkapäältä vasem-

malle. Hartiat kuvastavat ristin poikkipuuta, mutta ne ovat myös voiman merkki, kuten sanoo profeetta Jesaja: ”Sillä lapsi on syntynyt meille, Poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan” (Jes. 9:5).

Milloin teemme ristinmerkin

Nyt vastaus kysymykseen, milloin meidän tulisi tehdä ristinmerkki. Luonnollisesti me teemme ristinmerkin silloin, kun me mielessämme tai alttaripalvelijat ääneen lausuvat Pyhän Kolminaisuuden persoonat: ”*Isä, Poika ja Pyhä Henki*”. Tehdessämme tämän merkin oikealla kädellä meidän pitää tehdä myös hengellinen merkki sydämellä ollaksemme aina Jumalaan yhteydessä.

Meidän pitää tehdä ristinmerkki silloin, kun kuljemme kirkon ohi, ja silloin, kun astumme kirkkoon. Samoin kirkossa me teemme ristinmerkin eri kohdissa jumalanpalveluksen aikana. Mitkä ovat tällaisia hetkiä? Ensiksikin, kun alttaripalvelijat lausuvat doksologian, esimerkiksi: ”Sillä sinun Isä, Poika ja Pyhä Henki...” tai kun me muisteleme Pyhää Kolminaisuutta. Jokaisen ektenian jälkeen voi tehdä ristinmerkin. Pyhän evankeliumin lukemisen edellä ja sen jälkeen tehdään ristinmerkki, kun lauletaan: ”Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia olkoon sinulle”. Samoin ristinmerkki tehdään rukouksen alussa ja lopussa sekä ennen ikonien suutelemista ja sen jälkeen. Pyhä ristinmerkki voidaan tehdä kerran, koska on vain yksi Jumala tai kolme kertaa Pyhän Kolminaisuuden kunniaksi.

Vaikka eri puolilla olevia ortodoksisia kirkkoja yhdistää yhteinen usko, jokaisessa maassa, jossa on ortodokseja, on myös paikallisia traditioita, joista jotkut liittyvät pyhään ristiin. Suomen ortodoksisessa kirkossa yleensä traditiot, siis myös ristinmerkin tekeminen, ovat tulleet slaavilaisesta eli venäläisestä perinteestä, koska ortodoksi-

Jatkoa sivulta 7

Psalmien...

miten nykyinen ortodoksinen kirkollinen teksti on saanut muotonsa ”alkuperäisestä” Septuaginta-käännöksestä? On myös epäselvää, mistä ”aidon ortodoksisen” psalmitekstin voi ylipäätään lukea. Kreikan kirkko käyttää tietenkin omaa perinteistä tekstiään, mutta sen lukutavat eroavat paljon ns. tieteellisestä tekstistä. On myös huomattava, että Rahlfsin ”tieteellinen” teksti ei liity millään

tavoin ortodoksiseen jumalanpalveluselämään.

Suomennokseen merkitään kaikki katismat (24 kpl) ja kunnat, mikä on selvä muutos suomalaiseen (luterilaiseen) raamatunkäännösperinteeseen. Tällä halutaan korostaa sitä, että Psalmien kirjaa tulisi voida lukea myös jokaisessa ortodoksikodissa eri hartauksien yhteydessä.

Sananen käännösnäytteestä

Käännösnahtteenä sivulla 7 on kirkon

ehkä keskeisin psalmi. Numerointi 50 (51) tarkoittaa, että Septuagintassa psalmin numero on 50, heprealaisessa varsinaisessa alkutekstissä se on meille jo entuudestaan tuttu 51. Luki- ja kiinnittänee huomionsa erityisesti verbien aikamuotoihin entiseen verrattuna (olen tehnyt syntiä / tein syntiä), ja nyt tehdyt ratkaisut asiassa pohjautuvat nimenomaan kreikkalaiseen näkemykseen heprean aikamuodoista. Nimien kirjoitusasussa noudatetaan pääosin kreikkalaista muotoa. ■

suus tuli Suomeen Novgorodin kautta. Tämän takia esimerkiksi monet tekevät ristinmerkin jo kirkon eteisessä. Se on kunnioitusta Jumalan huonetta eli kirkkoa kohtaan, ja ristinmerkki pitää tehdä heti, kun olemme astuneet kirkkoon.

Hartaudella

Kirkon opetus ei kiellä kristityltä ristinmer-

kin tekemistä silloin, kun hän haluaa, mutta kirkko kehottaa kristittyjä tekemään ristinmerkin hartaudella eikä pelkästään tavan vuoksi ilman ajatusta. Ristinmerkin kautta me muistamme Herran kärsimyksiä Golgatalla. Ristinmerkki muistuttaa meitä Vapahtajan ristiinnaulitsemisesta, mutta se muistuttaa meitä myös siitä hengellisestä rististä, josta Jumalan Poika sanoo: “Jos

joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seurakoon minua.” (Mark. 8:34). Lyhyt vastaus kysymykseen ristinmerkin tekemisestä olisi, että pyhä ristinmerkki pitää tehdä aina rukoukseen liittyen, jumalanpalveluksissa ja elämämme eri hetkissä unohtamatta ristin hengellistä merkitystä.

Isä **Ion Durac**

Sääntöuudistus Viron ortodoksisessa kirkossa

OSA 2

KP metropoliitta Johannes toimi arkkipiispana ollessaan myös Viron ortodoksisen kirkon hyväksi. Kirjoituksensa toisessa osassa hän jatkaa sikäläisen kirkon lainsäädäntötyön etenemisen ja tavoitteiden pohtimista.

Yleiskokous kirkon ylin elin

Yleiskokous on kirkon ylin elin. Siinä ovat äänioikeutettuja: metropoliitta, muut virassa olevat piispat, luostarien johtajat tai heidän avustajansa, kaikki virassa olevat papit seurakuntiansa pappisedustajina sekä yksi maallikko kustakin seurakunnasta. Seurakuntien maallikkoedustajat valitaan paikallisesti kolmeksi vuodeksi. Valittujen luettelon laatii sitten kirkollishallitus, mutta kyseinen luettelo tarvitsee piispainkokouksen hyväksymisen.

Yleiskokous voi tehdä tarkistuksia kirkon sääntöihin. Se vahvistaa kirkon talousarvion ja valitsee kirkollishallituksen jäsenet, kuten myös metropoliitan. Ellei piispainsynodi hyväksy yleiskokouksen päätöksiä, se voi siirtää kyseiset asiat seuraavalle yleiskokoukselle. Piispainsynodi on myös oikeutettu estämään sellaisten kannanottojen toteuttamisen, joita ei voida hyväksyä uskonnolliselta tai kanoniselta kannalta. Ellei paikallista piispainsynodia vielä ole, kuuluu mainittu oikeus metropoliitalle.

Kirkollishallituksen puheenjohtajana on metropoliitta tai hänen sijaisensa. Jäseninä ovat virassa olevat piispat sekä kolme pappis- ja kolme maallikkojäsentä, jotka yleiskokous valitsee kolmeksi

vuodeksi. Valittujen jäsenten vaalin vahvistaa metropoliitta, joka myös määrää kirkollishallituksen varapuheenjohtajan pappisjäsenistä. Kirkollishallitus on oikeutettu tarvittaessa poistamaan tehtävistään seurakuntien ja luostarien hallintoelimet tai niiden yksityiset jäsenet asettaa tilalle muita, kunnes uusia on valittu. Se voi myös estää paikallisten hallintoelinten päätökset, mikäli piispainsynodi tätä esittää ja metropoliitta asian hyväksyy. Kirkollishallituksen jäsenillä on äänestysvelvollisuus. Kyseinen elin on myös oikeutettu kutsumaan asiantuntijoita kokouksiin kuultaviksi. Ellei metropoliitta osallistu kirkollishallituksen kokoukseen, sen päätökset tulevat voimaan vasta, kun metropoliitta on hyväksynyt ne.

Kirkolla on sisäinen tilintarkastuskomitea, johon kuuluu kolme yleiskokouksen valitsemaa jäsentä. Sen tehtävänä on tarkastaa kirkon taloudellisia toimintoja. Kirkollishallituksen määräyksestä komitea tarkastaa myös seurakuntien ja luostarien talousasioita. Komitea toimittaa raporttinsa kirkollishallitukselle ja yleiskokoukselle omine lausuntoineen.

Kirkollista oikeudenkäyntiä varten on kaksi oikeusastetta: alioikeus ja ylioikeus. Piispojen toimintaa koskevat valituk-

set osoitetaan ylioikeudelle, ja metropoliitan tapauksessa ne osoitetaan Ekumeeniseen patriarkaattiin Pyhälle synodille. Kirkollisia oikeustoimia koskevat sääntöt laatii piispainkokous tai sen puuttuessa metropoliitta.

Tuomioistuimet voivat pyytää asiantuntija-apua lainopillisesti koulutetuilta. Alioikeuteen kuuluu kolme jäsentä, piispa ja kaksi muuta, joista ainakin toinen on pappi ja molemmat piispan tehtävään nimittämiä. Nämä kaksi määrätään aina erikseen kutakin tapausta varten. Ylioikeutena toimii piispainsynodi. Ellei synodia ole, metropoliitta voi Ekumeenisen patriarkaatin luvalla kutsua muualta ortodoksisia piispoja tai siirtää asian suoraan Konstantinopolin Pyhälle synodille.

Hiippakunnat ja seurakunnat

Hiippakuntien ja seurakuntien hallinnosta sisältyy sääntöihin suuri määrä yksityiskohtaisia säädöksiä. Kullakin hiippakunnalla on myös oma yleiskokous sekä hiippakuntaneuvosto. Edellisen jäseniä ovat piispan ohella 1–2 pappis- ja maallikkoedustajaa, jotka hiippakunnan yleiskokous valitsee kolmeksi vuodeksi ja joiden vaalit tarvitsevat piispan vahvistuksen. Hiippakunnan piispan valinnan suorittaa hiippakunnan yleiskokous piispainkokouksen hyväksymältä listalta. Ratkaisun vahvistaa metropoliitta. Paikallisten piispojen puuttuessa tai ollessa estyneenä heidän tehtävänsä kuuluvat metropoliitalle.

Seurakunnan jäsenyyteen ottaminen ja siitä erottaminen ovat saaneet osakseen kymmenkunta säännöstä. Seurakunnan jäseneksi voidaan ottaa 15 vuotta täyttänyt hänen oman anomuksensa nojalla. Nuorempien jäsenyysolosuhteet riippuvat heidän vanhempiansa ratkaisusta. Mikäli joku ortodoksisen kirkon ulkopuolelta pyrkii jäseneksi, hoidetaan asia piispainsynodin ohjeitten mukaan. Äänioikeutettu on jäsen, joka säännöllisesti osallistuu jumalanpalveluksiin ja pyhään ehtoolliseen, sekä maksaa jäsenmaksunsa. Henkilö, joka ei täytä jäsenyysvelvoitteitaan tai rikkoo kir-

Jatkuu sivulla 11

Virkamieskirkosta kohtauspaikaksi – kirkkokunta vai kirkko?

Millainen kaiku on ortodoksisessa kirkossamme termillä *verkostoitunut vapaaehtoistoiminta*, tai termiin tiivisti liittyvillä avoimuuden ja moniarvoisuuden periaatteilla? Millaisia ihmisiä kirkkomme vapaaehtoistoiminta vetää puoleensa? Onko vapaaehtoistyö seurakunnissa muuta kuin vertaistyötä? Löytyisikö ortodoksien piiristä *mentoreita*, ohjaus- ja luottohenkilöitä, tuomaan kirkkoomme oppia mahdollisuuksien ja tavoitteiden tunnistamisessa? Projektipäällikkö **Jyrki Härkönen** pohtii seuraavassa näitä kysymyksiä.

Historiallisesti hyvin järjestäytyntä

Vapaaehtoistoiminta on Suomessa historiallista syistä hyvin järjestäytyntä kolmen vahvan vaikuttajan valtion, kirkon ja järjestöjen piirissä. Valtion ja kirkon vahva asema yhteiskunnassamme selittyy Ruotsin kuningasvallan ja Venäjän keisarinvallan kokemuksilla. Kun pieni maa sai vuonna 1917 itsenäisyyden, loivat sen perustajat maan turvaksi tietoisesti vahvan valtioinstituution.

Nuorena Suomessa vaikutti snellmanilainen henki: valtio muodostui yksilöistä, jotka kuuluivat yhteen kielen ja kulttuurin yhdistämän henkisen voiman sitein. Puolueiden ja järjestöjen tavoin myös evankelisluterilainen ja ortodoksinen kirkko tukivat nuorta kansallisvaltiota.

Kirkon ja valtion läheinen asema näkyi pitkään lainsäädännössä: valtiollinen lainsäädäntö ei koskenut pelkästään valtion ja kirkon suhteita, vaan laeilla säädeltiin myös kirkon sisäistä toimintaa. Kirkot toimivat pyhien toimitusten ohella rekisteriviranomaisena. Kirkon hallintomalli seurakunnankokouksineen, valtuustoineen, neuvostoineen ja kirkkoherroineen oli lainaa kuntien hallintopyramidista. Ortodoksisesta kirkostakin tuli tämän vuoksi "Suomen ortodoksinen kirkkokunta".

Onnistunut kaksoisrooli

Kirkkomme on onnistunut viime vuosiin asti hyvin tässä kaksoisroolissaan. Jäsenet ovat käyttäneet kirkon palveluja ahkerasti, ja myös valtio on ollut tyytyväinen kirkon tuottamiin palveluihin. Kirkon toimintakulttuurin tunnuspiirteinä on ollut sekä pysyvyys ja luotettavuus, mutta toisaalta myös jähmeys ja virkamiesmäisyys.

Jyrki Härkönen

Maailma alkoi muuttua nopeasti 1990-luvulla. Muutos toi nopean teknisen kehityksen, markkinoiden vapautumisen, muuttoliikkeen ja moniarvoisuuden.

Suomessa haasteiksi nousivat näiden ohella valtion ja kuntien heikentynyt talous. Valtion rinnalle nousi markkinavoimiksi kutsuttu vapaan kilpailun ja liikuttamisen ilmiö. Alkoi niin kutsuttu kansalaisyhteiskunnan esiinmarssi, josta lanseerattiin valtion ja markkinoiden rinnalle kolmas yhteiskunnallinen vaikuttaja. Varsin pian myös kirkot liitettiin kansalaisyhteiskunnan edustajiksi yhdessä järjestöjen kanssa. Syntyi kolmas sektori, vapaaehtoisten, yhdistysten, kirkkojen ja säätiöiden ryhmä, josta toivottiin valtion ja kuntien rinnalle uutta palveluntuottajien ryhmää. On myös huomattavaa, että Euroopan unioni nosti talouden realiteettien vuoksi kannanotoissaan kansalaisyhteiskunnan vahvistamisen ja järjestötoiminnan tärkeäksi osaksi maanosan kehitystä.

Valtion kontrolli on vähentynyt koko

ajan, ja eurooppalaiset valtiot ovat muutuneet hallinnoivista yhteiskunnista oppiviksi yhteiskunniksi. Samalla yhteiskunnan arvopohja on kasvanut moniarvoiseksi. Avoimuus ja moniarvoisuus ovat valtion ja kunnan hallinnossa tänään ahkerasti toistettuja periaatteita.

Kirkon valmius muutokseen

Onko ortodoksinen kirkko valmistautunut muutokseen? Ovatko avoimuus, moniarvoisuus, vapaaehtoistoiminta tai verkostoituminen kirkossa muotitrendejä? Väitän, että pikemminkin päinvastoin.

Muutosvastarinta näkyy selvästi siinä, että vapaaehtoistoiminta on sallittua, mutta siihen ei ole panostettu. Tarkoitin panostamisella sitä, että toiminnalle ja toimijoille olisi tehty tilaa rahoituksella, innostamisella tai keskustelulla. Vapaaehtoistoiminta nähdään mielestäni edelleen viranhaltioiden työtä tukevana puuhasteluna, vaikka se on, jos sitä haluamme, virkamieskoneiston muutosta ja kehittymistä ohjaava voima.

Tässä ollaan juuri vanhan virkamieskulttuurin ytimessä: vapaaehtoistyötä voidaan tehdä, kunhan se ei horjuta olemassa olevaa järjestelmää. Tämä lähestymistapa ei tukahduta vapaaehtoistoimintaa, mutta ei myöskään houkuttele siihen mukaan ihmisiä, jotka uskovat ja haluavat muutosta. Sen sijaan he menevät järjestöihin, ja ongelmaksi muodostuu se, että näin kirkon vapaaehtoistoiminta ei voi toimia ortodoksisuuden muutoksen tai kasvun paikkana.

Kysymys työntekijöistä

Tänään vapaaehtoistyö on seurakunnissa pääasiassa vertaistyötä. Vertaistyöstä esimerkiksi käy vaikka huumetyö, jossa työtä tekevät entiset huumeiden käyttäjät ohjaavat omien yliannostuskokemustensa pohjalta. Vertaistyö on herkkä alue, johon sekoittuu sielunhoitoa ja psykologiaa. Kirkon vapaaehtoistyössä pappi tai seurakunnan muu työntekijä on edelleen lähes poikkeuksetta sisällön määrittävä osapuoli. Vertaistyön merkitys kirkon julkisuuskuvulle on luonnollisesti valtava. Vertaistyö jos mikä rakentaa sitä ihmiskasvoista ja lämpimän yhteisön kirkkoa, johon ihmiset haluavat kirkollisten toimitusten keskusviraston sijaan kuulua.

Vapaaehtoistyö voi olla myös muuta. Pitäisin tärkeänä avauksena ja isona haasteena vapaaehtoisten kutsumista ortodoksisen kirkon toimintaan myös *mentoreina*, ohjaajina ja luottohenkilöinä.

Meillä on paljon eri tasoilla yhteiskunnassa toimivia ortodokseja, jotka olisivat varmasti valmiita mentorimaan sekä vapaaehtoisia että virkamiehiä. Tällaiset mentorit toisivat ortodoksiseen kirkkoomme sitä, mitä siltä juuri eniten puuttuu: eli oppia verkostoitumisesta sekä mahdollisuuksien ja tavoitteiden tunnistamisesta. Muun muassa yliopistoissa henkilökuntaa on mentoroitu jo kymmenen viime vuotta. Toiminta on kokonaan vapaaehtoista, eikä siitä makseta palkkioita. Silti vain harva pyydytyistä on kieltäytynyt kunniaista.

Mikä estää mentoroinnin ortodoksissa kirkossa? Toistaiseksi sen estää kirkossamme vallitseva kaikkietävyyyden taitotieto. Siihen ei kuulu kykyä tämän ajan johtavien arvojen, ristiriitaisen tiedon ja yksilöllisyyden hyväksymiseen. Netin ja rapin läpätunkema nuorten identiteetti kestää tiedon, uskon ja järkeilyn ristiriitaisuuden. Sen on kestänyt myös ortodoksinen kirkkomme vuosituhansia eri puolilla maailmaa. Mutta huomaako sen ortodoksinen seurakunta? Onko 50-luvun kuntahallinnon byrokratiasta kiinni pitävä kirkkomme pakopaikka, jonne tulevat ne, joiden identiteetti ei yhteiskunnan ristiriitaisuuksia kestä?

Vapaaehtoismentorit voivat tuoda kir-

kon piiriin uutta osaamista ja monilta eri aloilta. Mentoreiden avulla kirkko voisi oppia vihdoon viimein myös asettamaan tulevaisuuden suunnittelun perustaksi asiakaslähtöisyyden. Tämä tarkoittaa sitä, että toiminnan lähtökohtana on seurakuntiemme jäsenten, eli asiakkaittamme, tarpeet ja tavoitteet – ei kirkon hallinto-organien tai vain papiston toiveet.

Kirkon vaikuttamisen haasteet

Vaikuttamisen haasteet ortodoksisen kirkon vapaaehtoistyössä ovat kahtaalla: virallista virkamiestasoa tarvitaan tulevaisuudessakin aina silloin, kun ortodoksisen kirkon äänen pitää kuulua korkealta ja kovaa. Syvää pohdintaa kirkon tehtävästä tai painavia virallisia kannanottoja ihmisoikeus- tai ekologiakysymyksiin pitää tuottaa julkisuuteen kirkon ylärakenteen kautta.

Toisaalta kirkon pitäisi olla kansanvaltainen ja lähellä ihmistä. Kirkon pitäisi pystyä helpolla ja luontevalla tavalla luomaan toimintakulttuuri, jossa ihmisten suora vaikutusmahdollisuus kirkossa kasvaisi.

Pitkiä ja kauaskantoisia avauksia voidaan tehdä vain virkamiesten ja vapaaehtoisten vuorovaikutuksessa. Ja vuorovaikutus syntyy, jos on reipasta keskustelua

ja foorumi, jossa sitä käydään. Kunpa meillä olisikin se valtakunnallinen ortodoksilehti!

Vapaaehtoistyö ja diakonia

Vapaaehtoistyö toimii kuten diakonia. Sillä on sekä sosiaalinen että poliittinen merkitys. Ensimmäinen pyrkii auttamaan yksilöitä ja toinen muuttamaan yhteiskuntaa. Jotta vapaaehtoistoiminta ortodoksissa kirkossa olisi houkuttelisi ja tuotaisi hyvää palvelua, olisi sen täytettävä mielestäni seuraavat edellytykset: (1) vapaaehtoisuus on organisoitua, (2) vapaaehtoiset saavat työskentelyään varten koulutusta ja jatkuvaa ohjausta, (3) seurakunnan työntekijät kokevat vapaaehtoisten tuoman taitotiedon hyödyllisenä, sekä (4) organisaatiosta ei saa puhua persoonana.

Vapaaehtoistyölle – niin kuin kaikelle kirkon toiminnalle – pitää piirtää suuria linjoja. Jos kirkon perinne ja hallintopyramidi eivät anna tilaa ihmisten mutkattomalle vaikuttamiselle, on niille tehtävä jotakin. Vapaaehtoistyö ei ole näperelyä, vaan se pitää sisällään kirkon keskeisen omaisuuden, eli ihmiset.

Jyrki Härkönen

Puheenvuoro *Arjen ortodoksiaa/Tekojen teologiaa* –seminaarissa Helsingissä 21.10.2005.

Jatkoa sivulta 9

Sääntöuudistus...

kon sääntöjä eikä tunnusta kirkon uskonnollisia ja moraalisia periaatteita, voidaan erottaa seurakunnan jäsenyydestä. Erottaminen edellyttää seurakunnan neuvoston syytettä ja kirkollisen alioikeuden tuomiota. Asianomaisella on oikeus vedota kirkolliseen ylioikeuteen, jonka päätös on lopullinen.

Pappien valinta ja virkaan nimittäminen tapahtuu järjestyksessä, jonka kirkollishallitus on laatinut piispainkokouksen esityksen perusteella.

Ne seurakunnan jäsenet, jotka ovat olleet jäseniä vähintään vuoden, ovat oikeutettuja osallistumaan seurakunnan kokoukseen. Kokouksen kutsuu koolle vähintään kerran vuodessa seurakunnan neuvosto. Ylimääräinen kokous kutsutaan koolle piispainsynodin, paikallisen piispan, kirkollishallituksen ja seurakunnan neuvoston päätöksellä tai mikäli vähintään 1/10 seurakunnan jäsenistä tai tilintarkastuskomitean kaikki jäsenet sitä haluavat.

Kokouksessa noudatetaan silloin kirkon yleiskokousta koskevia määräyksiä, tietyn poikkeuksin.

Seurakuntakokous päättää seurakunnan neuvoston jäsenien määrän ja valitsee sen jäsenet, joitten vaali edellyttää paikallisen piispan vahvistusta. Kyseinen kokous myös päättää jäsenmaksuista ja muista talousasioista. Seurakunnan kokouksen pöytäkirja on toimitettava sekä piispalle että kirkollishallitukselle. Mikäli seurakunnan pappi tai vähintään kolmannes seurakunnan kokouksen jäsenistä ovat tyytymättömiä enemmistön päätökseen, heillä on oikeus perusteltuun valitukseen piispalle tai alioikeudelle.

Luostarien perustamisesta säädetään sen tapahtuvan paikallisen piispan johdolla. Luostarit ovat toiminnassaan paikallisen piispan alaisia ja toimivat kunkin luostarin oman säännön mukaan. Luostareilla ei ole oikeutta toimittaa kastetta eikä avioliittoon vihkimisiä. Luostarihallinnosta vastaa luostarikokous, jossa piispalla on äänioikeus. Kyseinen kokous valitsee luostarin johtajan asiaa koskevien säädös-

ten mukaan, samaten luostarineuvoston jäsenet. Se myös laatii luostarin säännöt, jotka alistetaan paikallisen piispan kautta piispainsynodin vahvistettavaksi.

Kirkon säännöt säätävät myös järjestyksen tietyn seurakunnan lopettamisesta. Päätöksen tekee seurakunnan kokous, mutta se edellyttää paikallisen piispan vahvistusta tullakseen voimaan. Tietyissä tapauksissa myös kirkollishallitus voi päättää asiasta. Luostarin lakkauttamisesta päättää luostarikokous, mutta se tulee voimaan vasta piispainsynodin hyväksytyttyä sen.

Laillinen päätös koko kirkon toiminnan lopettamisesta on yleiskokouksen asia, kun seurakunnista on jäljellä vähemmän kuin kolme. Kanonisen päätöksen asiasta tekee Ekumeenisen patriarkaatin Pyhä synodi.

Edellä oleva selonteko perustuu, kuten alussa on mainittu, vuoden 2003 Viron apostolisen ortodoksisen kirkon yleiskokouksen tekemiin päätöksiin eivätkä sisällä myöhemmin mahdollisesti tehtyjä tarkistuksia. ■

Jumalan rakkaus tulee lähellemme

Syyskuusta alkanut kirkkovoosi muistuttaa meitä jälleen siitä, että elämäämme kuuluu rytmi ja järjestys. Kirkon jumalanpalveluselämää rytmittävät juhlat ja paastonajat. Sille, joka vilpittömällä sydämellä kyselee ja etsii, kirkon rytmi ei ole kahle, vaan mahdollisuus taas keran oppia jotain uutta kirkosta, omasta itsestä ja lähimmäisestäänkin.

Olemme aloittaneet marraskuun puolivälissä joulupaaston, joka kestää jouluaattoon saakka. Valmistaudumme Kristuksen syntymäjuhlaan. Paasto-sana värityy helposti kielteisesti: älä tee, älä katso, älä maista!

Jo ennen Jeesuksen aikaa oli juutalaisuudessa tunnustettuna moraalinen ohje ”mitä itse et tahdo, sitä älä tee lähimmäisesellesi.” Tekemisestä pidättäytyvän toiminnan tilalle Jeesus antoi aktiivisemmän asenteen: ”Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää te heille.” (Luuk. 6:31) Kristillisuus on siis pikemminkin tekoja kuin tekojen välttämistä.

Myös tämän joulupaaston tehtävänä on pysäyttää meidät havaitsemaan, millaiset teot, sanat tai ajatukset ohjaavat toimintaamme. Sen lisäksi joudumme miettimään, mitä olemme jättäneet tekemättä ja siten passiivisella asenteellamme hämärtäneet Jeesuksen antaman peruskäskyn.

Kristus syntyi ihmiseksi ja näin osoitti, että ihminen kokonaisuudessaan on niin kallisarvoinen, että Jumala voi ottaa ihmismuodon. Kuten Jeesus itsekin opetti, kohtaamme jokaisessa lähimmäisessämme – ”jokaisessa vähäisessä veljessämme” – myös Kristuksen.

Joulupaaston aika tarjoaa mahdollisuuden löytää uudelleen lähimmäisemme. Paasto kannustaa meitä huomioimaan kanssaihmisemme ja näkemään, että he ovat pyhiä. He ovat pyhiä, sillä heissä meidän kohdattavaksemme piirtyy Jumalan kuva. Ehkä

kuva on elämän koettelemuksissa ja karikoissa himmennetty, mutta meidän tehtävämme on löytää se.

Tutussa joululaulussa sanotaan: ”*Oi jospa ihmisellä ois joulu ainainen.*” Jos joululla tarkoitamme sitä maailmantilan muutosta, jonka Jumalan pojan syntymä sai aikaan, voimme todeta, että joululaulun toive on jo toteutunut. Meillä on ainainen joulu, jos suostumme siihen, sillä me kohtaamme Kristuksen paitsi pyhässä ehtoollisessa myös jokaisessa kärsivässä lähimmäisessämme.

Jumala on lähestynyt meitä Pojassaan. Meidän haasteemme on ottaa todesta Jumalan rakkauden teko. Se merkitsee, että tunnustamme väärät

valintamme, ylpeytemme ja omavoimaisuutemme. Siten raivaamme sydämässämme tilaa rakkaudelle, jotta meidän kovasydämisyytemme tähden lähimmäisemme ei jäisi pelastuksen ulkopuolelle.

Vaikka jokaisen kirkon jäsenen paasto on yksilöllinen, sen perusolotila ei ole yksinäisyys. Yhteinen jumalanpalvelus työstää sydäntämme rukouksella ja ohjaa mielemme katumukseen. Paasto päättyy juhlaan ja ylentää mielemme iloon: ”Kristus syntyy, kiittäkää!”

Siunattua joulupaaston kilvoitusta ja Kristuksen syntymäjuhlaa!

Isä **Markku Toivanen**

A J A S T A J A Y K S I N Ä I S Y Y D E S T Ä

Runoja ja huilumusiikkia Nikolainsalissa

Taiteilijat lähimmäisavun puolesta 29. 11. klo 18

Heinäkuussa Pirkanmaalle muuttanut lausuntataiteilija **Annikki Limatius** (kirkkoherra Markku Toivasen puoliso) ja huilopedagogi **Leena Lukkari** Virroilta ovat koonneet tämän runo- ja musiikkiesityksensä viime talvena. Sitä on esitetty jo Pieksämäellä, Mikkelissä, Virroilla ja äskettäin Viialassa. Tampereen tilaisuus toteutetaan yhteistyössä seurakunnan diakoniatyötoimikunnan kanssa. Näin he haluavat tukea diakoniatyötä Tampereen seurakunnan alueella.

Runo- ja musiikkituokiossa kuultavat runot puhuvat ihmisen yksinäisyydestä elämän eri vaiheissa ja elämäntilanteissa, eri aikoina ja eri puolilla maailmaa. Yksinäisyyttä voi kokea yhtä hyvin vieraassa maassa, parisuhteessa tai ihmisuuhdekriisin, oman tai läheisen sairastumisen tai työelämästä syrjäytymisen yhteydessä sekä oman erilaisuuden kokemisen vuoksi missä tahansa elinympäristössä. Runojen tunnot ovat useimmille meistä tuttuja oman elämämme varrelta ja koskettavat siksi lähes jokaista ihmistä.

Illan kirjailijanimiä ovat mm. kiinalainen Po Chü-i (s. 772), chileläinen Pablo Neruda (s. 1904) sekä Tyyne Saastamoinen ja Juha Mannerkorpi. Musiikki-valinnat perustuvat runojen tunnelmiin tai niiden kirjoittamisen ajankohtaan ja taustakulttuuriin. Säveltäjistä mainittakoon Kronke, Faure, Bullard, Ravel, Taube ja Hatsaturian. Lisäksi mukana on traditionaalista kiinalaista musiikkia.

Tilaisuus Nikolainsalissa ti 29.11.2005 alkaa kahvitarjoilulla ja illan esitellyllä klo 18.00. Runo- ja musiikkituokio alkaa klo 18.30. Kahvi- ja ohjelmaraha (5€) suunnataan diakoniatyöhön.

Suvantokatu 10 A
33100 Tampere

Tampereen

seurakunta

PYHÄKÖT:

Huom! Jumalanpalveluksen toimittajatieto on viitteellinen. Palveluksen toimittajat voivat vaihtua.

ID Ion Durac **DD** Daniela Durac **EP** Elina Pyöli
GS Gaius Sahlberg **HH** Heikki Honkamäki
JK Jorma Kudjoi **JM** Jouni Mäkelä **JO** Jaakko
Olkinuora **KH** Kerttu Halonen **RM** Risto Matsi
MT Markku Toivanen

JUMALANPALVELUKSET

Tampereen kirkko, Pyhän Aleksanteri Nevskin ja pyhän Nikolaoksen muistolle,
Tuomiokirkonkatu 27, puh. (03) 3141 2724, isännöitsijä: Klaus af Ursin, puh. 0400 562 520,
vahtimestari Mika Kangasaho, puh. 050 557 0056

Kolhon kirkko Vilppulassa, pyhittäjien Sergei ja Herman Valamolaisen muistolle,
Kappelintie, 35990 Kolho, Isännöitsijä Toivo Nikoskinen, puh. (03) 531 5347

Porin kirkko, apostoli Johannes Teologin muistolle, Maantiekatu 46, 28120 Pori, puh. (02) 641 1741,
isännöitsijä Jorma Kudjoi, puh. (02) 648 2212 ja 040 571 9137

Valkeakosken rukoushuone, pyhän Nikolaoksen muistolle,
Kalmistonkatu, 37600 Valkeakoski, isännöitsijä Yrjö Kerisalo, puh. 0400 924 124

Marraskuu

La 19.11. klo 18 vigilia MT KH
Su 20.11. klo 10 liturgia HH RM
Neitsyt Marian temppeleihin tuominen
Su 20.11. klo 18 vigilia HH RM
Ma 21.11. klo 10 liturgia MT HH RM
Temppeleijuhla (Aleksanteri Nevski)
Ti 22.11. klo 18 vigilia HH RM
Ke 23.11. klo 9.30 vedenpyhitys ja liturgia MT HH RM
La 26.11. klo 18 vigilia HH EP
Su 27.11. klo 10 liturgia HH EP
Ti 29.11. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT

Joulukuu

La 3.12. klo 18 vigilia MT RM
Su 4.12. klo 10 liturgia MT RM
Temppeleijuhla (Pyhä Nikolaos) ja itsenäisyyspäivä
Ma 5.12. klo 18 vigilia MT RM
Ti 6.12. klo 9.30 vedenpyhitys ja liturgia MT RM
La 10.12. klo 16-18 synnintunnustukselle vastaanotto HH
klo 18 vigilia HH RM
Su 11.12. klo 10 liturgia **slaaviksi** HH RM
Ti 13.12. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT
La 17.12. klo 10 liturgia **romaniaksi** ID DD
La 17.12. klo 16-18 synnintunnustukselle vastaanotto MT
klo 18 vigilia MT RM
Su 18.12. klo 10 liturgia MT RM
Ti 20.12. klo 17.30 ehtoopalvelus HH
Kristuksen syntymäjuhla
La 24.12. klo 14 jouluaaton ehtoopalvelus MT RM
Su 25.12. klo 9.00 aamupalvelus ja liturgia MT RM
Ti 27.12. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT
La 31.12. klo 18 rukoushetki HH JM

Tammikuu

Su 1.1. klo 10 liturgia MT JM
Ti 3.1. klo 17.30 ehtoopalvelus HH
Teofania, Kristuksen kaste
To 5.1. klo 18 vigilia MT HH RM
Pe 6.1. klo 9.30 liturgia ja suuri vedenpyhitys MT HH RM
La 7.1. klo 18 vigilia GS JO

Su 8.1. klo 10 liturgia GS JO
Ti 10.1. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT
La 14.1. klo 18 vigilia MT RM
Su 15.1. klo 10 liturgia MT HH RM
Ti 17.1. klo 17.30 ehtoopalvelus HH
La 21.1. klo 18 vigilia HH RM
Su 22.1. klo 10 liturgia **slaaviksi** HH RM
Ti 24.1. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT
Seurakunnantarkastus metropoliitta Ambrosiuksen johdolla 27.-29.1.2006, jolloin
Pe 27.1. klo 10 rukoushetki kirkossa, tarkastuksen aloittaminen.

La 28.1. klo 18 vigilia
Su 29.1. klo 10 liturgia, seurakunnankokous.
Palveluksen jälkeen isä Markun ja Annikki-maatuskan tulojuhla Nikolainsalissa.
Tarkastuksen tarkempi ohjelma ja muut jumalanpalvelukset ilmoitetaan seurakunnan ilmoitustaululla ja www-sivuilla.
Ti 31.1. klo 17.30 ehtoopalvelus HH

Helmikuu

Herran temppeleihin tuominen
Ke 1.2. klo 18 vigilia MT HH RM
To 2.2. klo 9 liturgia MT HH RM
koululaiset 1-6 lk kirkkoon
La 4.2. klo 18 vigilia GS JO
Su 5.2. klo 10 liturgia GS JO
Ti 7.2. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT
La 11.2. klo 18 vigilia HH RM
Su 12.2. klo 10 liturgia HH RM
Ti 14.2. klo 17.30 ehtoopalvelus HH
La 18.2. klo 18 vigilia MT RM
Su 19.2. klo 10 liturgia MT RM
Ti 22.2. klo 17.30 Jeesus-rukouspalvelus MT
La 25.2. klo 18 vigilia MT HH RM
Su 26.2. klo 10 liturgia MT HH RM
seurakuntapäivä
Su 26.2. klo 15 sovintosunnuntain ehtoopalvelus, suuren paaston alku
Perinteinen seurakuntapäivä sovintosunnuntaina 26.2.2006. Liturgia kirkossa, ruokailu ja luentoja Nikolainsalissa. Klo 15 sovintosunnuntain ehtoopalvelus ja suuren paaston aloittaminen.

PORIN KIRKKO

La 26.11. klo 18 vigilia ID JK JM
Su 27.11. klo 10 liturgia ID JK JM

Su 11.12. klo 10 liturgia ID JK JM
La 24.12. klo 13 jouluaaton ehtoopalvelus ID JK JM
Su 25.12. klo 10 aamupalvelus ja liturgia ID JK JM
5.1. klo 18 vigilia ID JK JM
6.1. klo 10 liturgia ja suuri vedenpyhitys ID JK JM
La 28.1. klo 10 liturgia
Seurakunnantarkastus metropoliitta Ambrosiuksen johdolla
Su 12.2. klo 10 liturgia MT JK
La 25.2. klo 18 vigilia ID JK JM
Su 26.2. klo 10 liturgia ID JK JM

JÄMSÄ

Seppolan seurakuntasali, Mottilantie 2

Su 20.11. klo 10 liturgia MT KH
Su 18.12. klo 10 liturgia HH KH
Su 19.2. klo 10 liturgia GS JO

KOLHON KIRKKO

Su 4.12. klo 10 liturgia GS JO
Ma 26.12. klo 10 liturgia MT RM
Su 22.1. klo 10 liturgia MT KH

VALKEAKOSKEN RUKOUSHUONE

Su 20.11. klo 10 liturgia GS JO
Temppeleijuhla (Pyhä Nikolaos)
Ma 5.12. klo 18 vigilia HH KH
Ti 6.12. klo 9.30 vedenpyhitys ja liturgia HH KH
La 24.12. klo 14 jouluaaton ehtoopalvelus HH KH
Su 25.12. klo 10 joulupäivän liturgia HH KH
Su 15.1. klo 10 liturgia GS JO
Su 12.2. klo 10 liturgia ID JM

VAMMALA

Ev.lut.seurakuntasali, Asemakatu 6

Su 11.12. klo 10 liturgia MT KH

YLÖJÄRVI

Vanha seurakuntasali, Loilantie 3-5

Su 11.12. klo 16 ehtoopalvelus MT RM

Kirkkoherranvirasto on avoinna: ti-pe klo 9-13, puh. (03) 3141 2700, fax (03) 3141 2740
Kirkkoherra Markku Toivanen, markku.toivanen@ort.fi, puh. (03) 3141 2721, 050 557 0050
Päivystys kansliassa ke ja to klo 10-13

II pappi Heikki Honkamäki, heikki.honkamaki@ort.fi, puh. (03) 3141 2723, 050 557 0057

Päivystys kansliassa ti ja pe klo 10-13

Kanttori Risto Matsi p. (03) 3141 2722, 050 557 0051,

Talous- ja hallintosihteeri Marita Jouhki-Inkinen, marita.inkinen@ort.fi, puh. (03) 3141 2731, 050 557 0055

Kanslisti Arja Pikkumarju, arja.pikkumarju@ort.fi, puh. (03) 3141 2700

Diakonia-asioissa voi ottaa yhteyttä diakoniatoimikunnan puheenjohtajaan **Terhi Tiaiseen**, puh. 041 441 0790, tai diakoni **Harri Kahilaan**, puh. 045 130 6723, Porissa myös diakoni **Jorma Kudjoihin**, puh. 040 571 9137.

TAMPEREEN KIRKON KUORO

Johtajana dir.cant. Risto Matsi

JOULUKONSERTTI su 18.12.05. klo 19
Tampereen vanhassa kirkossa. Solistina
Matti Hannula, baritoni.

PAASTOKONSERTTI su 12.3.06. klo 18
Hämeenlinnan ev.lut. kirkossa.

PAASTOKONSERTTI su 9.4.06. klo 19
Tampereen ortodoksisessa kirkossa.

VALAMON YSTÄVÄT RY / Tampereen osasto

Valamon ystävien yleisöillat:

to 1.12. pappismunkki Adrian:

Karjalan kirkollisista oloista

ti 3.1. isä Markku Toivanen:

Ortodoksinen ihmiskuva

ti 7.2. isä Johannes Karhusaari:

Makedonialaista kirkkotaidetta

ti 7.3. opiskelija Jaakko Olki-

nuora: Bysanttilainen kirkkolaulu

Athoksella

ti 4.4. dosentti Juhani Sarsila

Tay: Hyveet ja ihmisen kohtalo

Yleisöillat järjestetään Nikolainsalis-

sa alkaen klo 18, jota edeltää klo

17.30 ehtoopalvelus. Osallistumismak-

su on 5 € / henkilö, opiskelijat 2,5 €.

Tulot käytetään Uuden Valamon

luostarin Kristuksen kirkastumisen

kirkon kaunistamiseen.

Retki Ina Collianderin (s. 1905)

taiteen näyttelyyn Ateneumiin la 11.2.

Ohjelma: lähtö klo 8.30 Tuomiokir-

konk. 27, opastettu tutustuminen

näyttelyyn, lounas, Pyhittäjä Herman
Alaskalaisen kirkon esittely Tapiolassa,
paluu n. klo 19.30. Ohjelman mukai-
nen kokonaishinta 65 € / henkilö.
Ilmoittautumiset viimeistään 20.1.
Greta Olkkoselle, puh. 040 542 3290
tai greta.olkkonen@jugend-28.fi .

Osasto valmistelee pyhiinvaellusta
Novgorodissa sijaitsevaan naisluosta-
riin. Matkan ajankohta on 2.-7.8.
Ks. 1/2006 Analogi.

Lämpimästi tervetuloa tilaisuuksiimme.

PÄIVÄPIIRIN OHJELMA

Päiväpiirin ohjelma loppuvuodesta
2005: 30.11. Nina Suominen: askarte-
lua 14.12. Joulunvalmistusjuhla. Isä
Heikki kertoo aiheesta: "Mihin aikaan
vuodesta Jeesus syntyi?"

Kevätkauden ensimmäinen päiväpiiri on 11.1.2006.

Päiväpiiri kokoontuu joka toinen
keskiviikko klo 13 Nikolainsalissa, os.

Tuomiokirkonkatu 27.
Tervetuloa kaikki aikuisikäen ehtineet
seurakuntalaiset!

NOKIAN TIISTASEURA

Pj. Leo Kuunila, puh. (03) 341 3908
Vpj. Eeva-Liisa Kaikkonen,
puh. 040 568 3147
Siht. Inkeri Vuorinen,
puh. (03) 341 4911
Nokian Tiistaiseura kokoontuu torstai-
sin klo 18:

- 24.11. Pirkko Holappa,
Kalkuntie 15 D 4

- 15.12. Tapio Kaste, Ilkantie 5 A

- 19.1.06 Leo Kuunila, Koskenmä
enkatu 4 A 5

- 23.2.06 Toini Jääskeläinen,

Pajakatu 30. **Vuosikokous.**

- 23.3.06 Leila Jaakkonen, Ketolan
mäk. 6 B 28

- 20.4.06 Eeva-Liisa Kaikkonen,

Kavolinkatu 4 B 28

- 18.5.06 Vappu Ella, Ruutanankatu
15, Siuro

ISÄ MARKUN TULOJUHLA

Tampereen seurakunta sai uuden kirkkoherran
syyskuun alussa. Vietämme yhdessä isä Markun ja Annikki-
maatuskan TULOJUHLAA seurakunnantarkastuksen yhteydessä
sunnuntaina 29.1.2006 Nikolainsalissa liturgian jälkeen.

*Kaikki seurakuntalaiset perheineen
ovat tervetulleita juhlaan!*

TAMPEREEN SEURAKUNNALLISIA TILASTOTIETOJA 1.8.-14.10.2005

KASTETUT

Fadeev Matvei

Jalonen Veikka Aatos

Kuusisto Kimi Niko Kristian

Mikkola Matias Emil

Pakkanen Jessica Anniina

Sinnemäki Seela

Viholainen Outi Adalmiina

Poikia 4, tyttöjä 3, yhteensä 7

AVIOLIITTOON VIHITTY

Risto Juhani Matsi ja Irina

Tchervinskij

Mikko Tuomaanpoika Asunta ja

Nina Henriette Maria Kalugin

Tapio Mikael Törmä ja

Marina Ala-Villamo

TUONILMAISIIN SIIRTYNEET

Harrela Yrjö 83 v.

Hartikainen Mirjam Hellevi 56 v.

Kedonoja Kari Ilmari 56 v.

Nosov Juha Pekka 51 v.

Tentke Pauli Mikael 78 v.

Miehiä 4, naisia 1, yhteensä 5

SEURAKUNTAAN MUUTTANEET

Ala-Villamo Marina

Asikainen Milja Maria

Beketov Dmitry

Elo Saara Inkeri Annikki

Heino Julia

Hesse Miia Mirjam

Hujanen Mikko Matias

Hukkanen Tarja Susanna

Jevdokimov Vladimir

Jyrkiäinen Tiia Minna Glaudia

Karvinen Alice

Katajamäki Satu Susanna

Kokko Niina Maria Johanna

Korhonen Tea Kristiina

Korpi Pauliina

Makkonen Eero Mikko Juhani

Makkonen Jussi Tuukka Tapani

Mattila Laura

Mattila Svetlana

Mattila Toni

Merta Leevi Sakari

Mutanen Milla Maria

Niemenmaa Tuula Anneli

Nissilä Pirkko Maria

Onishko Igor

Pajarinen Heidi Johanna

Parsama Elina

Pietikäinen Milja Riikka

Porokuokka Päivi Sinikka

Porokuokka Seppo Olavi

Pottonen Outi Pauliina

Rannio Eero Johannes

Rautiainen Kati Aino Evelliina

Repo Ari Armas Ensio

Saarinen Aku Juhani

Salomaa Margarita

Sankila Miisa Matleena

Shepherd Anna Kristiina

Tsangaras Melina Anastasia

Tsyurulina Ekaterina

Tsyurulina Jasmin

Tsyurulin Sergei

Volotinen Erkki Olavi

Väisänen Raisa Tatjana

Väyrynen Joni Kristian Johannes

Miehiä 15, naisia 30, yhteensä 45

VALAMON YSTÄVÄT HYVÄSTELIVÄT PAPPISMUNKKI VLADIMIRIN

Valamon Ystävien Tampereen osaston pyhiinvaeltajat hyvästelivät Kanadaan palaavan pappismunkki **Vladimirin** sunnuntaina 9.10. Uuden Valamon Kristuksen kirkastumisen kirkossa toimitetun pyhän liturgian päätyttyä. Isä Vladimir on kuullut yli kuusi vuotta Valamon luostarin veljestöön. **Anu Danouzi** ojensi isä Vladimirille Valamon Ystävien lahjana Tamperetta esittelevän kauniin kuvateoksen ja tampereen kielen sanakirjan.

Valamon Ystävät toivottavat isä **Vladimirille** monia armorikkaita vuosia.

Isä Vladimir ottaa vastaan Anu Danouzilta Tamperetta käsittelevän kuvateoksen ja tampereen sanakirjan. Mukana olivat myös puheenjohtaja Esko Nikander ja johtokunnan jäsen Päivi Honkamäki. Kuva: Tara Koivisto

Yrjö Harrelan muistolle

Yrjö Harrela (e Haidukoff, s. 15.12.1921 Salmi), siirtyi tuonilmaisiiin 11.8.2005 pitkäaikaisen sairauden jälkeen.

Yrjö Harrela toimi seurakunnanvaltuuston jäsenenä vuodesta 1961 lähtien viisitoista vuotta, seurakunnanneuvoston jäsenenä yhdeksän vuotta ja Porin rukoushuoneen isännöitsijänä yhden vuoden.

Tiistaiseuran toiminta oli lähellä hänen sydäntään. Hän myös osallistui kiinteästi jumalanpalveluselämään. Yrjö Harrela teki yhdessä Tuomas Salmisen kanssa aloitteen Porin kirkon rakentamisesta. Hän oli mukana myös siinä toimikunnassa, joka oli hankkimassa Porin kirkon tonttia.

Ruumiinsiunauksen toimitti rovasti Risto Lintu diakoni Jorma Kudjoin avustamana Porin kirkossa 27.8.2005. Muistopuheessaan rovasti Lintu korosti Yrjö Harrelan merkitystä seurakunnan luottamushenkilönä ja Porin kirkon aikaansaamisessa

Arja Pikkumarju

TAMPEREEN LAPSI- JA NUORISOTYÖ

Retki Poriin lasten ja nuorten kanssa 11.2.2006

Nuorisotyötoimikunta järjestää lapsille ja nuorille retken Poriin lauantaina 11.2.2006 klo 9-17. Tarkoituksena on tavata porilaiset lapset ja nuoret sekä leipoa ja leikkiä yhdessä Porin seurakuntakeskuksen tiloissa. Nuorten kannattaa lähteä mukaan tapaamaan kriparikavereitaan. Poriin järjestetään yhteiskuljetus. Ilmoittautumiset viimeistään 27.1.2006 **Lea Perälälle**, puh. 040 733 5673.

Lasten ja nuorten ikoninmaalusviikonloppu

Nuorisotyötoimikunta suunnittelee ikoninmaalusviikonloppua lapsille ja nuorille. Ikoninmaalusta on tarkoitus järjestää yhtenä viikonloppuna huhtikuussa. Ohjaajaksi on lupautunut **Vivi Ruottinen**. Ilmoita kiinnostuksestasi **Lea Perälälle**, puh. 040 733 5673. Tarkempaa tietoa ikoninmaalusviikonloppusta on seuraavassa Analogissa.

LASTENKERHOT

Ninan kerho

Nina Suomisen lastenkerho kokoontuu tuttuun tapaan joka toinen maanantai-ilta klo 17.30-18.30 Nikolaintalon kerhuhuoneessa. Ninan apuna kerhoa ohjaa **Matilda Matsi**.

Lauantaikerho

Tammikuussa aloittaa toimintansa lasten lauantaikerho. Kerho kokoontuu joka lauantai klo 11-13 Nikolaintalon kerhuhuoneessa. Ensimmäinen kokoontuminen on 14.1.2006. Kerhoon ovat tervetulleita kaikki 4-10-vuotiaat lapset. Lauantaikerhoon kaivataan ohjaajia. Kirjalliset hakeemukset on lähetettävä 1.12.2005 mennessä **Lea Perälälle**, os. Taksvärkkitie 5, 33430 Vuorentausta.

Äiti-lapsi -kerho

Äitien ja lasten yhteinen kerho kokoontuu silloin tällöin. Jos olet kiinnostunut kerhon toiminnasta, ota yhteyttä **Lea Perälään**, puh. 040 733 5673.

NUORTENKERHO

Tampereelle on tänä syksynä perustettu nuortenkerho, jonka toimintaan voivat osallistua kaikki 15-20 -vuotiaat nuoret. Kerho kokoontuu perjantai-iltaisin kolmen viikon välein, ja sitä ohjaa **Anna Kuusama**.

Kerhon seuraava kokoontuminen on 9.12. klo 18 Nikolaintalon kerho-huoneessa. Silloin on tarkoitus valmistautua jouluun: ohjelmassa on joulu-korttien ja ikonikorttien askartelua, pelien pelaamista, glögin juomista ja pipareiden syömistä sekä tanssia. Keväällä nuortenkerho kokoontuu 13.1., 3.2. ja 24.3. Ohjelmasta ei ole vielä tietoa, mutta lisätietoja antaa Anna Kuusama, puh. 040 414 4136, anna_kuusama@hotmail.com.

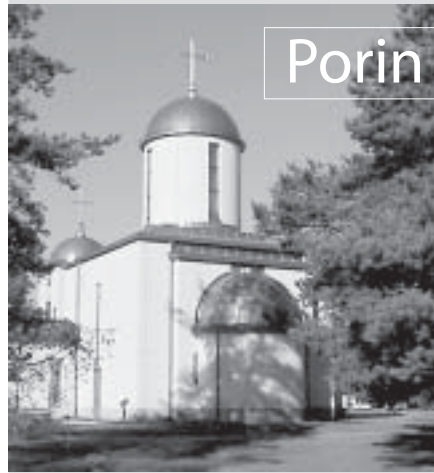
Ortodoksinen opiskelijaliitto ry. / Tampereen alaosasto

OOL on aloittanut toimintansa Tampereella tänä syksynä. Toimintaan voivat tulla mukaan kaikki Tampereen ortodoksisen seurakunnan opiskelijat sekä kaikki ortodoksisuudesta kiinnostuneet nuoret aikuiset.

OOL kokoontuu tiistai-iltaisin kolmen viikon välein joko kirkon kryptassa tai Nikolainsalissa. OOL:n seuraava kokoontuminen on 13.12. klo 18, ja silloin vietetään pikkujouluja Nikolainsalissa. Tarkoituksena on leipoa pipareita, joulutorttuja ja pasteijoita sekä juoda glögiä. Silloin myös suunnitellaan kevään ohjelmaa. Sunnuntaina 18.12. OOL järjestää liturgian jälkeen kirkkokahvit, ja saman päivän iltana OOL tekee kulttuuriekskun kirkkokuoron joulukonserttiin.

Jos haluat liittyä OOL:n Tampereen alaosaston sähköpostilistalle, lähetä sähköpostia alaosaston puheenjohtajalle Jenny Heinoselle (jenny.heinonen@uta.fi). Sähköpostilistan kautta saat tietoa OOL:n tapaamisista.

TOIMITUS pahoittelee viime numerosta poisjäänyttä Tampereen tiistaiseuran ilmoitusta.

Porin kuulumisia

PORIN lapsi- ja nuorisotyö

Lauantaina 3.12. klo 10-13 järjestetään lasten jouluaskartelut seurakuntatalissa. Askartelun lomassa nautitaan pientä välipalaa.

Sunnuntaina 11.12. järjestetään joulumyyjäiset seurakuntatalissa.

Perheleiri Merikarvialla 2.-4. syyskuuta

Kesäinen sää saatteli leirille osallistujat perjantai-iltana 2. syyskuuta Merikarvian Nuortenniemen leirialueelle. Iloisten jälleennäkemisten, majoittumisen jälkeen nautimme yhteisen vahvistavan iltapalan. Isä **Heikki** ja leirin emäntä **Anita Luonila** toivottivat leiriläiset tervetulleiksi. Illanvietossa tutustuimme toisiimme ”muistipelin” avulla opetellen muistamaan toistemme nimiä. Ulkona tuuli yltyi iltaa kohden niin, että illanvieton jälkeen suunniteltu liekkirukous jäi yritykseksi. Yhteisesti käsikädessä ringissä lauloimme ehtooveisun. Saunomisten aikana ja sen jälkeen nuotio pihassa kutsui vielä ympärilleen istumaan ja makkaroita grillaamaan. Kauniin auringonlaskun jälkeen leiriläiset menivät keräämään voimia seuraavan päivän koitoksia varten.

Lauantai-aamun koitettua menimme kaikki ”kirkkosaliin” yhteiseen liturgiaan. Sydämemme pohjasta lauloimme ”*Kiitä sieluni Herraa*”. Ainahan ajatteluttaa ajatus Isä meidän –rukouksen kohdasta: ”Anna meille anteeksi niin kuin mekin annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.” Kuinka paljon jääkään Jeesukselta anteeksi antamatta, jos saan vain sen verran kuin itse pystyn anteeksi antamaan. Isä Heikin opetuspuheesta tuli lisää ajattelemissa. Liturgiassa papin pyyhittyä ehtoollisen lopussa murut diskokselta maljaan, jäävät hänen tai diakonin lausumat sanat kuulematta: ”Pese Herra kalliilla verelläsi tässä muisteltujen synnit”. Kevenytsein mielin menimme ristisaatossa meren rantaan vedenpyhitykseen, jonka jälkeen siunattiin leiriläiset, asumukset ja autot siunatulla vedellä. Puolen päivän aikaan isä Heikki kertoi meille pyhistä ihmisistä ja nimikkopyhistä. Lapset ja nuo-

PORIN SEUDUN TIISTASEURA

Tiistaiseura kokoontuu Porin kirkossa seuraavasti:

TI 22.11.2005 klo 18 tiistaiseurailta, mukana isä Markku Toivanen
SU 11.12.2005 myyjäiset klo 12 –14
TI 13.12.2005 klo 18 tiistaiseurailta, mukana isä Heikki Honkamäki
TI 17.1.2006 klo 18 tiistaiseurailta
TI 31.1.2006 klo 18 tiistaiseurailta
TI 14.2.2006 klo 18 tiistaiseurailta

Käspaikka- ja askartelukerho
kokoontuu Porin kirkon seurakuntatalissa seuraavasti:

MA 21.11.2005 klo 17
MA 16.1.2006 klo 17
MA 13.2.2006 klo 17
MA 13.3.2006 klo 17
MA 10.4.2006 klo 17

Kirjallisuuskerho

Kerho kokoontuu kirkolla seuraavasti:

SU 4.12.2005 klo 16 Isä Johannes: Valamon vanhuksen kirjeitä
SU 8.1.2006 klo 16 Esittele joulunpyhien kirjaseuralaisesi
SU 5.2.2006 klo 16 Aina Kallas: Reigin pappi
SU 5.3.2006 klo 16 Veikko Purmonen: Arkkipiispa Hermanin elämä ja/tai Jutta Zillacus: Toisenlainen lapsuus
SU 2.4.2006 klo 16 Tito Colliander: Ristisaatto
SU 7.5.2006 klo 16 Kulle Raig: Saaremaan valssi
TO 6.7.2006, runon ja suven päivänä kokoontutaan Eino Leinin runojen äärelle luontoon

Leiriläiset ristisaatossa menossa meren rantaan vedenpyhitykseen.

ret pelasivat tämän ajan ulkona tai askartelivat kauniita töitä ruokalassa. Osa koekeli myös kalaonneaan meren rannalla.

Lounaan jälkeen oli ulkopelejä ja lepo- sekä keskustelutauko. Päiväkahvin jälkeen alkoi illanvietto, jossa oli pelejä ym. ohjelmaa. Arpajaisten suuresta palkintomäärästä huolimatta kaikkia ei onni suosinut vaan osa voitoista meni samoille onnekkaille. Isä Heikin ohjaamana nuoret lukivat iltarukouksia ja psalmeja. Lauloimme ehtooveisun päivän päätteeksi.

Iltapalan jälkeen oli jälleen sauna lämpimänä sekä nuotio hehkuvana. Pimentyneessä illassa tutkimme nuotion ääressä tähtitaivasta sekä grillailimme makkaroita ym.

Sunnuntaiamuna heti aamupalan jälkeen alkoi ankara siivous. Kaikki paikat piti saada vähintään yhtä hyvään kuntoon kuin ne olivat meidän sinne tullessamme. Leirimme hyvästä hengestä johtuen kaikki osallistuivat urakkaan ja pääsimme nauttimaan lounaasta jo puolen päivänä aikaan. Kun myös keittiö ja ruokala olivat puhtaat, alkoi haikeitten jäähyväisten heitto. Lämpimät kiitokset kaikille osanottajille, jotka osallistumisellaan, auttamisellaan ja iloisin mielin mahdollistivat jälleen tämän talkoovoimilla toteutetun leirin onnistumisen. Erityisesti Anita ansaitsee suurimman kiitoksemme emännyydestä, huolenpidosta ja vetämisestä.

Voimme kohottaa kohti Korkeinta kauneimmat ja lämpimimmät kiitoksemme.

Porin kirkon praasniekka 25. syyskuuta

Porin kirkko on pyhitetty apostoli Johanneksen muistolle, ja hänen muistopäiväänsä vietetään 26.9. Juhlan vietto alkoi lauantai-iltana vigiliapalveluksella, jonka toimitti KS Joensuun **piispa Arseni** papiston avustamana.

Kirkkokansan odottama juhla saattoi

alkaa, kun pappien ym. rivistö otti vastaan odotetun vieraan. Kuoro lauloi tampere-laisten vahvistuksella vigilian upeat veisut kauniisti ja hartaasti vahvistaen näin toimituksen juhlavuutta.

Heräsimme kauniiseen praasniekkaamuun, ilma oli kesäisen lämmin ja siinä oli selvästi **juhlan** tuntua. Kirkkoon päästyämme jännitys muuttui **iloksi**. Uskomattomalta tuntuva asia oli totta. Siellä oli todella jo piispa Arseni, joka oli saapunut juhlistamaan juhlaamme. Lämmin kiitos hänelle siitä. Kirkkoon saapui myös kirkkokansaa, ihanaa. Sieltä saapui isiämme Tampereelta. Myös kanttori **Risto Matsi** saapui nuorikkonsa ja laulajiensa kanssa. Vähitellen kirkko täyttyi porilai-

Vigiliapalveluksen toimitti KS Joensuun piispa Arseni papiston avustamana.

sista, raumalaisista, turkulaisista, merikarvialaisista, kankaanpäläisistä, tampere-laisista ja ulvilalaisista. Oli suunnatonta jälleennäkemisen riemua ja juhlan tuntua.

Palvelus alkoi vedenpyhityksellä, jonka suoritti piispa Arseni papiston avustamana. Sen jälkeen alkoi varsinainen liturgia. *Kiitä sieluni Herraa* – oli helppo yhtyä lauluun. Kyllä on juhlevaa, kun kirkkosali melkein täyttyi piispasta, papistosta ja ponomareista. Se on meidän pienessä kirkossamme ”harvinaista herkkua,” ja voi sanoa, että tunnelma oli lämmin ja tiivis. Liturgian ja juhlan tärkeimmän osan, ehtoollisen jälkeen oli ristisaatto kirkon ympäri. Liput liehuivat, ja piispa sekä papisto ja kirkkokansa kulkivat ristin ja kirkkolippujen perässä.

Liturgian jälkeen juhlaväki nautti runsaan lounaan. Tarjolla oli burgundinpataa, kirjolohta venäläiseen tapaan, kreikkalaista salaattia, kaalisalaattia, sienisalaattia, kasvisgratiinia ja kotijuustoa. Jälkiruokana oli pullakahvit täytekakun kera. Ruokailun yhteydessä saimme lisäksi nauttia **Miikka Taipaleen** taiturimaisesta huilu- ja pianomusiikista. Piispa Arseni kertoi meille Johannes Teologista sekä antoi mahdollisuuden kysellä meitä kiinnostavista asioista. Kirkkokansa tuntui olevan

tietäväistä, koska kysymyksiä ei tuntunut juuri löytyvän sympaattisen esipaimenen esityksestä huolimatta.

Lopuksi tiistaiseura muisti seuramme toiminnassa ahkerasti toimineita henkilöitä. PSHV:n myöntämät viirit ojennettiin ”piirakkamestari” **Leena Leinolle** sekä kirjallisuuskerhon vetäjälle **Leena Rannalle**. Kiitokset ja monien armorikkaitten vuosien toivotukset heille.

Pahoittelemme, että uuden kirkkoheramme **Markku Toivasen** esittely ja tervetulleeksi toivotus puuttuivat. Porilaiset toivottavat hänelle monia armorikkaita vuosia uutena hengellisenä isänä sekä seurakuntamme huolehtijana.

Sadon siunaus Porissa

Kesä 2005 on siirtynyt historiaan, ja syksy on saapunut antaen meille runsaasti lahjojaan talvea varten.

Keväällä kävimme Ahlaisissa paikallisen luterilaisen seurakunnan ja maatalousnaisten järjestämässä tilaisuudessa Furuholmien tilalla anomassa Luojalta menestystä kylvetylle touolle. Luoja olikin kuullut yhteiset huokauksemme, koska satoa oli saatu ylenpalttisesti. Silloin jo sovimme, että vietämme yhteistä sadonsiunausjuhlaa Porin ortodoksisessa kirkossa.

Kirkkoherra Heimo Hietanen ja isä Ion Durac suorittivat sadon siunaamisen.

Näin tapahtuikin. Sunnuntaina 9. lokakuuta saapui Ahlaisten kirkkoherra Heimo Hietanen perheensä ja seurakuntalaisensa kanssa viettämään sadonsiunaustilaisuutta. Heillä oli monenlaisia syksyn herkuja mukanaan, ja ne liitettiin meidän satomme seuraan. Isä Ion Durac vihmoi pyhitetyllä vedellä. Runsaan sadon johdosta lukivat molemmat papit rukoukset ja kiitokset, joihin oli helppo yhtyä. Tilaisuuden jälkeen keskustelimme ja joimme yhteiset kirkkokahvit.

Lämpimät kiitoksemme erityisesti Ahlaisten vieraille ja isä Ionille herkästä tilaisuudesta. EH

Kuljemme sisälle Herran temppeliin

Kirkon jäsenen uudistumisen ja elämän keskus on säännöllinen ja julkinen jumalanpalvelus, joka ei ole muusta seurakunnan elämästä irrallaan oleva tapahtuma, vaan se on kaiken toiminnan lähtökohta. Muut harrastukset ja toiminnat eivät voi olla jumalanpalveluselämää korvaavia asioita. Kristillisen uskon yhteisöllinen luonne tulee selvänä näkyviin jumalanpalveluksessa, joka on Jumalan yhteyteen pyrkivien perhejuhla. Erilaisista ihmisistä koostuva yhteisö, joka kokoontuu kiittämään, ylistämään, tunnustamaan syntinsä, rukoilemaan voimaa ja rauhaa itselleen, läheisilleen ja koko maailmalle.

Kirkkovuodessamme on kaksi juhlaa, jossa ihminen tuodaan senaikaisen yhteisön perinteen mukaan pyhäkköön.

Marraskuun 21. päivänä aiheena on Jumalansynnyttäjän Neitseen Marian temppeliin käynti. Kun Maria oli täyttänyt kolme vuotta, hänen vanhempansa Joakim ja Anna veivät tytön Jerusalemin temppeliin antamansa lupauksen mukaan. Vanhempiansa hämmästykseksi Maria nousi temppelin viisitoista porrasta taakseen vilkuilematta. Ylipappi Sakarias otti Marian vastaan sanoen: ”Herra on tehnyt nimesi suureksi kaikissa sukupolvissa.” Temppelissä Pyhä Henki valmisti hänet tulemaan myöhemmin ”Herran ruumiin temppeliksi”. Hän eli pyhitäten koko aikansa hurskailla toimilla, nöyryydessä ja rakkaudessa Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan.

Helmikuun toisena päivänä aiheena on Herran temppeliin tuominen.

Tämä päivä on venäläisen perinteen mukaan nimitetty kohtaamiseksi.

si. Kohtaaminen on erityisen juhlaa, koska siinä kohtaa vanha, elämää nähnyt ja monenlaisia kolhuja kohdannut vanhurskas Simeon ja pieni 40 päivän ikäinen lapsi. Lapsi ei tiedä maailmasta mitään, hän ei puhu, ja hänen ajatuksistaan emme tiedä. Vanhurskas Simeon on nähnyt sen, mitä meistä kuka tahansa ei voi nähdä toisessa ihmisessä. Simeon nyt kohtaa ja näkee Jeesus-lapsessa toivon ja tulevaisuuden, ilon ja onnen, itse asiassa viime kädessä pelastuksen kansalleen ja itselleen. Hän ottaa Jeesus-lapsen käsivarsilleen ja lausuu joka ehtoopalveluksessa ja liturgian kiitosrukouksissa luettavan rukouksen: ”Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut; valon, joka koittaa pakanakansoille; kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.”

Kun menemme johonkin arvok-

kaaseen tilaisuuteen; konserttiin, teatteriin, taidenäyttelyyn tai vastaavaan, valmistaudumme peseytymällä ja puukeutumalla hyvin, olemme ajoissa paikalla, suljemme matkapuhelimen, emme paukuttele kuuluvasti ovissa vaan suljemme ovet kuten kaiketi kotonakin paiskomatta niitä äänekkäästi, emme keskustele kesken tilaisuuden ja häiritse toisten keskittymistä. Samoja asioita voisimme tarkkailla itsessämme, kun tulemme Herran temppeliin. Jumalansynnyttäjä Neitsyt Maria tuotiin hyvin valmistautuneena arvokkaasti hiljaisuudessa, ja samalla arvokkuudella hän toi myöhemmin Kristuksen Herran temppeliin. Kirkossa ovien paukkuminen häiritsee kaikkia ja ennen kaikkea niitä, jotka suorittavat säännöllistä tehtäväänsä kirkossa ovien läheisyydessä.

Näiden kahden juhlan eräs opetus on tavasta, jolla meidän tulee astua Herran huoneeseen.

Isä **Petri**

Joensuun piispa **ARSENI** Turussa

KS Joensuun piispa Arseni vieraili Valamon Ystävät ry:n Turun paikallisosaston vieraana 15.-16.10. Piispa Arseni toimitti lauantai-iltana vigilian ja sunnuntain liturgian. Piispallisiin palveluksiin saapui todella runsaasti seurakuntalaisia.

Jos kirkossa oli paljon väkeä, sitä runsaammin kuulijakuntaa oli kerääntynyt seurakuntasaliin kuulemaan piispa Arsenin esitelmää parantavista ikoneista, sillä tieto ikoniasiantuntijan saapumisesta houkutteli myös ympäristökuntien ikonimaalareita paikalle. Väen paljous oli niin suuri, että sali oli käydä ahtaaksi. Kirkkokahvien aikana piispa ehti keskustella muun muassa venäjänkielisten maahanmuuttajien kanssa.

Esitelmänsä aluksi piispa Arseni määritteli *Kristus Käsittä-*

tehty-ikonin avulla käsitteitä ikoni ja parantuminen niiden fyysisessä ja hengellisessä merkityksessä. Runsaiden parantavien ikonien joukosta hän keskittyi Jumalansynnyttäjän, palkattaparantajien ja muutamien muiden pyhien ikoneihin, joiden puoleen sairastavat rukouksissaan kääntyvät. Esitelmänsä yhteydessä piispa totesi, että mikä tahansa ikoni voi toimia parantavan voiman välikkappaleena. Jumala kuulee ikonin edessä luetut rukoukset; se mitä tapahtuu, on hänen tahtonsa.

Erinomaisen kiinnostavan esitelmän jälkeen yleisöllä oli tilaisuus esittää kysymyksiä, joihin saimme kuulla vastauksia jopa kreikan kielellä. Onnistuneen tilaisuuden lopuksi moni kuulija toivoikin, että saisimme piispan vieraaksemme pian uudelleen.

AH, MK

PYHÄKÖT:

Yliopistonkatu 19 B 3, 20100 TURKU

Toimittajat: PR Petri Ratilainen, PT Pasi Torhamo, ID Ion Durac, JM Jouni Mäkelä, DD Daniela Durac, AN Antti Narmala, JK Jorma Kudjoi, ML Marianna Länne, VT Viktor Turhanen, TS Teppo Siili, JP Joonas Pyöli, PeT Pekka Torhamo

Turun kirkko, Pyhän marttyyrikeisarinna Aleksandran muistolleYliopistonkatu 19, puh. (02) 2775 443
Isännöitsijä Leena Nordanberg, puh. (02) 233 4023**Rauman rukoushuone**, Pyhän Nikolaoksen muistolle, Länsikatu 10Vahtimestari Christina Heino, puh. (02) 822 5007
Isännöitsijä Miila Liinanotko, puh. (02) 823 5124**Salon rukoushuone**, Pyhän Ristin muistolle, Uskelankirkkotie 23, puh. (02) 731 2727
Isännöitsijä Arvo Happonen, puh. (02) 731 1442

JUMALANPALVELUKSET

TURUN KIRKKO

MARRASKUU

ke 2.11. klo 18 iltarukous Juhana Siren
pe 4.11. klo 18 vigilia PR PT
la 5.11. klo 10 liturgia ID JM,
Karjalan pyhittäjäisät ja valistajat
klo 12 litania Karjalaan jääneille
hautausmaalla
su 6.11. klo 18 vigilia PR PT
ke 9.11. klo 18 iltarukous JM
la 12.11. klo 18 vigilia PR PT
su 13.11. klo 10 liturgia PR PT, **slaaviksi**
ke 16.11. klo 18 iltarukous ID
la 19.11. klo 18 vigilia ID JM
su 20.11. klo 10 liturgia ID JM
ma 21.11. klo 10 liturgia

Jumalansynnyttäjän Neitseen Marian
temppeleihin tuominen
ke 23.11. klo 18 iltarukous PT
la 26.11. klo 18 vigilia PR PT
su 27.11. klo 10 liturgia PR PT
ke 30.11. klo 18 iltarukous Mika Viljanen

JOULUKUU

la 3.12. klo 18 vigilia Sergius Colliander
su 4.12. klo 10 liturgia Sergius Colliander,
slaaviksi
ma 5.12. klo 18 vigilia PR JM
ti 6.12. klo 10 liturgia PR JM, pyhä Nikolaos
ke 7.12. klo 18 akatistos pyhälle
Nikolaokselle
la 10.12. klo 18 vigilia PR PT
su 11.12. klo 10 liturgia PR munkkidiakoni
Serafim PT
ke 14.12. klo 18 iltarukous ID
la 17.12. klo 18 vigilia ID PT
su 18.12. klo 10 liturgia ID PT,
palveluksen jälkeen
seurakunnan joulujuhla
ke 21.12. klo 18 iltarukous PT
to 22.12. klo 7.00 joulunajan rukoushetki PR PT
la 24.12. klo 15 vigilia PR PT
su 25.12. klo 10 liturgia PR PT,
Kristuksen syntymä
ma 26.12. klo 10 liturgia PR PT

TAMMIKUU

su 1.1. klo 10 liturgia PR JM,
Herran ympärileikkaus
ke 4.1. klo 18 iltarukous JM
to 5.1. klo 18 vigilia PR PT
pe 6.1. klo 10 liturgia, vedenpyhitys PR PT,
teofania, Herran kaste
la 7.1. klo 18 vigilia ID PT
su 8.1. klo 10 liturgia ID PT
ke 11.1. klo 18 iltarukous
la 14.1. klo 18 vigilia PR PT
su 15.1. klo 10 liturgia PR PT, **slaaviksi**
ke 18.1. klo 18 iltarukous ID
la 21.1. klo 18 vigilia PR PT
su 22.1. klo 10 liturgia PR PT
ke 25.1. klo 18 iltarukous PR
la 28.1. klo 18 vigilia PR PT
su 29.1. klo 10 liturgia PR PT

HELMIKUU

ke 1.2. klo 18 vigilia PR JM
to 2.2. klo 10 liturgia ID PT
la 4.2. klo 18 vigilia PR JM
su 5.2. klo 10 liturgia PR JM
ke 8.2. klo 18 iltarukous
la 11.2. klo 18 vigilia PR PT
su 12.2. klo 10 liturgia PR PT, **slaaviksi**
ke 15.2. klo 18 iltarukous
la 18.2. klo 18 vigilia Aleksander Korelin
ID PT
su 19.2. klo 10 liturgia Aleksander Korelin ID
PT, **slaaviksi**
ke 22.2. klo 18 iltarukous ID JM
la 25.2. klo 18 vigilia PR PT
su 26.2. klo 10 liturgia PR PT

RAUMAN RUKOUSHUONE, Länsikatu 10

la 19.11. klo 18 vigilia PR JM
su 20.11. klo 10 liturgia PR JM
ma 5.12. klo 18 vigilia ID JM
ti 6.12. klo 10 liturgia, vedenpyhitys ja liturgia ID
JM pyhä Nikolaos
la 17.12. klo 18 vigilia PR JM
su 18.12. klo 10 liturgia PR JM
la 24.12. klo 15 suuri ehtoopalvelus ID JM
la 21.1. klo 18 vigilia ID JM
su 22.1. klo 10 liturgia ID JM

la 19.2. klo 18 vigilia PR JM
su 20.2. klo 10 liturgia PR JM

SALON RUKOUSHUONE, Uskelankirkkotie 23

la 5.11. klo 18 vigilia ID JM
su 6.11. klo 10 liturgia ID JM
la 24.12. klo 13 suuri ehtoopalvelus PR PT
ma 26.12. klo 10 liturgia ID JM
la 7.1. klo 18 vigilia PR JM
su 8.1. klo 10 liturgia PR JM
la 4.2. klo 18 vigilia ID PT
su 5.2. klo 10 liturgia ID PT

PALVELUKSET MUUALLA

Eura, Kauttuan seurakuntatalo
la 25.2. klo 10 liturgia ID JM

Harjavalta ev.lut. seurakuntatalo
la 26.11. klo 10 liturgia ID JM

Loimaa ev.lut. kirkon kappeli
la 11.2. klo 10 liturgia PR JM

Uusikaupunki, Vanha seurakuntakoti,
Rantakatu 7
la 10.12. klo 10 liturgia ID JM

2006 для русскоязычных

ПРИГЛАШЕНИЕ
ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ НА БОГОСЛУЖЕНИЯ!
СЛУЖБЫ на церковно-славянском / русском
языках В ПРАВОСЛАВНОМ СОБОРЕ СВЯТОЙ
АЛЕКСАНДРЫ В ТУРКУ

15.01.06 в 10 ч. литургия на церк.-славянском
языке, отец Петри
18.02.06 в 18 ч. всенощная, отец Александр
(Корелин) Хельсинки
19.02.06 в 10 ч. литургия на церк.-славянском
языке, отец Александр (Корелин)
Хельсинки

- Всегда помните, что двери Храма открыты для всех.
- По поводу исповеди по-русски просьба известить работников церкви заранее.

Kirkkoherranvirasto puh. (02) 2775 440, fax (02) 2775 441 sähköposti: turku@ort.fi
avoinna ma, ti, to klo 10.00–13.00, ke klo 14.00–18.00, perjantaisin suljettu

Seurakuntasihteri Nina Lasarov**Kirkkoherra Petri Ratilainen**, puh. (02) 2775 444, 041430 1285, kotipuh. (02) 244 2105, sähköposti: petri.ratilainen@ort.fi**Kanttori Pasi Torhamo**, puh. 239 3848, 040 835 8360, sähköposti: pasi.torhamo@ort.fi**Seurakuntalehtori Paula Ratilainen**, puh. 050 596 0514**Matkapapisto: Pastori Ion Durac**, kotipuh. (02) 438 4939, 040 5166 741, sähköposti: idurac@surfeu.fi**Kanttori Jouni Mäkelä**, kotipuh. (02) 250 0137

KIRKKOMME ON AVOINNA 5.-22.12.2005 klo 10-15

TURUN KIRKON KUORO

Johtaja kanttori Pasi Torhamo, puh. 040 835 8360. Lisätietoja saa kanttorilta.

LOIMAAN SEUDUN TIISTAISEURA

Sihteeri Liisa Nikula, puh. (02) 762 7704

RAISION TIISTAISEURA

Pj. Anneli Haapaniemi, puh. 050 329 6618

Marraskuun kuukausikokous tiistaina 8.11. klo 13 Terttu ja Helge Uusitorpalla.
Joulukuussa osallistumme seurakunnan järjestämään joulujuhlaan liturgian jälkeen sunnuntaina 18.12. klo 11.30.
Johtokunnan kokous 19.12. puheenjohtajan kotona, aiheena seuran 40-vuotisjuhla.

RAUMAN TIISTAISEURA

Pj. Ulla Raula, puh. 050 358 1761
Sähköposti: ullaraula@luukku.com
Siht. Maija Nuto, puh. 050 572 5280
Sähköposti: maija.nuto@luukku.com
Tied. Helena Virta, puh. 044 368 1207
Sähköposti: helena.virta1@luukku.com

Opintokerhot:

1.11. Karjalan luostarit 1500-luvulla

15.11. Evankelista Matteus
29.11. Apostoli Andreas
13.12. Pyhä Lucia

Joulumyyjäiset ja perinnekahvila

26.11. klo 11 Pyhän Nikolaoksen rukoushuone ja pihavaja

6.12. Praasniekka

Toiminnasta ilmoitetaan säännöllisesti UR-kaupunkilehden Yhdistyksiä-palstalla.

SALON TIISTAISEURA

Pj. Olli Forssén, Kärkänkatu 11, 24130 Salo, puh. (02) 733 2504
Vpj. Arvo Hoppo, Salaistentie 10, 24240 Salo, puh. (02) 731 1442.

Salon Tiistaiseuran syyskauden kokoukset pidetään Salon Pyhän Ristin tsasounassa joka kolmas tiistai alkaen 1.11. klo 18 ja sen jälkeen 22.11. ja 13.12. Osoite on Uskelan kirkkotie 23.

VALAMON YSTÄVÄT / Turun paikallisosasto

Pj. kirkkoherra Petri Ratilainen, puh. 041 430 1285
Vpj. Anne Hokkinen, puh. 044 517 8764
Siht. Maritta Koskinen, puh. 040 550 6348

SU 20.11.2005 liturgian jälkeen, noin klo 12

ohjaaja Eira Mollberg: Kristuksen tähden houkat Venäjällä
SU 11.12.2005 liturgian jälkeen, noin klo 12 munkkidiakoni Serafim: Dostojevski ja hengellisyys
LA 17.12.2005 Joulumyyjäiset
MA 16.1.2006 klo 17.30 Professori Jouko Martikainen: Syyrian pyhät
MA 13.2.2006 klo 17.30 Vuosikokous, jonka jälkeen Nikean metropoliitta Johannes luennoi
SU 19.3.2006 liturgian jälkeen, noin klo 12 isä Sergius Colliander: Skeemai-gumeni Johannes

Huhti- ja toukokuun osalta ohjelma on vielä avoin.
Tilaisuudet ovat avoimia kaikille.

TERVETULOA MUKAAN!

HEI SINÄ 7-12 -vuotias Rauman seudulta!

Olisitko kiinnostunut tapaamaan muita ortodoksinuoria ja viettämään kerhoiltoja heidän kanssaan?
Olemme kaksi 17-vuotiasta raumalais-ta nuorta, joilla molemmilla on kokemusta tiimityöskentelystä leirioh-jaajina. Haluaisimme pitää pientä kerhoa, jossa leikkisimme, askarteli-simme ja tutustuisimme siinä samalla ortodoksisiin tapoihin ja juhliin.
Mikäli sinua kiinnostaa, ota yhteyttä, niin tiedämme, onko kiinnostusta tarpeeksi, jotta kerhon pitäminen olisi mahdollista. Akuliina Lehtonen, puh. 040 528 0632, ja Maria Heikkilä, puh. 050 342 6112.

TURUN SEURAKUNNALLISIA TILASTOTIETOJA 11.8.–25.10.2005

KASTETUT

Eklund Kesia Alexandra
Hulkkonen Santeri Olavi
Martiskainen Tatu Lukas
Oivanen Otto Herman

3 poikaa, 1 tyttö, yhteensä 4

SEURAKUNTAAN MUUTTANEET

Alén Lara Charlotta
Alén Laura Kristiina
Alén Rosa Victoria
Badoi Alexandru Marin Valentin
Badoi Marina
Fabricius Felix Wilhelm
Fröberg Henrik Johan

Haga Minna Anneli
Helmroos Henning Gerhard
Hovattala Leena Hannele
Kokkonen Sari Karita
Koponen Galina
Könönen Miska Aleksei
Martiskainen Outi
Mironov Artöm
Parvelahti Mona Jade Jiaqi
Pazniak Dzmitry
Pazniak Vera
Pazniak Vikentsi
Philipp Patrick Alexander
Pohjanheimo Anne Riitta
Pyöli Joonas
Rehkolainen Natalia

Repo Jani Kristian
Roth Jelina Maria
Savinainen Larissa Nadja Irene
Schuravleff Benita
Sinkonen Ekaterina
Sinkonen Elena Arkadjevna
Sokolov Dmitri
Sokolova Gabriella-Elizabet
Tarpio Taru Helena Monica
Teppo Marina
Tolvi Alexandra
Tolvi Elena
Vataja Ville Juhani

13 miestä, 23 naista, yhteensä 36

IKUINEN MUISTO

Gusev Paavali Paavo 60 v.
Honkanen Johannes 89 v.
Laine Aune 80 v.
Patrikainen Martti 87 v.
Voronin Ija 75 v.

3 miestä, 2 naista, yhteensä 5

SEURAKUNNASTA MUUTTANEET

12 miestä, 15 naista, yhteensä 27

PERHEKERHO

Perhekerhon toiminta jatkuu tauon jälkeen. Kerho kokoontuu seurakunnan tiloissa Turussa joka kuun ensimmäisen sunnuntai klo 10. Kaikki 1-6 -vuotiaat lapset vanhempineen lämpimästi tervetuloa! Ensimmäinen kokoontuminen seurakunnan joulujuhlissa 18.12. Lisätietoja: Veera Rantanen, puh. 040 553 9467.

Kerhosuunnitelma 2006:

Tammikuu: 8.1. klo 10. Tutustuminen, nimilappujen askartelu, kerhotavat / hyvät käytöstavat (kiitos, ole hyvä jne.) ja kirkossa käyttäytymisen tavat (ristinmerkki, tuohukset).

Helmikuu: 5.2. klo 10. Omat perheet ja valokuva perheestä mukaan, "oma rukouskirjani" –askartelu.

Maaliskuu: 5.3. klo 10. Kirkkorakennus ja ikonit.

Huhtikuu: 8.4. Lauantaina kerho alkaa klo 17, ja vigiliassa siunataan virpovitset. Virpovittojen tekoa. Pääsiäisen perinteet

Toukokuu: 7.5.2006 klo 10. Äiti ja äitienpäivä. Kortti- tai lahja-askartelu.

HUOMIO!

Jos olet yli 8-vuotias ja mietit, mitä kivaa voisit tehdä sunnuntaisin klo 14-15:n välisenä aikana, niin tervetuloa kuuroon! Saat tutustua klassiseen ja hengelliseen musiikkiin ja koet ihania yhteislaulun hetkiä! Lisätietoa: Kristina, puh. 044 550 9752.

SVENSKA DISKUSSIONS GRUPPEN

Vi fortsätter höstens träffar. Den sista träffen för detta år är den 12 december. Nästa år 2006 fortsätter vi i vanlig ordning att träffas den andra mandagen i månaden kl. 17.30 i församlingshemmet. Träffarna för nästa år är den 9 januari, 13 februari, 13 mars, 10 april och den 8 maj. Träffarna aviseras som vanligt i ÅU på dagboksidan under rubriken "just nu" tisdag och fredag veckan innan. Kontaktperson Barbro Doepel, tel.nr. (02) 235 0121 eller 0400 507 783.

РУССКИЙ ПРАВОСЛАВНЫЙ КРУЖОК В г. ТУРКУ

Церковь мч. царицы Александры г. Турку организует регулярные занятия по изучению Православия для русскоговорящих прихожан. Если вы хотите узнать основы нашей удивительной, целящей и спасающей веры, научиться верно понимать Священное Писание, понять что такое молитва, познакомиться с правилами предстояния на церковных богослужениях – приходите к нам! Занятия проводятся 2 раза в месяц - в помещении прихода. Желающим необходимо сообщить по телефону (02) 438 1424 (Влад), vladzb@hotmail.com.

TURUN VENÄLÄINEN ORTODOKSINEN KESKUSTELUPIIRI

Turun Pyhän Aleksandran kirkko järjestää säännöllisesti opetus- ja keskustelupiirin venäjänkielisille seurakuntalaisille. Jos haluat oppia perusteet ortodoksisesta uskosta, oppia ymmärtämään pyhiä tekstejä ja rukousta sekä tuntemaan jumalanpalvelukset – tule mukaan. Kokoonnumme kaksi kertaa kuukaudessa Turun seurakunnan tiloissa. Kiinnostuneet voivat ilmoittautua puhelimitse (02) 438 1424 (Vlad), vladzb@hotmail.com.

KIRJASTOMME OTTAA VASTAAN KIRJALAHJOITUKSIA.

ETSIMME VANHOJA VALOKUVIA JA TEKSTEJÄ KIRKOSTAMME JA SEURAKUNTAMME ELÄMÄSTÄ, tarvittaessa ota yhteyttä isä Petriin.

TURUN TIISTAI-SEURA

Pj. pastori Ion Durac, puh (02) 438 4939, 040 516 6741
Vpj. Aila Lahtinen, puh. (02) 250 1291
Siht. Birgitta Söderman, puh (02) 235 3267

- Itsenäisyyspäivänä ti 6.12.05 tiistaiseura järjestää kirkkokahvit.
- Joulumyyjäiset la 17.12.05 klo 10–14
- Tiistaiseurailat jatkuvat taas kevätkaudella ti 10.1.06 alkaen parillisilla viikoilla.
- Vuosikokous ti 21.2.06 klo 17.30.

MYYJÄISET

Tervetuloa myyjäisostoksille seurakuntasaliin (Yliopistonkatu 19 B) LA 17.12.2005 klo 10–14.

Tarjolla jouluherkkuja, kortteja, kirjallisuutta, arpoja, lahjatavaroita ym. Myyjäiset järjestää Turun tiistaiseura ja muut seurakunnan eri toimintapiirit

TERVETULOA!

VALOKUVIA

TVERIN KARJALASTA

Oheinen kuva Klucevoin kylän pitkäikäisestä papista, isä Varsonofista on vuodelta 1997.

Hyvinkääläisen **Martti Malisen** valokuvia Tverin karjalaiskylästä on esillä Siirtolaisuusinstituutissa Turussa, os. Linnankatu 61. Näyttely on avoinna 31.12.2005 saakka arkisin (ma pe) klo 8.15-16.00. Malinen on kuvannut ihmisiä ja elämää Tverin alueella 1990-luvun lopulta alkaen. Näyttely on kiertänyt tänä vuonna Ilomantsista Kuusankoskelle ja on nyt ensi kertaa esillä länsirannikolla.
Kannattaa ehdottomasti tutustua!

Rauman kuulumisia

Helena Virta

RAUMAN PYHÄN NIKOLAOKSEN rukoushuoneen piirissä vaikuttaa aktiivinen Rauman Tiistaiseura, jonka puheenjohtajana toimii **Ulla Raula**. Rukoushuone on ollut Länsikadulla pian 50 vuotta, tiistaiseuralla on jo 55. toimintavuosi. Kirkollisia tilaisuuksia on rukoushuoneessa nykyisin pääsääntöisesti kerran kuussa. Tiistaiseura kokoontuu siellä joka toinen viikko. Tiistaiseuran tavoitteena on paitsi hoitaa ”juoksevat” tehtävät myös ortodoksisen kulttuurin ja elämäntavan

Puheenjohtaja Ulla Raula vastaanottaa onnittelevat ikoninäyttelyn johdosta Helena Virralta (vuosi 2005).

säilyttäminen ja tunnettavuuden lisääminen.

Ortodoksinen kulttuuri on vanhaa ja syvää. Yritämme siihen tutustua sekä käytännössä että teoriassa. Viime aikoina olemme paneutuneet kirkon juhlaikonien sanomaan ja pyhien elämäntietoihin. Myyjäisissämme pyrimme tarjoamaan itäisen perinteen innoittamia tuotteita. Pääsiäisjuhlamme toisena pääsiäispäivänä ja Pyhän Nikolaoksen praasniekka itsenäisyyspäivänä ovat kirkkovuoden kohokohtia. Niitä juhlimme.

Merkittävä voiman ja hyvän tahdon näyttö tiistaiseuralta oli kirkkotilan sisämaalaustalkoot toukokuussa. Työ kesti neljä päivää viideltä henkilöltä. Eteistilojen maalaamisen käyttivät puheenjohtaja ja sihteeri vielä yhden päivän. Yhteinen suuri ilomme on nähdä ajan ja noen mustaamat seinät ja katto puhtaina ja valoosina.

Rauman pitsiviikolla 23. – 31.7. Pyhän Nikolaoksen rukoushuone oli täysillä mukana

Vuosittain heinäkuun viimeisellä viikolla vietetään Raumalla Pitsiviikkoa, kesäistä tapahtumaa, joka saa liikkeelle raumalaiset ja houkuttelee kaupunkiin runsaasti turisteja. Pyhän

Rauman Pitsiviikon 2001 juhlakulkueeseen osallistuneet tiistaiseuralaiset.

Nikolaoksen rukoushuone Vanhassa Raumassa on yksi tutustumiskohteista. Portti pihaan on auki, pirteä viiriliputus poikki Länsikadun ja värikäs kukkalaatikko portinpielessä kutsuvat poikkeamaan sisälle. Muutama metri portista pihaan päin katoksen alla viettelee kahvipöytä ja pöytäryhmät pihanurmikolla. Vieras on saapunut Tsasounan pihakahvilaan. Rukoushuoneen ovet pihan toisessa laidassa ovat apposen auki, ja ulkovajan ovesa lukee lupaavasti: Ikoninäyttely.

Tsasounan pihakahvila 10 vuotta

Pitsiviikkoa on Raumalla vietetty 38 vuoden ajan. Tsasounan pihakahvila palveli tänä vuonna kymmenennen kerran. Se keksittiin järjestää kesällä 1996 rukoushuoneen 40-vuotisjuhlan tarjoiluun rahoittamiseksi. Silloin raumalaiset löysivät kaupungissaan ortodoksisen rukoushuoneen, kiinnostuivat siitä. Heistä on tullut uskollisia

Pihakahvilatalkoolaiset ryhmäkuvassa (vuonna 2002).

kahvilavieraitamme. Tsasounan pihakahvilan kävijämäärät ovat kasvaneet vuosi vuodelta. Tänä vuonna ylitettiin tuhannen kävijän raja.

Kahvilamme tarjontaa pyritään kehittämään. Tänä vuonna paljastui pöydän värikkäiden suojakupujen alta toinen toistaa herkullisempia kahvileipiä: karjalanpiirakoita, juustotorttuja, pyörösiä ja piirasia, leivoksia ja englantilaista hedelmäkakkua yms. Valinnanvaraa oli, ja hinnoittelu oli asiakasystävällistä. Iloksemme

saimme palveluun tyytyväisiä asiakkaita.

Pihakahvilassa on kaikkina vuosina ollut myös pika-arpajaiset, arpakauppiana **Juulia Heirilä**. Pihakahvilatoiminnasta vastasi **Ulla Raula**.

Ikoninäyttely Piha-ateljeessa

Rukoushuoneen pieni pihavaja on osoittautunut toimivaksi näyttelytilaksi. Seinät on tummennettu maalilla, kattoon on asennettu spottivalaisimet. Hämärässä tilassa spotit valaisevat kohteen tehokkaasti. Näytteillepanijoiksi on saatu vuorovuosina seudun ikonimaalareita. Mutta viime kesänä Rauman omat ikonimaalauksen harrastajat täyttivät tilan jo toista kertaa. Vaja-ateljeen vaihtuvat näyttelyt ovat lisänneet merkittävästi rukoushuoneen kiinnostavuutta tutustumiskohteenä. Näyttelystä vastasi viime kesänä **Katriina Vuorio**.

Rukoushuoneen avoimet ovet

Rukoushuoneessa on Pitsiviikon ajan opas. Lampukoissa palaa tuli, ortodoksista kirkkolaulua kuuluu kasetilta. Kynttiläpöydältä on tuohuksia ja erilaisia muistoesineitä, kuten ikoneita, kirjoja, ikonikortteja yms. Miljöö huokuu pyhyyttä ja rauhaa. Tunnelmaa saattaa jonain päivänä häiritä kahvipöytä, joka sateen sattuessa on siirretty ovensuuseinälle. Järjestelyistä rukoushuoneessa on vastannut **Miila Liinanotko**.

Pitsiviikon yleisötilaisuudet Pyhän Nikolaoksen rukoushuoneessa

Ikoninäyttelyn avajaisia juhlittiin perjantai-iltana. Näyttelyn siunasi **Antti Narmala**. Kukkatervehdyksen näyttelyyn toivat sekä Turun seurakunta ja Rauman Tiistaiseura. Mukana avajaisissa oli kaupungin kulttuurisihteeri **Riitta Tohkala**. Lauantai-illan vigilian rukoushuoneessa ja litanian ulkona pihassa toimittivat isä **Gaius Sahlborg** ja Antti Narmala, samoin sunnuntain liturgian. Mainittakoon, että isä Gaius Riihimäeltä on toimittanut pihakahvilavuosien kaikki vigilia- ja liturgiapalvelukset Raumalla talkootyönä. Viikon kahtena arki-iltana lisäksi isä **Petri** toimitti Antti Narmalan kanssa akatistospalvelukset.

Talkoopäätäjäiset

Pitsiviikko Pyhän Nikolaoksen rukoushuoneessa on kaiken kaikkiaan Rauman Tiistaiseuralle suuri talkootapahtuma, johon tänäkin vuonna osallistui 26 henkeä. Tehtävät jakaantuvat eri päiville. Yhteensä 9-10 päivän työntien karttuma on kunnioitettava. Talkoolaiset eivät välttämättä koko aikana kohtaa toisiaan. Tavaksi onkin tullut kokoontua yhteiseen päättäjäsilltaan. Tänä vuonna sitä vietettiin Eurajoella Helena Virran pihapuutarhassa sadon siunaamisen merkeissä elokuun alussa.

Pappismunkki ADRIAN opetti ortodoksioppilaita

Turun ja lähikuntien ortodoksioppilailta oli syksyisen kirkkopäivänsä 19.10. aikana tilaisuus kuunnella Uuden-Valamon luostarista saapuneen pappismunkin isä Adrianin opetusta pyhästä Aleksanteri Syväriläisestä.

Totuttuun tapaan kirkkopäivä aloitettiin seurakuntasalissa kirkkoveisujen harjoittelulla kanttori **Pasi Torhamon** johdolla. Kirkkoon siirryttäessä oppilaat saivat tuohukset, jotka he sytyttivät itselleen läheisen ikonin eteen. Liturgian toimittivat isä **Ion Durac** sekä pappismunkki Adrian ja diakonina toimi isä **Jari Ananin**. Lähes sadan peruskoululaisen joukosta muutamat osallistuivat jumalanpalvelukseen laulamalla kuorossa ja toimimalla ponomareina. Liturgian jälkeen oppilaat saivat seurata kirkon pihalla toimitettua auton siunausta.

Tuuliselta kirkon pihalta siirryttiin seurakuntasaliin, jossa tarjottiin maittavaa ateria, joka oli valmistunut **Pauliina Larjaman** taitavassa ohjauksessa talkoovoimin.

Kirkkopäivän lopuksi isä Adrian kertoi kiinnostavasti ja kuulijakuntansa huomioon ottaen pyhittäjä Aleksanteri Syväriläisestä ja muista Karjalan valistajista. Hän opetti sekä suomeksi että venäjäksi, koska ortodoksioppilaiden joukossa on lukuisa määrä äidinkielenään venäjää puhuvia oppilaita.

Kirkkopäivän jälkeen oppilailta alkoi ansaittu syysloma. AH, MK

Pyhiinvaelluksen runo

Nämä runot on tehty Turun Valamon ystävien pyhiinvaellusmatkalla 2.10.2005 ihmisten antamien sanojen perusteella (näitä sanoja olivat: ikävä, sade, matka, syksy, linnunliverry, seitsemän, tuohus, taivas, lehti, pappi, usko, oivallus, ilo, hellyys, hyvyys, mukava, armo, rakkaus, auringonlasku, luonto). Kiitos kaikille!

Muistelkaamme unohtumatonta matkaa tämän runon välityksellä.

*Ikävä jäi
Hiljaisuutta
Seitsemän tuohuksen
palaessa ikonin edessä
Munkit jäivät rukoilemaan
maailman ja
paluumme puolesta*

*Taivaan hellyyttä
täällä tarvitaan
rakastakaamme toinen toistamme
aurinko laskee jo*

Laura Sirén

Kirkkokunta ja kansalliset venäläisemme

Isät **Aleksej Sjöberg** ja **Mikael Sundkvist** pohtivat seuraavassa oman suomalaisen paikalliskirkkomme ja täällä olevan venäläisen kansallisen ryhmän suhteiden järjestämistä Suomessa.

Tarkastelumme lähtökohtana on kaksi olettamusta: (1) paikalliskirkon yhteyks toteutuu yhden paikallisen piispuuden kautta, ja (2) kansallisten ryhmien tarvetta harjoittaa uskoaan omalla kielellään ja oman kulttuurinsa puitteissa tulee kunnioittaa, ja se tulee ottaa huomioon paikallisessa kirkossa. Ongelmaksi voi tällöin muodostua se, että nämä kaksi näkökulmaa menevät kuitenkin usein ristiin. Silloin joudutaan tilanteeseen, että paikallisen kirkon kielestä ja kulttuurista poikkeava ryhmä yrittää turvata oman identiteettinsä ulkopuolisen piispuuden avulla. Tästä on seurauksena, että näin syntyy useita kirkkojen päällekkäisiä piispallisia rakenteita.

Kehityksen syitä

Tällainen kehitys on venäläiselle ortodoksisuudelle mahdollista Suomessa tänä päivänä ainakin seuraavista syistä:

1) Venäläisten (tarkoitamme tässä niitä, jotka kokevat olevansa kulttuurisesti ennen kaikkea venäläisiä kansallisuudesta tms. riippumatta) suuri määrä Suomessa.

2) Moskovan patriarkaatin tällä hetkellä hyvin aktiivinen pyrkimys osallistua näiden venäläisten pastoraalisten tarpeiden hoitamiseen

3) Moskovan patriarkaatin mahdollinen näkemys Suomesta ”diasporamaana”, mikä mahdollistaisi oman kirkollisen rakenteen perustamisen Suomeen.

4) Suomen ortodoksisen kirkon puutteellinen kyky hoitaa suuren venäläisen ryhmän hengellisiä tarpeita.

Kohdasta yksi on syytä sanoa, että tällainen tilanne luultavasti tulee kehittymään normaalksi tilanteeksi Suomessa. Toisin kuin viime vuosisadalla, Venäjän ja Suomen suhteille on tänään ominaista kasvava avoimuus. Onkin luultavaa, että venäläisiksi itsensä kokevien ryhmä pysyy suurena, mihin vaikuttaa myös avoimet työmarkkinamme.

Vaikka venäläisistä vain pieni osa olisi kiinnostunut ortodoksisuudesta, paikallisten seurakuntien toiminnassa kyse on melko suuresta ryhmästä. Kirkkomme ei ole kuitenkaan vastuussa vain pienestä aktii-

vien ryhmästä vaan kaikesta kastettujen joukosta. Suomen noin 40 000 venäläisestä varmasti suurin osa on kastettu.

Kohdan neljä suhteen meidän pitää olla rehellisiä: Suomen kirkko ei pysty hoitamaan nykyisillä rakenteillaan näin suurta vieraskielisten ryhmää. Uuden apulaispiispan toimet ovat oikeansuuntaisia, kuten on oikein myös yhden Etelä-Suomen venäjäkielisen ”valistustyöntekijän” palkkaaminen. Mutta tämä ei tule riittämään, sillä muutamilla paikkakunnilla venäläiset ovat jo nyt perustaneet oman seurakuntansa¹, mikä sinänsä jo viittaa siihen, ettemme vastaa heidän tarpeisiinsa. Väitämme sen takia, että ilman ulkopuolista apua me emme pysty Suomessa pitämään huolta venäläisistämme. Käytännössä kysymys tulee olemaan Moskovan kirkon konkreettisesta osallistumisesta kirkolliseen työhömmö.

Pysyvä rakennemalli

Meidän tulisi myös hyväksyä se, että venäläiset Suomessa tulevat pysymään venäläisinä myös kirkollisessa mielessä. Emme saa jäädä odottamaan heidän suomalaistumistaan tarjoten heille vain suomenkielisen kirkon ja samalla voivotellen heidän epäkanonisia ja teologisesti huonosti perusteltuja toimenpiteitään. Tarvitsemme sen takia pysyvän venäläisen ratkaisumallin pysyvälle venäläisryhmälle Suomessa.

Tällaisen mallin tulee olla rakenteellinen. Tarkoitamme tällä, että venäjänkielinen kirkollinen työ tarvitsee konkreettisen rakenteen, jonka kautta Suomen kirkko voi keskittyneemmin ja tehokkaammin ottaa huomioon venäläisen ryhmän erityistarpeet. Tällaista rakennetta olisi helppompaa Moskovankin tukea. Samalla se lieventäisi paineita epäkanonisen tilanteen luomiseksi. Tämän rakenteen tulisi yhdistää aluksi mainitsemamme kaksi periaatetta. Tarkoitamme rakenteen kuuluisi selvästi Suomen kirkkoon mutta yhtä selvästi se olisi luonteeltaan venäläinen.

Maailmanlaaja ortodoksinen kirkko tarjoaa tällaisesta ainakin yhden mallin,

Sisäänpäin – ylöspäin

Me emme koskaan kykene täysin ymmärtämään järjellämme sitä, millä tavoin Jumala liikkuu ja vaikuttaa meidän elämässämme. Kirkon opettajat ja kilvoittelijat ovat kaikkina aikakausina tienneet tämän, ja sen vuoksi he sanovatkin, että Jumala on “käsittämätön” Hän on kaikkien sanojen ja käsitteiden ulkopuolella, ja hän on läsnä elämässämme silloinkin, kun me emme tiedosta hänen läsnäoloaan. Apostoli Paavali kirjoittaa tästä meidän tilanteestamme näin: “...nyt me näemme hämärästi ikään kuin kuvastimesta...” Ihmisinä meidän on toisinaan vaikeaa ymmärtää ja hyväksyä tällaista “hämärästi näkemistä,” ja niin me saatamme yrittää manipuloida Jumalaa tekemään niin kuin me tahdomme. Tällöin me käymme kauppaa hänen kanssaan, ja näin ehdollistamme oman uskomme, vaikka meillä juuri pitäisi olla uskoa siitä huolimatta, mitä tapahtuu – eikä sen vuoksi, mitä tapahtuu.

Meidän tulisi tällöin lopultakin tajuta se, ettemme pysty käsittämään Jumalaa emmekä elämän syvimpiä salaisuuksia järjellämme, vaan ainoastaan sydämellämme eli intuitiivisesti. Mitä enemmän me kasvamme hengellisesti, sitä suuremmissa määrin me kykenemme vastaanottamaan Jumalan “energioita” (rakkaus, hyvyys, armo...) omaan olemukseemme ja ilmentämään niitä omassa elämässämme.

Me emme pysty koskaan ammentamaan tyhjiin tätä jumalallista “lähdetä”, koska se pulppuaa jatkuvasti. Tämän vuoksi meidän Jumalan etsimiseemme onkin “loputonta,” niin kuin pyhä **Gregorios Nyssalainen** asian ilmaisee kirkon kaikkien mystikkojen suulla.

Jumala on elämämme syvin läh-

de ja keskus, joka jatkuvasti pyrkii ilmentämään omaa läsnäoloaan meidän elämässämme monin eri tavoin. Ranskalainen ortodoksiteologi **Paul Evdokimov** totesikin eräässä kirjoituksessaan, “että Jumala on useimmiten paljon lähempänä meitä kuin me itse olemme”. Näin on juuri siksi, että hän on elämämme syvin keskus, ja koska “taivasten valtakunta on sisäisesti teissä” niin kuin Kristus itse opettaa. Meidän tulee kääntää katseemme simpäämme, sydämeemme, jossa me voimme kohdata ihmistä rakastavan Jumalan ja häne valtakuntansa...Tämä yhteys muuttaa meitä yhä enenevässä määrin ihmisiksi sanan täydessä merkityksessä – Jumalan kuvaksi ja kaltaisuuteen luotuina olentoina, kos-

ka tämän yhteyden kautta me voimme tulla Jumalan äärettömästä rakkaudesta ja elämästä osallisiksi...ja koska tämän yhteyden kautta me voimme oppia tuntemaan myös oman itsemme syvimmillä mahdollisella tavalla “rakkaudesta ja rakkautta varten luotuina olentoina”.

Näin meidän liikkeemme sisälle päin johtaa meidät vääjäämättä ylöspäin elämämme todelliseen keskukseen Jumalaan, ja meidän liikkeemme ylöspäin johtaa meidät syvälle simpäämme todelliseen itseemme. Pyhä **Antonios Suuri** ilmaisi tämän totuuden sanoessaan: “Se, joka tuntee itsensä, tietää kaiken!”

isä **Markus Aroma**

Nuorisotyötä askel eteenpäin

Hämeenlinnan nuorisotyötoimikunta järjesti lokakuulla vanhempainillan, sen aiheena oli *ortodoksinen uskonnonopetus*. Koolla oli vanhempia, uskonnonopettajia ja toimikunnan jäseniä. **Sanna Salosen** alustuksen jälkeen kävimme vilkasta keskustelua sekä uskonnonopetuksesta että seurakunnan lapsi- ja nuorisotyöstä. Keskusteluissa todettiin, että silloin kun opettaja ja vanhemmat pitävät yhteyttä toisiinsa, puolin ja toisin, monet asiat hoituvat helposti ja ongelmat ratkeavat. Pientä pelkoa ilmeni vielä siitä, että uuden lain myötä uskontoa voisi opettaa kuka tahansa. Tämän pelon voi unohtaa, sillä opettajalla on oltava pätevyys asiaan eli alakoulussa luokanopettajan ortodoksinen uskonnon opinnot, yläkoulussa 35 opintoviikkoa ja lukiossa syventävät opinnot ortodoksinen uskonnon alalta. Asian voi epäselvissä tilanteissa tarkistaa Opetushallituksesta.

Toivottiin, että vanhempainilloista voisi tulla perinne, ennen ei ole tällaisia järjestetty.

Lisäksi lastenkerho alkaa vielä tämän syksyn aikana, seurakunnan oman mummun **Antoninan** ohjauksessa, ja äiti/isä-lapsi –piiri aloittaa heti, kun löytyy vetäjät. Kiinnostaisiko sinua tämä?

Riitta Rantila, pj.

Toimintaa ja tapahtumia

DIAKONIASEURA

Pj. Gaius Sahlberg,
puh. (019) 733 911
0400 107 232

Diakoniaseura kokoontuu seuraavasti:
SU 18.12. joulupuuro ja kirkkokahvit

TI 14.2.06 YSTÄVÄNPÄIVÄN KREIKKALAINEN ILTA. Aittoa kreikkalaista musiikkia – **Jannis Lakopoulus** ja **Anna Baric-Lakopoulus**. Maistellaan kreikkalaisia herkuja noutopöydästä. Maksu: aikuiset 5 €, nuoriso ja lapset ilmaiseksi.

IKONIPIIRI

Op. Pasi-Mikael Huovinen, puh. 041
576 6143

Lukukausimaksu: 30 € oman seurakunnan jäseniltä / 50 € muilta.
Piiri kokoontuu seurakuntasalissa perjantai-iltoina: I ryhmä klo 15-18 ja II ryhmä klo 18-21. Loppuvuoden perjantain kokoontumiset: 18.11., 25.11., 2.12. ja lauantaina 3.12. klo 10-16.
SU 4.12. kirkkokahvit arpajaisineen. Alkuvuoden kokoontumisia: 13.1., 27.1., 10.2. ja 24.2.

Matti Alangon katu 11
13130 Hämeenlinna

PYHÄKÖT:

Toimittajat:

Papisto: Markku Aroma, Gaius Sahlberg ja Mikael Sundkvist

Kanttorit: Leena Lomu ja Jaakko Olkinuora

Hämeenlinnan kirkko

Pyhän Aleksanteri Nevskin ja Pyhän Johannes Krysostomoksen muistolle
Erottajakatu 2

Ahveniston kirkko

vanhalla hautausmaalla (Keskussairaala vastapäätä) Pyhän Johannes
Kastajan mestauksen muistolle

Isännöitsijä: Yrjö Usvasalo Puh. (03) 671 6240

JUMALANPALVELUKSET

JOULUKUU

la 3.12.	klo 17	vigilia
su 4.12.	klo 10	liturgia
ma 5.12.	klo 18	pyhän Nikolaoksen juhlan vigilia
ti 6.12.	klo 10	pyhän Nikolaoksen ja itsenäisyyspäivän liturgia
la 10.12.	klo 17	vigilia
su 11.12.	klo 10	liturgia
la 17.12.	klo 17	vigilia
su 18.12.	klo 10	liturgia
ke 21.12.	klo 18	yleinen sairaanvoitelu
la 24.12.	klo 15	Kristuksen syntymän suuri ehtoopalvelus ja Basileios Suuren liturgia
su 25.12.	klo 9	Kristuksen syntymän aamupalvelus ja liturgia
la 31.12.	klo 23	Basileios Suuren ja uuden vuoden liturgia

TAMMIKUU

to 5.1. klo 18 teofanian vigilia

pe 6.1. klo 9.30 liturgia ja suuri
vedenpyhitys

la 7.1.	klo 17	vigilia
su 8.1.	klo 10	liturgia
la 14.1.	klo 17	vigilia
su 15.1.	klo 10	liturgia
la 21.1.	klo 17	vigilia
su 22.1.	klo 10	liturgia
la 28.1.	klo 17	vigilia
su 29.1.	klo 10	liturgia

HELMIKUU

ke 1.2.	klo 18	Herran temppeliin tuomisen vigilia
to 2.2.	klo 9	liturgia (huom. aika!)
la 4.2.	klo 17	vigilia
su 5.2.	klo 10	liturgia, publikaani ja fariseus
la 11.2.	klo 17	vigilia
su 12.2.	klo 10	liturgia, tuhlaajapoika
la 18.2.	klo 17	vigilia
su 19.2.	klo 10	liturgia, tuomiosunnuntai
la 25.2.	klo 17	vigilia
su 26.2.	klo 10	liturgia, sovintosunnuntai

PALVELUKSET MUUALLA SEURAKUNNASSA

Forssa

Ev.lut seurakuntatalo, Kartanonkatu 16

su 11.12.	klo 10	liturgia (ikonikurssilaisten ikonien siunaus) ja kirkkokahvit
su 29.1.	klo 10	liturgia (Sakkeuksen sunnuntai) ja kirkkokahvit

Loppi

Läyliäisissä leirikeskuksen kirkossa (pyhitetty
Apostoli Jaakobin, Herran veljen ja Herran
äidinäidin Pyhän Annan muistolle). Lopelta
järjestetään kuljetukset. Soita Mikko Junekselle,
puh. 0400 720 896.

su 27.11.	klo 10	liturgia ja kirkkokahvit
su 12.2.	klo 10	liturgia (tuhlaajapojan sunnuntai) ja kirkkokahvit

Toijala

Ev.lut. seurakuntatalo, Sontulantie 1

su 18.12	klo 10	kastelitururgia ja kirkkokahvit
su 26.2.	klo 10	liturgia (sovintosunnuntai)

Kirkkoherranvirasto avoinna ti, ke, pe klo 9.30–12, puh. (03) 616 5228, fax (03) 616 5248, sähköposti: hameenlinna@ort.fi

Kirkkoherra: Markku Aroma puh. (03) 616 5229 (virkaHuone), (03) 612 7166 (koti) sähköposti: mauku@hotmail.com

Kanttori: Leena Lomu puh. (03) 618 4254, 040 707 6715, sähköposti: leena.lomu@pp.inet.fi

Muu papisto: pastori Kai Sahlberg puh. (019) 733 911, 0400 107 232, sähköposti: kai.sahlberg@hotmail.com

pastori Mikael Sundkvist, puh. (03) 684 6050, sähköposti: mikael.sundkvist@joensuu.fi

Toimintaa ja tapahtumia

KIRKKOKUORO

Leena Lomu, puh. (03) 6184 254 / 040
707 6715

Kuoroharjoitukset ovat keskiviikkoisin
klo 17–19 seurakuntasalissa.

Kirkkolaulusta kiinnostuneille
pidetään kuoroharjoitusten yhteydes-
sä **keskiviikkona 7.12. klo 17**
kaikille yhteinen ja avoin tutustumis-
tilaisuus. Harjoituksissa keskitytään
mm. äänenmuodostukseen, yleiseen
laulamistekniikkaan ja rentoutukseen.
Tervetuloa mukaan!

Ensi vuonna harjoituskausi alkaa
keskiviikkona 11.1.2006.

KYYRÖLÄLÄISTEN KERHO

Pj. Antonina Sosunov-Perälä
puh. (03) 612 5850 / 040 721 8436

SU 11.12. puurojuhla ja arpajaiset

KÄSITYÖKERHO

Ohjaajat: Anneli Ahtola,
puh. (03) 612 1369 ja Riitta Rumbin,
puh. (03) 617 1041

Tule mukaan valmistamaan kirkko-
tekstiilejä – analogien päälle kirjail-
laan kauniit pellavaiset kaitaliinat.
Vielä ehdit mukaan!

Käsityökerho kokoontuu kuukau-
den viimeisenä maanantaina klo 15
alkaen seurakuntasalissa: 28.11.2005
ja 30.1.2006.

MIESTENKERHO

Vetäjä: Jouni Korhonen,
puh. (03) 617 8877 / 050 345 3136

Miesten toimintapiiri on tarkoitettu
kaikille miehille. Kerho kokoontuu

pääsääntöisesti *kuukauden viimeisenä sunnuntaina seurakuntasalissa klo 15* alkaen tai jossain muualla sovitussa kohteessa.

Vuoden viimeinen kokoontuminen on 27.11. ja tulevan vuoden ensimmäinen 29.1. Helmikuussa sovintosunnuntaina 26. päivänä ajankohta on poikkeuksellisesti klo 16, josta siirrytään sitten yhdessä ehtoopalvelukseen klo 18. **Tulkaa tutustumaan miesten maailmaan!**

ORTODOKSIPIIRI

Isä Markus

Kirkkoon liittyneille ja siihen liittyville tarkoitettu valistusilta. Kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 18.30 kirkkoheran työhuoneessa / seurakuntasalissa seuraavasti: 16.11., 30.11. ja 14.12. Ensi vuonna piiri kokoontuu seuraavina iltoina: 11.1., 25.1., 8.2. ja 22.2.

SINAPINSIEMENKERHO

Seurakunnan Antonina-mummo

Kerho kokoontuu joka toinen sunnuntai kirkon alakerrassa kerhuhuoneella alkaen klo 9.50.

Mummo kertoo erilaisia tarinoita ja opettaa kirkollisia tapoja. Kerhossa myös askarrellaan ja piirrellään miten milloinkin ehditään ja siirrytään sieltä tärkeimpään – eli osallistutaan pyhään ehtoollisen sakramenttiin. Tuokaa lapsenne

HÄMEENLINNAN SEURAKUNNAN PERHEUTISIA

KASTETTU:
Veikko Johannes Veijalainen

KUOLLEET:
Veera Johansson
Toini Korelin

KIRKKOON LIITTYNEET:
Valentyna Pursiainen
Seppo Lihavainen
Igor Govorov
Natalia Smirnova
Virva Heikkilä

SEURAKUNTAAN MUUTTANEET:
Sirikka Soini
Vesa Lilja
Sergei-Henrik Närjänen
Asta Piironen
Kirsi Lievonen
Nadja Piironen
Katja-Helena Luhtavaara
Anna Niukkanen
Kari Komu

kirkkoon, sitä kautta he saavat lämpöä sydämeen.

Seuraavat kokoontumiskerrat: 20.11., 4.12., 18.12., 15.1., 29.1.2006 ja 12.2.2006.

TIISTAISEURA

Puheenjohtajan tehtäviä hoitaa väliaikaisesti Leena Lomu

Loppuvuoden kokoontumiset tuttuun tapaan tiistaisin klo 17 seurakuntasalissa: 29.11. laulellaan yhteisesti karjalaisia lauluja ja 13.12. nautitaan puuroa. Vuoden alusta kokoonnutaan seuraavasti: 10.1., 31.1. ja 21.2., jonka yhteydessä pidetään vuosikokous. *Tervetuloa!*

Venäjänkielinen ortodoksiapiiri

Vetäjänä Viktor Maksimovskiy, puh. 050 461 7381, sähköposti: maksimovskiy@hotmail.com
Piiri kokoontuu kerran kuussa liturgian jälkeen klo 12 seurakuntasalissa tai kirkkoherranhuoneessa. Käydään läpi ortodoksisen kirkon oppia, perinnettä ja Raamattua. Vuoden viimeinen kokoontuminen: 27.11.

TALVILEIRIVIIKONLOPPU 11.–12.2.2006

Tänä vuonna leiri pidetään seurakuntasalissa yöleirinä. Leiri alkaa lauantaina klo 10 ja päättyy sunnuntaina n. klo 13. Leirin aikana leikitään, laulellaan, käydään retkellä ja ulkoilemassa ja tietysti myös kirkossa. Pääasiallisena tarkoituksena on viettää laatuaikaa muksujen kera.

Mahdollisimman monen läsnäolo on suotavaa. Ikäraja ei ole, ja perheen pienimmätkin voivat osallistua, mikäli vanhemmat tulevat mukaan. Tilan takia joudutaan osallistumismäärää kuitenkin rajoittamaan jonkin verran – siis pä ilmoittautukaa ajoissa. Majointu on kaikilla seurakuntasalin lattialla, joten ottakaa mukaan patja ja makuupussi sekä roimasti ripeää leirimieltä. Leirimaksu on 15 € / hlö.

Tervetuloa pitämään hauskaa! Ilmoittautumiset Leenalle joko soittamalla, tekstiviestillä tai meilinä (03/6184254 / 040 707 6715, leena.lomu@pp.inet.fi

Humanitaarinen MATKA PIETARIIN

– Venäjän jouluun 4.–8.1 2006 (5 pv)

Matkan kohteena on Lastenkoti nro 6, jonne viemme edellisten vuosien tapaan joulupaketit lapsille sekä muuta avustustarvetta talveksi. Osallistumme siellä vietettävään joulujuhlaan, jolloin lapset saavat lahjapaketkinsa.

Toisena kohteena on sairaala, jonne äidit jättävät vastasyntyneet lapsensa. Sinne viemme heiltä tulleen toivomuksen mukaan vauvanvaatetta.

Matkan aikana meillä on mahdollisuus osallistua Venäjän joulunviettoon, hotellimme sijaitsee Aleksanteri Nevskin luostaria vastapäätä.

Matkan hinta on 252–230 € lähtijöiden lukumäärästä riippuen. Hintaan sisältyy matkat Hämeenlinnasta alkaen, majoitus hotelli Moskovassa, venäjän kielen omaavan matkanjohtajan palvelut, viisumi, illallinen 4.1-hotellissa. Matkapäivien ajaksi suunnitellaan kulttuuriohjelmaa ja vapaata ajanviettoa.

Tiedustelut ja sitovat varaukset 3.12. mennessä: Antonina Sosunov-Perälä, puh. (03) 612 5850 tai 040 721 8436, os. Tykistötie 17, 13100 Hämeenlinna.

HUOM! Valmiita joulupaketteja voi tuoda kirkkoon jumalanpalvelusten yhteydessä marras-joulukuun aikana. Vaateavustusta otetaan vastaan viikolla 47 ja 48 tiistaisin ja keskiviikkoisin 22., 23., 29 ja 30.11. klo 17-19 välisenä aikana seurakuntasalissa.

MYYJÄISET

Myyjäiset sunnuntaina 20.11.2005 liturgian jälkeen seurakuntakodilla.

Myyjäisten tuotto katulasten hyväksi Pietariin lastenkoti nro 6 :n lapsille. Myymme piirakoita, syksyn satoa, kuivakakkuja, ym.

Tuokaa jotain pientä myytävää kirpputoria varten.

*TERVETULOA KAIKKIEN
PIIRIEN TOIMINTAAN!*

HUOM! Mahdollisista muutoksista ilmoitetaan perjantain Hämeen Sanomissa seurakuntatalstalla. Voit myös katsoa muutokset netistä.

Kirkkoherra tutuksi

Ala-asteen kirkkopäivänä 8. syyskuuta oppilailta oli tilaisuus tutustua Tampereen uuteen kirkkoherraan, isä **Markku Toivaseen**. Kysymyksiä isä Markulle esittivät Lempäälän ja Ylöjärven koulujen oppilaat. Saimme selville seuraavaa:

Onko hauskaa olla kirkkoherra?

Kirkkoherra vastasi, että on hauskaa tavata ihmisiä ja tehdä työtä kirkon palveluksessa – se on palkitsevaa työtä.

Mikä on lempivärisi?

”Pidän monista väreistä. Tänään olivat siniset puvut kirkossa, sininen on Jumalan synnyttäjän väri, se on kaunis. Samoin valkoinen, joka muistuttaa pääsiäisestä.”

Käytkö jalkapallo-otteluissa?

Vähään aikaan ei isä Markku ole kentän laidalla istunut, nuorempana kylläkin. Ja tällöin hän pelasi myös koripalloa.

Mikä on lempiruokasi?

Kalaruoat, mutta oikeastaan kirkkoherramme on kaikkiruokainen.

Kävitkö kesällä uimassa?

Kyllä

Mihin maahan haluaisit matkustaa?

Maalla ei ole isä Markulle väliä, mutta rantalomista hän ei erityisemmin piittaa.

Onko sinulla lapsia?

Lapsia isä Markulla ei ole. Sen sijaan sekarotuinen yli 12-vuotias Sulo-koira on perheen lemmikki.

Oletko käynyt sienimetsässä?

Kyllä, kirkkoherramme on tänä syksynä käynyt sienessä ja saanut saaliiksi herkkutatteja ja kantarelleja.

Mitä katsot TV:stä?

Ajankohtaisohjelmat ja uutiset kiinnostavat. Mutta myös japanilaisia piirrettyjä tulee katsottua.

Jos on kuolemaisillaan ja tulee kirkkoon, mitä silloin tehdään?

Tähän kysymykseen vastatessaan isä Markku kertoi rukouksesta ja sairaanvoitelusta.

Mitä teet kotona?

Lueskelen tai ulkoilen koiran kanssa. Haastatteluhetkellä kotipuuhana oli myös muuttolaatikoiden purkaminen.

Mitä harrastat?

Lukemista, ulkoilua, kodin remonteja, musiikin kuuntelua ja elokuvia.

Lempijuhlasi?

Kristuksen juhlat pääsiäinen ja joulou.

Kiitos isä Markulle haastattelusta, varmasti myös opimme paljon. Ja onnea kirkkoherran työssä! Kiitokset myös kysymysten laatijoille ja esittäjille: Henri, Olga, Atte, Noora, Joel, Nikita, Saija ja Nina.

Roukussa nuorisotoimintaan

Teppo Smirnov, Tampere

MINUA ON PYYDETTY aloittamaan seurakuntiemme Analogi-lehteen nyt ilmestyvän lasten- ja nuortenpalstan omalla kirjoituksellani. Kirjoitusaiheen vapaus aiheutti päänvaivaa, mutta keksin kuin keksinkin hienon aiheen, joka mielestäni sopii mainiosti tämän palstan alkajaisiksi. Aihe on – nuorisotyö.

Tänä kesänä ja monina sitä edeltäneinä kesinä on seurakunnassamme järjestetty kristinoppileirejä. Näiden leirien vakiovarusteisiin kuuluvat isomet eli ohjaajat, joihin myös minä lukeudun. Itse päädyin ensi kerran kriparille kesällä 2003. Tuo leiri ja kesä oli minulle eräs lyhyen elämäni mukavimmista kokemuksista, mutta kuten myös niin monet muut asiat – sekin loppui aivan liian nopeasti.

En siis saanut leiristä vielä tarpeekseni, ja onneksi edessä odottivat vielä jatkoleirit, jotka kuitenkin nekin viuhahtivat peräkkäin ohii. Kun sitten kristinoppileirikesääni seuraavan talven Analogissa etsittiin seuraavaksi kesäksi leiriohjaajia – ilmoittauduin heti. Sitä kautta ajauduin jälleen kriparille ja tapasin uusien leiriläisten lisäksi ohjaajaporukassa vanhoja tuttuja. Seuraava leiri poiki vielä seuraavat – eli tämän kesän leirit ja nyt toimintansa aloittaneen nuorisokerhon ja... Oletettavasti nyt jo venähtänyt selostus tulee tulevaisuudessa jatkumaan.

Mistä sitten moinen kyltymättömyys leiri- ja nuorisotyöhön johtuu? Mielestäni leikki-ikä on todellakin koko ikä, ja mitä muuta kriparitoiminta tarjoaa kaltaiselleni yli-innokkaalle ja sosiaaliselle positiivarille kuin leikkiä, yhdessäoloa, hauskanpitoa ja iloisia yhdistäviä muistoja lukuisten tätä kautta hankkimieni ystävien kanssa.

Ja muutama viisauden sana tähän lopuksi: kannustan kaikkia tämän jutun lukeneita nuoria – niin entisiä, nykyisiä kuin tuleviakin leiriläisiä – tulemaan rohkeasti toimintaan mukaan ja hakeutumaan myös ohjaajaksi. Vain siten voitte jakaa ja kokea samat mukavat asiat kuin mistä olen juuri teille kirjoittanut!

Piirros Sami Perälä, 11 v., Vuorentausta

Kirkkokunta ja...

nimittäin Amerikan ortodoksisessa kirkossa (*Orthodox Church in America*, OCA) toteutetun menettelyn. Tämä venäläisperäinen kirkko on ottanut vastaan kolme kansallista kirkollista ryhmää edellä kuvaamamme periaatteen mukaisesti. Nämä kolme ryhmää toimivat omina hiippakuntinaan OCA:n sisällä. Niistä kahdessa (albanialaiset ja bulgarialaiset) yhdistyy vastuu paikallisista monikansallisista seurakunnista vastuuseen kaikista omaan kansalliseen ryhmään kuuluvista seurakunnista riippumatta OCA:n hiippakuntarajoista. Kolmannessa ryhmässä (romaniaiset) vastuu rajoittuu omaan kansalliseen ryhmään yli OCA:n hiippakuntarajojen.²

Venäläinen alueeton hiippakunta

Tulisiko Suomen kirkon tämän mallin mukaisesti perustaa venäläinen *ei-alueellinen* hiippakunta? Ehkäpä pitäisi. On kuitenkin huomattava, että Amerikan ortodoksisessa kirkossa tällaisia kansallisia hiippakuntia pidetään kuitenkin väliaikaisina, koska ne ovat ristiriidassa kirkon kanonisten periaatteiden kanssa. Tärkeää OCA:n mallissa on kuitenkin se, että siinä otetaan kansallisten kirkollisten ryhmien tarpeet vakavasti huomioon ja että tämä puoli toteutuu yhden kirkon sisällä (OCA:n kansallisten hiippakuntien piispat istuvat OCA:n piispainkokouksessa ja niiden papisto ja maallikot osallistuvat OCA:n muuhun hallinnolliseen työhön).

Toinen pohtimamme malli tulee ortodoksisen kirkon ulkopuolelta. Roomalaiskatolinen kirkkokin tunnustaa sen vanhan kanonisen periaatteen, että yhdellä alueella saa toimia vain yhden piispuuden johtama paikalliskirkko. Silti Rooman kirkko muodostaa selvän maahanmuuttajakirkon monissa maissa, jolloin yhden kirkon periaate joutuu elämään monikansallisessa todellisuudessa. Vatikaani on tuottanut ohjeiston (*Erga migrantes caritas Christi*, 2004), joka ohjaa eri maiden paikallisia ratkaisuja. Kerromme seuraavassa, miten asia on hoidettu Ruotsissa.

Ruotsin malli

Ruotsissa kansallisia seurakuntia ei ole, puhumattakaan kansallisista hiippakunnista. Sen sijaan isommat kansalliset ryhmät toimivat niin sanottujen *missioiden* kautta (engl. ”mission”). Nämä muodostavat tiettyyn kansalliseen identiteettiin perustuvan kirkollisen rakenteen, jolla on

osittain oma hallinto ja joka toimii yli seurakuntarajojen. Missioiden tavoittamat katolilaiset ovat ei-kansallisten paikallisten seurakuntien jäseniä. Kun he toimittavat messun, he muistelevat siinä paikallista Tukholman piispaa, mutta heidän hengellisiä tarpeita hoidetaan käytännössä missioiden kautta.

Tässäkin mallissa otetaan huomioon kaksi aluksi mainitsemaamme periaatetta. Ehkä tällainen lempeämpi ”missiomalli” sopisi Suomeen ja ortodoksisen perinteeseemme paremmin. Kuitenkin pitää muistaa, että katolisille missioille on annettu kirkolliseen rakenteeseen kuuluva asema. Ne eivät siis toimi vain jonkinlaisina yhdistyksinä. Myöskään ortodoksisessa kirkossa olisi vaikea kuvitella jotakin kirkollista toimintaa ikään kuin kirkon rakenteiden rinnalla. Siksi tällainen lempeämpi malli edellyttäisi, että sille luotaisiin jonkinlainen kirkollinen asema.

Lopuksi

Venäläiskysymys Suomessa on mielestämme kiireellinen. Näyttää siltä, että Moskovan patriarkaatti ymmärtää asian näin, ja se on ehkä myös valmis perustamaan laajemman kirkollisen rakenteen Suomeen. Toinen vakavampi seikka on se,

että ortodoksinen usko jää Suomen venäläisille vieraaksi, mikäli heille ei tarjota venäjänkielistä ortodoksisuutta uudessa kotimaassaan. Me olemme vastuussa venäläisistämme enemmän Jumalalle kuin Moskovalle. Ratkaisua on sen takia etsittävä, ja se tulee myös löytää.

Isä **Aleksej Sjöberg**, Helsinki, seurakunnan venäjänkielinen pappi
Isä **Mikael Sundkvist**, Hämeenlinna

¹ Lue lisää verkosta:

<http://finland.orthodoxy.ru>

² Tällaiseen ratkaisuun OCA:n kirkkolaki antaa mahdollisuuden. Lain 12 artikla kuuluu seuraavasti: ”When the good of the Church requires that particular national groups receive an assurance of identity, the Holy Synod may establish dioceses and/or deaneries and set standards for their participation in the life of the Orthodox Church in America by mutual agreement with the group and until such time as the diocesan structure of the Church can be organized on an exclusively territorial basis. If a given group is organized as a diocese, the bishop of this diocese is a member of the Holy Synod and receives an episcopal title defined territorially. The Statute shall constitute the fundamental law for the existence of all such groups within the Orthodox Church in America.”

Opettajat huolissaan koulujen opetusjärjestelyistä

VUONNA 2003 VOIMAAN tullut uskonnonvapauslaki ja sen yhteydessä oleva perusopetuslaki takaavat jokaiselle ortodoksioppilaalle oman uskonnon opetuksen, jos kunnan alueella on vähintään kolme ortodoksioppilasta. Kaikki eivät kuitenkaan saa heille kuuluvaa opetusta.

Ortodoksisen uskonnonopetukseen saavat osallistua vain ortodoksit ja toisaalta ne uskonnollisiin yhdyskuntiin kuuluvat oppilaat, joiden kasvatuksellista ja kulttuurista taustaa opetus vastaa. Opetuksen järjestelyissä on kuitenkin paljon pulmia, ja ne lisäävät opettajan työn kuormittavuutta ja tuovat hankaluuksia oppilaille.

Lakia tulkitaan väärin

Ortodoksisen uskonnonopettajien koulutuspäivillä Kuopiossa 28.-29.10.2005 todettiin, että opettajan kelpoisuuteen liittyvä lakia on tulkittu väärin.

Uusi uskonnonvapauslaki ei enää edellytä opettajalta kyseisen uskonnollisen yhdyskunnan jäsenyyttä, mutta se edellyttää kyseisen aineen opettajan kelpoisuutta. Ortodoksista uskontoa saa opettaa ortodoksisen uskonnon aineenopettaja sekä luokanopettaja, joka on suorittanut aineen

perusopinnot. On monia kuntia, jotka ovat tulkinneet tätä lakia väärin. Ortodoksisen uskonnon opetus on annettu hoidettavaksi opettajalle, jolla ei ole ortodoksisen uskonnon opettajan kelpoisuutta eikä ortodoksisen kirkon tuntemusta. Näin ei voi lain mukaan menetellä.

Omaan traditioon tutustuminen, sen ymmärtäminen ja sisäistäminen on ortodokseille tärkeää. Se tapahtuu vain oman uskonnontunneilla ja ortodoksisen opettajan opettamana. Tästä tavoitteesta ei voi tinkiä.

Kunnat säästävät

Monissa kunnissa ja kouluissa säästöjen myötä oppilasryhmät on muodostettu niin heterogeenisiksi, että samalla oppitunnilla saattaa olla oppilaita jopa kaikilta perusteen (1-9) luokilta. Opettajalle ja oppilaalle tilanne on sietämätön ja mahdoton – samalla tunnilla saattavat opiskella lukutaidoton ekaluokkalainen ja murrosikäinen kahdeksaluokkalainen!

Ortodoksinen uskonnonopetus on ortodokseille kuuluva oppiaine peruskoulussa ja lukiossa, ja se toteutetaan kunnan koululaitoksen kustannuksella. Ortodoksioppilaita on Suomessa noin 7000. OT

TIMO
RUOTTINEN

Kirjoittaja on tamperelainen
musiikkituottaja

Korvakuuloita

Medialukutaitoa kriittisesti

Minua on aina häirinnyt ns. harhaanjohtavan musiikin käyttö dokumentissa tai sepitteessä. Kuvitellaan vaikka filmiä **Paavo Nurmesta** voittajanpallilla ja taustalla soitettaisiin Ruotsin kansallislaulua. Tämä keksitty räikeä esimerkki valaisee ajatusta. Ilmiölle on sukua eräässä seikkailuelokuvassa ohjaajan käyttämä puhuttu, oikea suomen kieli, jota aivan muussa maailmankolkassa elävä barbarijoukko puhuu, tarkoituksena saavuttaa tietty eksoottinen sävy. Täällä filmin katsominen tuntuu kyllä erikoiselta. Pidän sen sijaan **Mel Gibsonin** Kristuksen kärsimyselokuvan kieliratkaisusta. Näyttelijät puhuivat vanhaa arameaa, asiantuntijoina oli käytetty useita muinaisten kielten professoreja. Muuten elokuvan ikonografia on yksipuolinen. Realistinen teos ei ole, naturalistinen kyllä. Ikonografian piiriin tällainen esitys ehdottomasti kuuluu, mutta tämän teoksen kohdalla valitettavasti elokuvallisten ansioiden kustannuksella, vertailukohtana esim. **Pier Paolo Pasolinin** upea *Matteuksen evankeliumi*.

Elokuvassa ei ole tavatonta, että ortodoksisessa vihkimisessä kruunattu pari kiertää pöytää ja näkymätön kuoro laulaa ihan muuta kuin tropareja *Iloitse Jesaja* (**Pirjo Honkasalo – Pekka Lehto: Tulipää**). Ravennan bysanttilaisia 400-luvun mosaiikkien esittelyä saattaa elävöittää 1300 vuotta nuorempi täysbarokin musiikki (**Nenne Hallman – Arkkimandriitta Arseni – Eira Mollberg: Ikonin tie**). Esimerkit eivät ole pahimmasta päästä. Joskus pientä epätarkkuutta on jopa BBC:n tuottamissa dokumenteissa.

Musiikkitoimittajan tehtävä ei ole helppo, kun on tarkoitus kuvata yli tuhat vuotta vanhoja asioita. Käsikirjoituksia ei kovin paljon ole säilynyt, ja levytetyt rekonstruktiot eivät ole noin vain dokumentaristien käytettävissä. Tai sitten ne eivät välttämättä ole ko-

vin käyttökelpoisia ilmaisumuodon dramaturgisten vaatimusten kanssa. Viimeksi olen itse joutunut ratkomaan näitä kysymyksiä ohjaaja **Eila Arjoman** pyydettyä toteuttamaan musiikkia *Apostolien teot* –kuunnelmasarjaan. Aluksi tarkoitus oli äänittää jo olemassa olevaa materiaalia kuunnelman tarpeisiin. Käytännössä tällainen lähtökohta on mahdollisimman hankala. Aidon materiaalin, jos sitä ylipääntään löytyy, muokkaaminen käytävissä olevan esityskoneiston ja draaman lakien tarpeisiin on moninkertainen työ verrattuna siihen, että sävelletään kokonaisteosta varten oma maailmansa ja operoidaan tässä tapauksessa arkaaisilla mielikuvilla. Onneksi tuotanto mahdollisti tilausmusiikin käytön, ja autenttisuuden painolasti tipahti hartioilta.

Koskaan aikaisemmin historiassa emme ole joutuneet nykyisenkaltaisen informaatiotulvan alle. Määrän lisäntyessä laatu harmillisesti heikkenee. Postilaatikkomme, oikeat ja sähköiset, täytyvät jos jonkinlaisesta suostutellun roskasta. Painettuun sanaan on perinteisesti totuttu luottamaan. Tälle asenteelle ei enää oikein ole katetta. Julkisissa medioissa sisällön luotettavuudella ei näytä nykyisin olevan suurta väliä. Vastuu tästäkin jutusta on siis viime kädessä lukijalla. On tullut tarve opetella *medialukutaitoa*. Valistunut yksilö suhtautuu kriittisesti tiedotusvälineiden viesteihin ja tarkistaa tärkeät asiat useasta lähteestä. Digitaaliaika ei ole pelkästään siunauksellista. Kuvan ja tekstin manipulointi, jopa historiankirjoituksen vääristäminen, on tullut uskomattoman helpoksi. Joukkotiedotuksen kentässä tällaiseen kehitykseen johtaa pyrkimys näennäiseen kustannustehokkuuteen kilpailtaessa lukijoiden ja katsojien sieluista. Lyhytjänteistä uutispuuroa tuotetaan salamavauhdilla reaaliajassa, eikä laadukkaaseen taustatoimittamiseen ole voimia. Omituista kyllä, kanavien li-

säntyminen näköjään vähentääkin vaihtoehtoja.

Puhutaan myös ikonien lukutaidosta. Nykyään se tarkoittanee mm. Raamatun ja tradition tuntemusta. Edellä mainittu sarja *Ikonin tie*, tekijöiden kunnianhimoinen hanke, tuli televisiosta reilu vuosi sitten pääsiäisaikaan. Huomasin äskettäin verkossa surfaillessani, että ohjelmasarjaa myydään myös videotallenteena, joten aihe on edelleen ajankohtainen. En tiedä, onko kaupallista videoversiota päivitetty tai korjattu, mutta TV-lähetysten perusteella on mediakriittisen vastaanottajan opastukseksi ja vihjeeksi paikallaan pari varoituksen sanaa. Musiikilliset aikatasot ja slaavilainen ja bysanttilainen laulu toimivat paikoin upeasti, välillä ne taas ovat ärsyttävästi sekaisin. Mutta vakavammin kokonaisuuden luotettavuutta nakertavat sarjassa vilisevät monet asiavirheet. Helpostikin tarkistettavia asioita ilmoitetaan huolimattomasti. Idän ja lännen kirkkojen ero ajoitetaan väärään vuoteen, ja ekumeenisten kirkolliskokousten päätösten sisällöstä kerrotaan, mitä sattuu. Esimerkiksi ikoneita käsiteltiin ensimmäisen kerran vasta Konstantinopolissa Trullon täydentävässä jatkokokouksessa 691-692, ei Nikean ensimmäisessä kirkolliskokouksessa 325, niin kuin ohjelmassa väitetään. Hämärältä tuntuu selitys neljän evankelistan symboleista. *Hesekielin kirjan* alkuun ei viitata sanallakaan, mutta sen sijaan puhutaan astrologisista ilmiöistä ja ihmisen muotoisen jumalolennon tähtimerkistä (?). Henkilöhahmoista annetaan virheellistä tietoa, esimerkiksi Kristuksen ristiltä ottamisen yhteydessä ei tunnisteta **Joosef Arimatia-laista** ja **Nikodemosta**. Yhdenlainen huipennus koetaan, kun piisпамme selostaa Hagia Sofiassa mosaiikin kasvojen kuvastavan Kristuksen kahta persoonaa. Myöhemmässä jaksossa hän löytää samat persoonat sormisymboliikasta. Uutta oppiako? ■

Igumenia
Marina

Analogin LUOSTARIPALSTALLA kerrotaan kuulumisia Lintulan luostarista. Myös hengellisen elämän kysymykset ja jokapäiväinen kilvoittelu yhteisön keskellä ja Jumalan edessä kuuluvat palstamme aiheisiin.

Pyhittäjä Herman Alaskalaisen jalanjäljissä

Alaskassa vietettiin pyhittäjä **Herman Alaskalaisen** kanonisaation 35-vuotisjuhlaa elokuussa, ja sinne oli kutsuttu Suomesta pieni delegaatio **arkkipiispa Leon** johdolla. Sain kunnian olla yksi yhdeksästä osanottajasta. Matkalla koimme pyhillä paikoilla niin paljon, että kaikkea on mahdotonta tuoda esille. Sen ainakin huomasimme, että Amerikan ortodoksinen kirkko (OCA) nauttii suurta arvostusta. Jo New Yorkiin tuluaamme meitä vastaan tuli lentokoneen sisälle asti neljä piispaa ja muuta seuruetta. Tätä en ole vielä koskaan nähnyt ennen tapahtu-

van. Isännät keräsivät meiltä passit, ja niin kuljimme kaikkien muodollisuuksien läpi ilman ongelmia.

Jumalanäidin ikonin kanssa

Lentokentältä menimme autosaattueessa poliisiauton meitä johdattaessa kirkon keskukseen. Itse huomasin hämmästykseni istuvani ensimmäisessä autossa yksin Valamolaisen Jumalanäidin ikonin kanssa. Ikoni kulki mukanamme kaikkiin kohteisiin, ja tunsimme varjeluksen lepäävän yllämme, kun koko kahden viikon matkan aikana emme kohdanneet mitään ongelmia. Nousimme

kaksitoista kertaa lentokoneeseen, olimme mukana kymmenessä jumalanpalveluksessa, joista seitsemän oli liturgiaa. Mukanamme oli seitsemän metropoliitta tai piispaa, pappeja ja diakoneja. Todella juhlallista. Satavuotisjuhliin viet-

tistos, jonka kirkon täyttävä kansa lauloi. Pyhän Hermanin reliikkiarkku oli avattu kaikkien kunnioitettavaksi. Pakostakin kyynel tuli silmään paikallisten rukoilijoiden sydäimestä tulevaan veisuun yhtyessäni ja katsoessani pyhän Hermanin kantamia rautakahleita. Paikallisen väestön sydämellisyys ja avoimuus toi mieleeni *kikujut*, joiden kanssa työskentelin Keniassa.

Käynti Kuusisaassa, jossa pyhä Herman kilvoitteli yli 30 vuotta, oli matkan kohokohta. Matka Kodiakista pienillä kalustusaluksilla kesti lähes tunnin, ikoni pikamoottorilla piis-

Kuva: Sergei

Kuusisaarta, vanhan Valamon pyhityssaarta, muistuttava niemeke.

tänee Pyhän Tihonin seminaari ja Pyhän Vladimirin seminaari tuli tutuksi. Kävimme myös isä **Alexander Schmemannin** haudalla pitämässä muistopalveluksen. Alaskaan tehtiin koko päivä matkaa, ja välillä vaihdettiin konetta. Aikeroa tuli jo kaksitoista tuntia. Anchorage, Sitka, Juno ja Kodiakin saari. Viimeisillä etapeilla koneet pieneivät, ja joukko jaettiin kahtia. Jylhät vuoret, jäätiköt, valaat, Eklutnan museo kaksisataa vuotta vanhoine värikkäine grobuineen kuuluivat ohjelmaan.

Pyhän Hermanin juhla

Kaikkein vaikuttavin palvelus oli Pyhän Hermanin juhlan aattona 8. elokuuta. Kodiakin kirkossa pidetty *aka-*

pojen kanssa kulki puolesta tunnissa. Aluksesta piti kauan ennen rantaa vaihtaa matalapohjaisiin paatteihin, että päästiin rantaan. Siinä oli meikäläisellä matkan vaikein suoritus. Alukset olivat eri korkeudella ja heiluivat aaltojen mukana, ei ollut siltoja, ei muuta kuin auttavia käsipareja. Ensimmäiseksi saarta lähestyttäessä nousi esiin täsmälleen samanlainen kalliainen niemenkärki, kuin vanhan Valamon Pyhityssaari. Ei ihme, että isä Herman oli antanut paikalle nimen uusi-Valamo.

Jumalanäidin ikonia kannettiin ristisaatossa lähes kilometrin verran polkua metsän läpi, joka oli kuin satumetsä. Saarella oli ollut joskus tulivuoren purkaus,

Kuva: Sergei

Amerikkalaiset (OCA) piispat ja suomalaiset vieraat arkkipiispa Leon kanssa.

Kuva: Peter Mariskäinen

Igumenia Marina ja arkkimandriitta Herman pyhittäjä Herman Alaskalaisen reliikin kanssa Lintulassa.

Kuva: Sergeit

Pyhittäjä Herman Alaskalaisen pyhäinjännösarkku, päällä hänen klobukkinsa ja kilvoituskahleensa.

ja tuhka oli laskeutunut puiden oksille. Nyt niissä kasvoit isot tukut paksua samalta. Kappelin eteen oli rakennettu suuri lava, joka samoin kuin ympäristö oli täyttynyt rukoilijoista. Pyhiinvaellusjuhlaan oli tullut useita satoja ihmisiä. Palvelus toimitettiin englanniksi, slaaviksi ja paikallisilla kielillä. Chicagosta tullut suuri kuoro vastasi laulusta. Rannalle oli katettu kaikille yhteinen kenttäateria.

Palattuamme New Yorkiin saimme käydä Ground Zeron eli syyskuun terrorisiskon paikalla. Poliisiauton perässä pääsimme läpi

kaikkien aitojen ja porttien suuren montun äärelle. Kukkaseppele laskettiin muistopaadelle ja laulettiin *Iankaikkinen muisto*. Alhaalla näkyi rautatie, jota pitkin kuljetettiin rakennusmateriaaleja.

Tämä pyhiinvaellus oli elämäni merkittävin matka. Vanhan Valamon luostarista lähtenyt vaatimaton munkki oli luonut alun koko Amerikan mantereelle ortodoksisuudelle. Hänen esimerkkinsä elähdyttävään meitä.

Pyhä Herman Alaskalainen, rukoile Jumalaa meidän puolestamme.

Analogi

Tampereen, Turun ja Hämeenlinnan ortodoksisten seurakuntien yhteinen lehti (per. 2000). Kuudes vuosikerta, painosmäärä 5 300 kpl.

Päätoimittaja: Kari M. Ranttilä
Puh. 040 550 6272
Graafikko: Heikki O. Jokinen,
Puh. 050 5246 007

Julkaisija: Tampereen, Turun ja Hämeenlinnan ortodoksiset seurakunnat
Toimitus: Rautatienkatu 52 E, 13210 Hämeenlinna
Sähköposti: analogi.toimitus@pp.inet.fi
Tilaaminen ja osoitteenmuutokset: Tampereen kirkkoherranvirasto, Suvantokatu 10 A, 33100 Tampere
Puh. (03) 3141 2700 (ti-pe klo 9-13), fax (03) 3141 2740

Julkaisuneuvosto: Kirkkoherra Risto Lintu (pj.), kirkkoherra Markku Aroma (vpj.), kirkkoherra Petri Rättiläinen, isä Kai Sahlberg, isä Harri Kahila, Marita Jouhki-Inkinen, Eeva Manni, kanttori Leena Lomu ja Johan Nyman
Tilauhinna 15 euroa/vuosi
Lehti ilmestyy 5 kertaa vuodessa

Ilmoitushinnat (sis. alv):
1/1 sivua 400 €, 1/2 sivua 300 €, 1/4 sivua 160 €, 1/8 sivua 80 €, 1/16 sivua 40 €
Ilmoitukset toimituksen osoitteella.
Tilinumero 800018-291602.
ISSN 1458-9257,
Painopaikka: Esa Print, Tampere 2005.

Joulupaastokeräys 2005

Kohteena Karjalan lapset

Venäjän koheneva talous ei näy Karjalan kylissä. Kolmannes Karjalan tasavallan väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella. Ortodoksisten järjestöjen joulupaastokeräyksen kohteena ovat tänä vuonna Karjalan lapset.

Pyhään Sergein ja Hermanin Veljeskunnan (PSHV), Ortodoksisten Nuorten Liiton (ONL) ja Ortodoksisen kirkon ulkomaanavun (Ortaid) perinteisen joulupaastokeräyksen kohteena ovat tänä vuonna syrjäytyneet lapset Karjalan tasavallassa.

Arkkipiispa Leon siunauksella järjestettävän keräyksen tuotto ohjataan Petroskoin hiippakunnan työlle kodittomien lasten parissa. Suoran avun jakamisen ohella hiippakunnan diakonia tekee vaikuttamistyötä viranomaisten parissa lasten aseman parantamiseksi.

PSHV:n, ONL:n ja Ortaidin yhteinen joulupaastokeräys alkaa seurakunnissa ja luostareissa 15.11. ja päättyy joulupäivänä.

AUTA KARJALAN LAPSIA
Ortodoksisten järjestöjen joulupaastokeräys syrjäytyneiden lasten auttamiseksi Karjalassa 15.11.–25.12. 2005.

Arkkipiispa Leon siunauksella järjestettävän perinteisen joulukeräyksen tuotto ohjataan Petroskoin hiippakunnan työlle kodittomien lasten parissa.

Pyhään Sergein ja Hermanin Veljeskunnan (PSHV), Ortodoksisten Nuorten Liiton (ONL) ja Ortodoksisen kirkon ulkomaanavun (Ortaid) yhteinen joulupaastokeräys alkaa seurakunnissa ja luostareissa 15.11. ja päättyy joulupäivänä.

Keräystilit: OP 548005-216435 ja Nordea 147030-254956. Tiedonantoihin "Karjala". Lisätietoja www.ort.fi/ortaid

Ort
Aid

Etiopia-keräyksen tuotto

Helsingin hiippakunnan seurakunnissa toteutettiin keväällä 2005 pääsiäistä edeltävän suuren paaston aikaan jo perinteeksi tullut paastokeräys. Keräys kohdennettiin Etiopian kirkon aineellisesti niukoissa oloissa elävälle Etelä-Wollon hiippakunnalle, jonka alue ja väestö ovat kärsineet kuivuuden aiheuttamasta nälänhädästä. Keräyksen tuotto muodostui kolehdeista ja lahjoituksista.

Keräyksen tuotto seurakunnittain oli seuraava: Hamina 161 euroa, Helsinki 2.559 euroa, Hämeenlinna 480 euroa, Kotka 37 euroa, Lahti 777 euroa, Lappeenranta 293 euroa, Tampere 375 euroa, Turku 0 euroa, yksityiset lahjoittajat 1573 euroa, yhteensä 6255 euroa. Tuotto on ohjattu perille Ortodoksinen Lähetys ry:n kautta.

Syntymäjuhlan merkitys

vuonna 2005

Kristuksessa rakkaat ystävät!

Syksyn ja alkutalven viikkoina on ihmiskunta monella taholla kokenut vaikeita aikoja ja raskaita päiviä. Samassa yhteydessä olemme toisaalta oppineet tietämään, miten suuressa määrin me tarvitsemme toivoa ja kuinka paljon vähäisetkin toivon merkit voivat rohkaista. Koettelemusten kohdatessa etsitään edes jotakin toivoa antavaa ja jonkinlaista valonpilkkua. Joulun sanoma on omalla tavallaan se vastaus, jonka Jumala rakkaudessaan ja huolenpidossaan antaa ihmiskunnalle, joka etsii toivon merkkiä ja kaipaa perustaa toivolleen. Tuo sanoma ei välttämättä ole vastaus kaikkiin henkilökohtaisiin toiveihimme, mutta se on vastaus johonkin suurempaan yhteiseen odotukseen.

Parituhatta vuotta sitten koitti toivon valo ihmiskunnalle juuri Kristuksen syntymässä. Tuo tapahtuma merkitsi valoa pimeydessä vaeltavalle kansalle, joka etsi yhteyttä Jumalaan. Kristuksen syntymä

oli ihmiskunnalle alku uuteen elämään ja uuteen yhteyteen Jumalan kanssa. Joulun sanoma on kaikille yhteinen ja samalla henkilökohtainen jokaiselle yksilölle: uuden elämän alku on Kristuksessa annettu kaikille ja jokaiselle, joka sen ottaa vastaan.

Lapsi joka syntyi luolassa ja makasi seimessä – Jumala ja ihminen on elämän antaja ja toivon tuoja. Pimeys ei ole ikuinen. Synnin mahti ei ole voittamaton. Siksi Kirkko ylistäen puhuu hurskaitten ilosta ja taivaitten riemusta. Pyhän yön syntymä on Jumalan vastaus meille, mutta se tulee todelliseksi ja läsnä olevaksi vain, jos me vastaamme siihen uskolla ja kuuliaisuudella siten, että joulun sanoma hyvästä tahdosta ja rauhasta asuu meissäkin ja heijastuu meidänkin elämäämme.

Pyhä syntymäjuhla tahtoo ulottaa sanomansa juhlan jälkeen myös arkeen ja sen todellisuuteen.

*Siunatkoon Jumala meidän
juhlamme ja arkemme!*

Nikean metropoliitta Johannes

SAARA TAMPEREELTA JA HILMA-KOIRA HÄMEENLINNASTA TOIVOTTAVAT
KAIKILLE LAPSI- JA NUORILLE OIKEIN MUKAVAA JOULUA!

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista
Uutta Vuotta!*